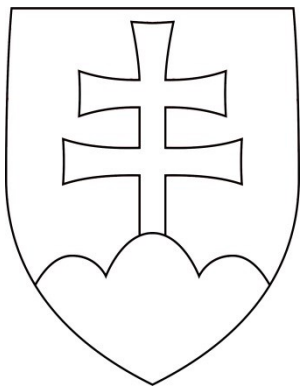

ZBIERKA

STANOVÍSK NAJVYŠŠIEHO SÚDU A ROZHODNUTÍ SÚDOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

3/2018

OBSAH

Stanovisko vo veciach trestných

26. Zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovenia § 122 ods. 10 Trestného zákona.

I. Formulácia „trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin“ uvedená v druhej vete § 122 ods. 10 Trestného zákona znamená, že sa hodnota výšky spôsobenej škody alebo získaného prospechu pri jednotlivých čiastkových útokoch na účel posúdenia právnej kvalifikácie spočítava.

II. Bez ohľadu na splnenie podmienok podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona právoplatný priestupkový postih (ak nebol zrušený osobitným postupom v správnom konaní) vytvára vo vzťahu ku skutku, ktorý by inak mohol byť čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu, prekážku *res iudicata* v zmysle § 9 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, pokiaľ sú splnené kritériá aplikácie čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vytvorené rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva.*

III. Pri trestnom čine krádeže sú pravidlá uvedené v bodoch I. a II. modifikované ustanovením § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona; predchádzajúci skutok, ktorý bol postihnutý ako priestupok, teda vo vzťahu k opakovane spáchanému konaniu - prisvojeniu si cudzej veci (ktoré je už trestným činom bez ohľadu na výšku škody) nemôže byť skorším čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu (neprichádza teda do úvahy revízia rozhodnutia o priestupku z tohto dôvodu). 4

* Rozsudok pléna vo veci *Engel a ďalší proti Holandsku* z 8. júna 1976, č. 5100/71 a ďalšie; rozsudok veľkého senátu vo veci *Sergey Zolotukhin proti Rusku* z 10. februára 2009, č. 14939/03; rozsudok veľkého senátu vo veci *A a B proti Nórsku* z 15. novembra 2016, č. 24130/11 a č. 29758/11.

Rozhodnutia vo veciach trestných

27. Obohatenie na škodu cudzieho majetku pri trestnom čine podvodu podľa § 221 (ods. 1) Trestného zákona.

Trestnou činnosťou nie je možné (právom dovolené) získavať peňažné prostriedky alebo iné majetkové hodnoty, a to ani na uspokojenie inak oprávnenej pohľadávky alebo na splnenie inak právne podloženého záväzku.

Ak páchateľ pri trestnom čine podvodu podľa § 221 Trestného zákona získa finančné prostriedky na splnenie svojho záväzku voči inej osobe (uspokojenie jej pohľadávky) uvedením niekoho (poškodeného) do omylu alebo využitím niečieho omylu, dostáva sa do pozície „obohateného na škodu cudzieho majetku“ (majetku osoby poškodenej podvodom) v zmysle odseku 1 vyššie označeného ustanovenia; obohatenie spočíva v zániku záväzku páchateľa voči dotknutému veriteľovi. Ak páchateľ takto obohatí právnickú osobu (ktorej je napríklad štatutárnym orgánom) ako dlžníka (subjekt záväzku), obohatí trestným činom podvodu „iného“, teda inú osobu než „seba“ (§ 221 ods. 1 Trestného zákona). 9

28. Detská pornografia.

I. Charakteristika zobrazenia sexuálneho styku alebo obnažených častí tela v zmysle § 132 ods. 4 Trestného zákona „smerujúceho k vyvolaniu sexuálneho uspokojenia inej osoby“ je súčasťou legálnej definície detskej pornografie podľa naposledy označeného ustanovenia, a teda aj zákonným znakom trestných činov podľa §§ 368 až 370 Trestného zákona, ktoré obsahujú vo svojich odsekoch 1 všeobecný kvalifikačný pojem „detská pornografia“ v príslušnom gramatickom tvare.

II. Smerovanie k vyvolaniu sexuálneho uspokojenia inej osoby v zmysle § 132 ods. 4 Trestného zákona nie je dané potenciálnou (objektívnou) spôsobilosťou vyvolať také uspokojenie, ale určením účelu použitia konkrétneho zobrazenia sexuálneho styku alebo obnažených častí tela páchateľom trestného činu pri konaní uvedenom v §§ 368 až 370 Trestného zákona; inou osobou je osoba odlišná od páchateľa.

III. Určenie účelu použitia zobrazenia sexuálneho styku alebo obnažených častí tela na vyvolanie sexuálneho uspokojenia inej osoby v zmysle § 132 ods. 4 Trestného zákona (určenie „smerovania“ zobrazenia) nie je trvale predurčené danosťou alebo absenciou takého určenia osobou, ktorá sa podieľa na vyhotovení zobrazenia. Pri posudzovaní trestných činov podľa §§ 369 a 370 Trestného zákona je rozhodujúce subjektívne zameranie osoby, ktorá so zobrazením vykonáva manipuláciu zodpovedajúcu odsekom 1 naposledy označených ustanovení.

IV. „Smerovanie“ v zmysle bodov II. a III. je cieľom páchateľa, ktorý také smerovanie určil, a teda znakom subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu (niektorého z trestných činov podľa §§ 368 až 370 Trestného zákona). Skutkový podklad tohto zákonného znaku sa v trestnom konaní dokazuje (tak ako skutkový podklad ostatných zákonných znakov dotknutého trestného činu). 12

29. Zločinecká skupina.

Konanie páchateľa zodpovedajúce vo vzťahu ku zločineckej skupine (§ 129 ods. 4 Trestného zákona) zákonným znakom „je jej členom, je pre ňu činný alebo ju podporuje“ v zmysle § 296, § 129 ods. 6 a 7 Trestného zákona nezahŕňa samotné spáchanie trestného činu členom zločineckej skupiny v rámci jej činnosti, alebo takého činu spoločne s členom zločineckej skupiny. V naposledy uvedenom prípade ide teda o viacčinný súbeh zločinu podľa § 296 Trestného zákona a iného trestného činu.

Trestnoprávnou podstatou „členstva v zločineckej skupine“ je zaradenie sa do organizačnej štruktúry takej skupiny, nie páchanie trestnej činnosti v rámci činnosti skupiny jej členmi.

Trestnoprávnou podstatou „činnosti pre zločineckú skupinu“ a „podporovania zločineckej skupiny“ je iné súčinnostné konanie páchateľa pre skupinu, popísané v § 129 ods. 6 a 7 Trestného zákona, než páchanie trestnej činnosti spoločne s členom zločineckej skupiny.

Jednotlivé vyššie charakterizované formy konania páchateľa uvedené v § 296 Trestného zákona nie sú súčasťou prípravy na zločin alebo obzvlášť závažný zločin (§ 13 Trestného zákona), ktorý má byť alebo bol spáchaný členom zločineckej skupiny (osobou činnou pre skupinu alebo jej podporovateľom), nakoľko ustanovenie § 296 Trestného zákona má v tomto smere povahu *lex specialis*, ktorá sa premieta aj do skutkovej oddelenosti.

Pokiaľ je súčasťou skutkových zistení pri čine kvalifikovanom podľa § 296 Trestného zákona rámcový popis trestnej činnosti zločineckej skupiny, odkaz na takú trestnú činnosť (uvedenú v inom bode dotknutého rozhodnutia), alebo uvedenie okolností nasvedčujúcich páchaniu trestnej činnosti, na ktorú je skupina zameraná, ide o vymedzenie účelu založenia a okolností činnosti zločineckej skupiny, nie o priamy skutkový popis konania páchateľa, ktoré je trestné podľa naposledy označeného ustanovenia.

Ak páchateľ spáchal ďalší, viacčinne sa zbiehajúci trestný čin „ako člen nebezpečného zoskupenia“, teda zločineckej skupiny [§ 141 písm. a) Trestného zákona], táto okolnosť je pri dotknutom čine okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, a teda musí byť aj skutkovo podložená. Ide o kvalifikačný znak odrážajúci skutkovo odlišný kontext predmetnej okolnosti (jednak „je členom“ v zmysle § 296 Trestného zákona, resp. oproti tomu „spáchal trestný čin ako člen“), ktorý je použitý vo vzťahu k inému skutku, teda inému konaniu páchateľa, než ktoré je kvalifikované podľa § 296 Trestného zákona. To vylučuje skutkovú, a v nadväznosti na to, aj právnu duplicitu (jej neprípustnosť je odvodená od ustanovenia § 38 ods. 1 Trestného zákona).

Znak „ako člen nebezpečného zoskupenia“ nemožno použiť ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby v prípade, ak páchateľ spáchal zločin podľa § 296 Trestného zákona v inej forme, než je členstvo v zločineckej skupine (činnosť pre takú skupinu alebo jej podpora). 14

30. Podnecovanie k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti v intertemporálnych súvislostiach.

Trestnosť činu „podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti“ podľa poslednej aliney § 424 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2016 nesmeruje k ochrane individuálnych práv a slobôd príslušníkov národa, národnosti, rasy alebo etnickej skupiny, ale k ochrane kolektívnych práv a slobôd takých zoskupení (napr. čl. 34 Ústavy Slovenskej republiky). Až znenie dotknutého ustanovenia účinné od 1. januára 2017 pokrýva aj národnostne, rasovo a etnicky motivované

podnecovanie, smerujúce k násiliu alebo nenávisti (aj) voči jednotlivcovi, alebo k obmedzovaniu jeho práv a slobôd. 79

26.
STANOVISKO

trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. apríla 2018, Tpj 57/2017, na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovenia § 122 ods. 10 Trestného zákona.

I. Formulácia „trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin“ uvedená v druhej vete § 122 ods. 10 Trestného zákona znamená, že sa hodnota výšky spôsobenej škody alebo získaného prospechu pri jednotlivých čiastkových útokoch na účel posúdenia právnej kvalifikácie spočítava.

II. Bez ohľadu na splnenie podmienok podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona právoplatný priestupkový postih (ak nebol zrušený osobitným postupom v správnom konaní) vytvára vo vzťahu ku skutku, ktorý by inak mohol byť čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu, prekážku *res iudicata* v zmysle § 9 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, pokiaľ sú splnené kritériá aplikácie čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vytvorené rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva.*

III. Pri trestnom čine krádeže sú pravidlá uvedené v bodoch I. a II. modifikované ustanovením § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona; predchádzajúci skutok, ktorý bol postihnutý ako priestupok, teda vo vzťahu k opakovane spáchanému konaniu - prisvojeniu si cudzej veci (ktoré je už trestným činom bez ohľadu na výšku škody) nemôže byť skorším čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu (neprichádza teda do úvahy revízia rozhodnutia o priestupku z tohto dôvodu).

*** Rozsudok pléna vo veci *Engel a ďalší proti Holandsku* z 8. júna 1976, č. 5100/71 a ďalšie; rozsudok veľkého senátu vo veci *Sergey Zolotukhin proti Rusku* z 10. februára 2009, č. 14939/03; rozsudok veľkého senátu vo veci *A a B proti Nórsku* z 15. novembra 2016, č. 24130/11 a č. 29758/11.**

Predseda trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v rámci činnosti podľa § 21 ods. 3 písm. a) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), na základe podnetu generálneho prokurátora Slovenskej republiky, zistil výkladové rozdiely v právoplatných rozhodnutiach senátov trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu tak, ako sú prezentované nižšie. Otázka, ktorú bolo potrebné výkladovo riešiť, bola v návrhu stanoviska vymedzená nasledovne:

Je potrebné, aby u každého z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona boli naplnené všetky znaky príslušného trestného činu, teda aby v prípade trestných činov, ktorých zákonným znakom je (aspoň malá) škoda, dosahovala výška škody pri každom čiastkovom útoku viac než 266 eur?

A/

Najvyšší súd uznesením z 1. októbra 2014, sp. zn. 3 Urto 6/2014, podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. augusta 2014, sp. zn. 3Ntc/2/2014.

Z o d ô v o d n e n i a :

***

V prípade pokračovacieho deliktu sa všetky čiastkové útoky posudzujú ako jeden trestný čin, pričom pri majetkových trestných činoch sa škody spôsobené jednotlivými čiastkovými útokmi spočítavajú.

***

B/

Najvyšší súd rozsudkom z 8. septembra 2015, sp. zn. 2 Urto 5/2015, o odvolaní krajského prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. júla 2015, sp. zn. 4Ntc/2/2015, rozhodol tak, že podľa

§ 518 ods. 4 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil (I.) a podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z. uznanie rozsudku Mestského súdu v Brne z 2. októbra 2014, sp. zn. 2T/117/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne z 2. decembra 2014, sp. zn. 8To/477/2014, a vykonanie trestu odňatia slobody vo výmere 4 a pol roka uloženého označenými rozsudkami občanovi Slovenskej republiky M. D., nar. X v K., Slovenská republika, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike odmietol.

Z o d ô v o d n e n i a :

***

Pokiaľ české súdy posúdili konanie odsúdeného M. D. v bodoch 2/, 4/, 5/ ako prečin krádeže podľa § 205 ods. 1, ods. 2, ods. 3 českého Trestného zákonníka s odôvodnením, že ide o pokračovaciu trestnú činnosť, kedy sa škody v prípade jednotlivých trestných činov, resp. ich útokov spočítajú, postupovali v súlade so znením ustanovenia § 116 českého Trestného zákonníka. Podľa § 116 českého Trestného zákonníka sa pokračovaním v trestnom čine rozumie také konanie, ktorého jednotlivé čiastkové útoky vedené jednotným zámerom napĺňajú **hoci aj v súhrne** skutkovú podstatu rovnakého trestného činu, sú spojené rovnakým alebo podobným spôsobom vykonania a blízkou časovou súvislosťou a súvislosťou v predmete útoku.

„Slovným spojením **hoci aj v súhrne** sa zdôrazňuje, že pokračovanie možno naplniť ako tými čiastkovými útokmi, ktorými je skutková podstata určitého trestného činu naplnená vo všetkých znakoch, tak aj tými čiastkovými útokmi, pri ktorých **až ich súhrn túto skutkovú podstatu napĺňa vo všetkých znakoch**. Preto podľa § 116 českého Trestného zákonníka je nutné za trestný čin krádeže považovať i čiastkové útoky, ktorými páchateľ spôsobil škodu nižšiu než je škoda nie nepatrná, ak ide o útoky spáchané s ďalšími formami pokračovania v trestnom čine a celková škoda túto hranicu dosiahne.“ (Veľké komentáre Trestní zákonník I - komentár Šámal a kol.)

Slovenský Trestný zákon však nekopíruje českú právnu úpravu pokračovania v trestnom čine, pretože zákonodarca nevložil (tak ako v Českej republike) do ustanovenia § 122 ods. 10 Tr. zák. slovné spojenie „hoci aj v súhrne“.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. sa za pokračovací trestný čin považuje, ak páchateľ pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchateľa spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchateľa spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. označuje za pokračovací trestný čin len také konanie páchateľa, ktorým **pokračoval v páchaní toho istého trestného činu** a zároveň sú splnené ďalšie formy pokračovania v trestnom čine. Z uvedeného vyplýva, že za pokračovací trestný čin môže byť posúdené len také konanie páchateľa, pri ktorom boli každým čiastkovým útokom naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu. Ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. nemožno pri trestnom čine krádeže vykladať tak, že za pokračovací trestný čin krádeže by bolo možné posúdiť aj také viaceré čiastkové útoky, ktorými si síce páchateľ prisvojil cudziu vec jej zmocnením, ale hodnota tejto veci (vecí) nedosiahla aspoň škodu malú (266 eur - § 125 ods. 1 Tr. zák.). Spočítaním škôd spôsobených páchateľom prisvojením si cudzej veci jej zmocnením nepresahujúcich škodu malú, ktorými útokmi sa páchateľ dopustil viacerých priestupkov proti majetku (§ 50 zákona 372/1990 Zb. o priestupkoch), nemožno vyvodiť voči nemu trestnú zodpovednosť za pokračovací trestný čin krádeže, pretože jednotlivými čiastkovými útokmi neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže (absentuje objektívna stránka a jej súčasť - následok) tak, ako to predpokladá ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. **Iný rozširujúci výklad označeného zákonného ustanovenia by znamenal výrazné zhoršenie postavenia páchateľa viacerých priestupkov a jeho kriminalizáciu bez zákonného podkladu**.

Princíp spočítania jednotlivých škôd tak, ako to vyslovil najvyšší súd v rozhodnutí 3 Urto 6/2014 z 1. októbra 2014 je možný, ak každá z týchto škôd dosiahne aspoň škodu malú, a teda každým čiastkovým útokom boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu krádeže. Spočítanie škôd potom môže mať dopad na právnu kvalifikáciu trestného činu v zmysle prípadného použitia kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu.

***

Vo vyjadrovacom konaní podľa § 22 ods. 2 zákona o súdoch sa v prospech riešenia zodpovedajúceho alternatíve A/ (výška škody pri čiastkovom útoku nemusí sama osebe zodpovedať spáchaniu dotknutého trestného činu) vyjadrili krajské súdy v Žiline, Trenčíne, Prešove, Banskej Bystrici, Trnave, Nitre, Bratislave, Špecializovaný trestný súd, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a Paneurópska vysoká škola - fakulta práva.

Krajský súd v Košiciach pripustil alternatívu B/ (výška škody pri čiastkovom útoku musí aj sama osebe zodpovedať spáchaniu dotknutého trestného činu) z pohľadu legálnej definície Trestného zákona v znení účinnom od 1. októbra 1994, v prospech alternatívy B/ sa vyjadrila aj Slovenská advokátska komora.

——

Trestnoprávne kolégium najvyššieho súdu prijalo hlasovaním právne vety tak, ako sú uvedené vyššie, ktoré zodpovedajú alternatíve A/, pričom tieto vety majú už aj vo svojom výslovnom znení dostatočnú výpovednú hodnotu.

Ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák., ktoré je interpretované týmto stanoviskom, znie:

„Za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchateľ pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchateľa spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchateľa spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.“

Základ riešenia problematiky pokrýva právna veta I. Pojem pokračovacieho trestného činu, charakterizovaného v prvej vete § 122 ods. 10 Tr. zák. pokračovaním v páchaní toho istého trestného činu, vystihuje v jeho podstate a hmotnoprávnych dôsledkoch druhá veta dotknutého ustanovenia. Zákon tu ustanovuje, že trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin. To platí napriek tomu, že ide o súhrn čiastkových konaní toho istého páchateľa a súhrn nimi vyvolaných čiastkových následkov, ktoré (konania a následky) tvoria z procesného hľadiska samostatné a samostatne stíhateľné skutky (§§ 9 ods. 2, 10 ods. 16 Tr. por.).

Trestnosť čiastkových útokov, ak je daná kvalifikačná rovnorodosť (pokračovanie v páchaní toho istého trestného činu) a ak sú splnené kritériá uvedené v druhej časti druhej vety § 122 ods. 10 Tr. zák. (objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchateľa spáchať uvedený trestný čin), sa v zmysle prvej časti naposledy citovanej vety posudzuje ako jeden trestný čin.

Posúdenie „ako jeden trestný čin“ znamená aj posúdenie„ ako jeden následok“.

To znamená, že jednotne (v súhrne) sa posudzuje nielen konanie, ale aj následok pokračovacieho trestného činu. Až v súčte súm, zodpovedajúcich pri jednotlivých čiastkových útokoch výške škody alebo rozsahu činu, sa teda posudzuje trestnosť celého „súskutčia“, kvalifikovaného ako pokračovací trestný čin.

Nie je v dôsledku uvedeného kvalifikačne relevantné, aká je výška škody alebo rozsahu činu pri ktoromkoľvek čiastkovom útoku, ale až pri ich finálnom súčte. Od tejto okolnosti závisí, či vôbec pôjde o (pokračovací) trestný čin, a ak áno, či pôjde o jeho posúdenie v rámci len základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstaty, resp. v ktorom jej odseku - podľa výšky škody alebo rozsahu činu (§ 125 ods. 1 Tr. zák.).

Pri „pokračovaní v páchaní toho istého trestného činu“ pritom nejde o vývojové štádiá úmyselného trestného činu (jednotiaci zámer páchateľa vylučuje pokračovací nedbanlivostný trestný čin), teda o prípravu, pokus (§§ 13, 14 Tr. zák.), alebo o dokonaný trestný čin. V tomto smere má každý čiastkový útok svoj samostatný priebeh, s možným dokonaním a spôsobením čiastkového (samostatne kvalifikačne irelevantného) následku. Pokračovací trestný čin je teda páchaný „na etapy“, ktoré môžu, ale nemusia byť dokonané.

Pri súčte následkov na účel právneho posúdenia sa však spočítava aj výška škody alebo hodnota rozsahu činu, ku ktorému nedokonané čiastkové konanie páchateľa (pri príprave alebo pokuse) smerovalo.

Až ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok (§ 122 ods. 13 Tr. zák.), a teda aj ako nový, samostatne (v tzv. viacčinnom rovnorodom súbehu) spáchaný trestný čin.

Ako už bolo vysvetlené, v naposledy popísanom prípade ide o hmotnoprávne posúdenie skutku, z procesného hľadiska je skutkom aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu (§§ 9 ods. 2, 10 ods. 16 Tr. por.), čo je rozhodujúce pre absenciu prekážky *res iudicata* v zmysle čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. Taký skutok je samostatne stíhateľný a v prípade odsúdenia zaň, ak k právoplatnému odsúdeniu za iný čiastkový útok toho istého pokračovacieho trestného činu už došlo, sa uloží spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. V prípade oslobodenia spod obžaloby neprichádza do úvahy použitie § 285 písm. b) Tr. por. z dôvodu nedostatku potrebnej výšky škody alebo rozsahu činu pri dotknutom skutku (*ex post* samostatne žalovanom čiastkovom útoku pokračovacieho trestného činu). To platí v uvedenom prípade aj o zastavení trestného stíhania, a samozrejme aj o nevznesení obvinenia v skoršom štádiu konania pre nízku výšku škody alebo rozsahu činu (nie je naň dôvod). Pri vznesení obvinenia však musí byť v uznesení konštatované, že ide o čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, nie o samostatne spáchaný trestný čin.

Pokiaľ ide o pôvodnú judikatúru, rovnako zodpovedajúcu prijatému stanovisku (R 22/1991), táto predchádzala zakomponovaniu legálnej definície pokračovacieho trestného činu do Trestného zákona, preto nie je priamo (bez vyrovnania sa s neskoršou právnou úpravou) použiteľná. K takej úprave došlo ešte pred rekodifikáciou, a to od 1. októbra 1994. Ustanovenie § 89 ods. 20 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 248/1994 Zb. znelo:

„Pokračovaním v trestnom čine sa rozumie také konanie, ktorého jednotlivé čiastkové útoky vedené jednotným zámerom napĺňajú skutkovú podstatu rovnakého trestného činu, sú spojené rovnakým alebo podobným spôsobom vykonania a blízkou súvislosťou v čase a predmete útoku.“

Táto legálna definícia zodpovedá alternatíve B/, nakoľko zákon výslovne ustanovoval, že jednotlivé čiastkové útoky napĺňajú skutkovú podstatu rovnakého trestného činu. Náležitosťou objektívnej stránky skutkovej podstaty môže byť (a v prípadoch dotknutých týmto stanoviskom aj je) škoda alebo rozsah činu.

Rekodifikačná zmena vykonaná zákonom č. 300/2005 Z. z. s účinnosťou od 1. januára 2006 (citovaná v úvode odôvodnenia) už zodpovedá aktuálnemu právnemu stavu a koncepcii spoločného trestu, pri samostatnej stíhateľnosti čiastkového útoku pokračovacieho trestného činu ako skutku.

Je potrebné ešte poukázať na výnimku uvedenú v časti za bodkočiarkou druhej vety v § 122 ods. 10 Tr. zák. - koncepcia pokračovacieho trestného činu sa nepoužije vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Rovnako je potrebné v závere tejto časti odôvodnenia stanoviska zdôrazniť potrebu konštatácie (dokázania) vždy aj subjektívnej súvislosti medzi čiastkovými útokmi pokračovacieho trestného činu, najmä jednotiaceho zámeru páchateľa spáchať uvedený trestný čin.

Druhá právna veta sa týka aplikácie ustanovenia § 9 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva. Touto zmluvou je Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), resp. ustanovenie čl. 4 (ods. 1) protokolu č. 7 k dohovoru, v interpretácii Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorého relevantné rozhodnutia sú uvedené v poznámke pod čiarou, označenej hviezdičkou. Túto prekážku však možno odstrániť príslušným postupom v správnom konaní [najmä § 62 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov].

Tretia právna veta sa týka osobitnej zákonnej úpravy - § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. Toto ustanovenie znie:

„Rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.“

Táto konštrukcia sa vymyká z koncepcie pokračovacieho trestného činu, aj keby boli splnené jeho kritériá. Predchádzajúci skutok, ktorý bol postihnutý ako priestupok, nemôže byť vo vzťahu k opakovane spáchanému konaniu - prisvojeniu si cudzej veci (ktoré je už trestným činom bez ohľadu na výšku škody)

skorším čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu. Neprichádza potom do úvahy revízia rozhodnutia o priestupku z tohto dôvodu (postupom, ako je popísaný vyššie).

27.

ROZHODNUTIE

Trestnou činnosťou nie je možné (právom dovolené) získavať peňažné prostriedky alebo iné majetkové hodnoty, a to ani na uspokojenie inak oprávnenej pohľadávky alebo na splnenie inak právne podloženého záväzku.

Ak páchateľ pri trestnom čine podvodu podľa § 221 Trestného zákona získa finančné prostriedky na splnenie svojho záväzku voči inej osobe (uspokojenie jej pohľadávky) uvedením niekoho (poškodeného) do omylu alebo využitím niečieho omylu, dostáva sa do pozície „obohateného na škodu cudzieho majetku“ (majetku osoby poškodenej podvodom) v zmysle odseku 1 vyššie označeného ustanovenia; obohatenie spočíva v zániku záväzku páchateľa voči dotknutému veriteľovi. Ak páchateľ takto obohatí právnickú osobu (ktorej je napríklad štatutárnym orgánom) ako dlžníka (subjekt záväzku), obohatí trestným činom podvodu „iného“, teda inú osobu než „seba“ (§ 221 ods. 1 Trestného zákona).

(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. decembra 2017, sp. zn. 1 TdoV 19/2014)

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením zo 14. decembra 2017, sp. zn. 1 TdoV 19/2014, podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol dovolanie obvineného Ing. V. C., podané v trestnej veci pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák.“) proti uzneseniu najvyššieho súdu zo 14. júna 2012, sp. zn. 5 To 10/2011.

Z o d ô v o d n e n i a :

Napadnutým uznesením najvyšší súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného Ing. V. C. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 3. mája 2011, sp. zn. PK-2T/33/2008.

Špecializovaný trestný súd v Pezinku naposledy citovaným rozsudkom uznal obvineného Ing. V. C. za vinného z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- v dobe od 1. januára 1999 do 30. decembra 1999, ako konateľ obchodnej spoločnosti K., spol. s r. o., v jej sídle v J. J. a v pobočkách tejto obchodnej spoločnosti na rôznych miestach v D. O., i prostredníctvom splnomocnených osôb, uzatváral v zastúpení dlžníka obchodnej spoločnosti K., spol. s r. o., zmluvy o pôžičke s vystavením vlastných zmeniek tejto spoločnosti na dlžnú sumu, ktoré mali zabezpečovať splnenie záväzku vrátiť požičané peňažné prostriedky spolu so sľubovaným zhodnotením, a to tak, že peňažné prostriedky vylákal od fyzických osôb zneužívajúc pritom ich dôveru, nedostatok skúseností a dôverčivosť, keď ich ekonomické správanie ovplyvnil, v mnohých printových a elektronických médiách dlhodobo a v často opakujúcich sa frekvenciách, prezentovanou reklamou, vytvárajúcou dojem o spoločnosti K., spol. s. r. o., ako dynamickej a prosperujúcej spoločnosti, a súčasne sľubujúcou zhodnotenie požičaných peňazí až vo výške 20 % - 31 %, v závislosti od dĺžky poskytnutia pôžičky, a to s trojnásobnou garanciou, hoci na základe interných ekonomických informácií a nízkych hospodárskych výsledkov spoločnosti vedel, že sľubované záväzky nebude možné splatiť z jej podnikateľských aktivít, čím na škodu 1367 fyzických osôb získal na základe 1512 zmlúv o pôžičke peňažné prostriedky vo výške 237 739 896,- Slovenských korún, v prepočte 7 891 518,82 eur, ktoré boli použité na vyplácanie predchádzajúcich vkladateľov a krytie vlastných nákladov spoločností v skupine K.,

- v dobe od 1. januára 2000 do 24. februára 2002, ako predseda predstavenstva J. družstva a súčasne generálny riaditeľ a predseda predstavenstva obchodnej spoločnosti K. a. s., v sídle v J. J. a v pobočkách obchodnej spoločnosti K. a. s,. na rôznych miestach v D. O., prostredníctvom splnomocnených osôb, uzatváral v zastúpení družstva, po prechádzajúcom prijatí fyzickej osoby za člena J. družstva a prijatí ďalšieho členského vkladu, predstavujúceho istinu, zmluvy o budúcej darovacej zmluve, zmluvy o prevode cestovného šeku, dohody o vrátení ďalšieho členského vkladu s vystavením cestovného šeku, dodatky k zmluve o prevode cestovného šeku a k zmluve o budúcej darovacej zmluve, následne darovacie zmluvy, dodatky k darovacej zmluve a potvrdenia o prevzatí cestovného šeku, predmetom ktorých bol sľúbený výnos a vrátenie ďalšieho členského vkladu, a to tak, že peňažné prostriedky vylákal od fyzických osôb zneužívajúc pritom ich dôveru, nedostatok skúseností a dôverčivosť, keď ich ekonomické správanie ovplyvnil, v mnohých printových a elektronických médiách dlhodobo a v často opakujúcich sa frekvenciách, prezentovanou reklamou, vytvárajúcou dojem o

spoločnosti K., a. s., ako dynamickej a prosperujúcej spoločnosti, a súčasne sľubujúcou zhodnotenie požičaných peňazí až vo výške 15 % - 31 %, v závislosti od dĺžky dohodnutého času poskytnutia peňažných prostriedkov, a to so štvornásobnou garanciou a rizikovým stupňom nula, hoci na základe interných ekonomických informácií a nízkych hospodárskych výsledkov vedel, že sľubované záväzky nebude možné splatiť z podnikateľských aktivít spoločností skupiny K., čím na škodu 23 834 fyzických osôb získal na základe 28 617 zmlúv peňažné prostriedky vo výške 3 729 415 732,- Slovenských korún, v prepočte 123 793 923,26 eur, ktoré boli použité na vyplácanie predchádzajúcich vkladateľov a krytie vlastných nákladov spoločností v skupine K..

Za to bol obvinenému uložený podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. a), ods. 3 Tr. zák. zaradený do prvej nápravnovýchovnej skupiny.

Proti druhostupňovému rozhodnutiu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie, ktoré bolo Špecializovanému trestnému súdu doručené dňa 1. decembra 2014, a kde ako dovolacie dôvody (formálne) označil dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. a), c), g) a i) Tr. por. Pokiaľ ide konkrétne o jednotlivé obvineným uplatnené dovolacie námietky, tieto uvádza dovolací súd nižšie, kde sa s nimi aj podrobne vysporiadava.

V závere podaného dovolania obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 2 ods. 1, 7, 9, 10, § 14, § 34 ods. 1, § 285 písm. b), § 319 Tr. por., aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a napokon podľa § 388 ods. 1 Tr. por. aby odvolaciemu súdu prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Najvyšší súd ako súd dovolací vec predbežne preskúmal a dospel k záveru, že dovolanie obvineného Ing. V. C. nie je potrebné odmietnuť z formálnych dôvodov [§ 382 písm. a), b), alebo d) až f) Tr. por.]. Zároveň však zistil, že je zrejmé, že v danom prípade nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (ods. 1) Tr. por., a preto podané dovolanie podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

***

III/ V súvislosti s naplnením zákonných znakov skutkovej podstaty podvodu obvinený predovšetkým namietal, že v jeho prípade od počiatku absentoval akýkoľvek úmysel (tento sa vyžaduje už v čase podvodného konania - t. j. už v čase uzatvárania zmlúv s poškodenými), keď upozornil v danom smere tiež na vyjadrenie znalca z odboru psychológie MUDr. Jindřicha Cupáka, z ktorého vyplýva, že neboli u neho pozorované sklony k podvodnému konaniu a navyše, že nemohol vzniknutú situáciu ovplyvniť cez vôľovú zložku. Obvinený má za to, že konanie, ktoré je mu kladené za vinu, nemožno posudzovať z hľadiska trestno-právneho, ale iba obchodno-právneho (ako klamlivú reklamu). Pokiaľ ide o vznik škody, tento považuje výlučne ako následok objektívneho znemožnenia vo vyplácaní finančných prostriedkov poškodeným zapríčinené vyhlásením konkurzu. Napokon v závere v súvislosti s vyššie uvedeným poznamenal, že i samotná objektívna stránka trestného činu, uvedená vo výroku odsudzujúceho rozsudku, vyznieva absurdne, keďže mal svojím konaním obohatiť nie seba ale iného, teda pravdepodobne J. K., ktorého členmi sú vlastne poškodení.

Ani predmetnú námietku, obvineným subsumovanú pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., nemožno napokon označiť za dôvodnú, a to predovšetkým z toho dôvodu, že vyššie uvedená argumentácia sa týka skutkových (a nie právnych) otázok, ako bude bližšie rozvedené nižšie.

Úvodom treba dať do pozornosti tú skutočnosť, že konanie obvineného bolo vo veci konajúcimi súdmi právne kvalifikované ako pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., ktorého sa mal konkrétne dopustiť tak, že **na škodu cudzieho majetku iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil takým činom škodu veľkého rozsahu** (tzv. právna veta).

Ak ide o otázku, či stíhaný skutok (z hmotnoprávneho hľadiska ide o jeden skutok) tak, ako bol ustálený v skutkovej vete prvostupňového rozsudku (v ktorej forme bol aj plne akceptovaný súdom odvolacím), napĺňa všetky znaky vyššie uvedeného trestného činu, t. j. či bol správne právne posúdený, tak v danom smere nemá dovolací súd žiadne pochybnosti. Konanie obvineného Ing. V. C., ktoré je v súdmi nižšieho stupňa zistenej forme záväzné pre dovolací súd, totiž i podľa jeho názoru napĺňa všetky zákonné znaky (kvalifikovanej) skutkovej podstaty trestného činu podvodu a správne teda bola v danom prípade vyvodená voči vyššie menovanému obvinenému trestnoprávna zodpovednosť.

***

Nielen pokiaľ ide o podvodný úmysel, ale tiež v kontexte namietaného nedostatku objektívnej stránky považuje dovolací súd za vhodné odcitovať časť z odôvodnenia napadnutého druhostupňového rozhodnutia (str. 20): „Najvyšší súd považuje za neopodstatnenú odvolaciu námietku obžalovaného a vyvrátenú jeho obhajobu, že nebola naplnená subjektívna stránka žalovaného trestného činu podvodu, lebo on konal len s čistým úmyslom všetky získané finančné prostriedky vrátiť. Od roku 1999, keď obžalovaný vyberal pôžičky od občanov s vedomím, že ním riadené spoločnosti sú v strate, bola podnikateľská činnosť v spoločnostiach, v ktorých bol obžalovaný konateľom alebo predsedom predstavenstva, založená na princípe tzv. „pyramídovej hry“, resp. podobala sa i tzv. Ponziho schéme, keď časť od občanov získaných prostriedkov bola investovaná na prevádzkovú činnosť v predmete podnikania vzájomne kooperujúcich podnikateľských subjektov skupiny K., ktoré však neprinášali zisk. V danom prípade tieto spoločnosti v skupine K. mohli existovať len pokiaľ vždy ďalšie fyzické osoby vkladali svoje finančné prostriedky, najprv ako pôžičky do K., s. r. o., neskôr ako členské vklady do J. K., odkiaľ sa prelievali buď priamo alebo prostredníctvom akciovej spoločnosti K. do ďalších tzv. dcérskych spoločností v skupine K., personálne a majetkovo prepojených na osobu obžalovaného Ing. V. C. Ak niektorým subjektom, fyzickým osobám, obžalovaný peniaze vrátil, bolo to možné len v dôsledku toho, že od väčšieho počtu ďalších peniaze vybral. Bolo však nemožné, na základe výsledkov hospodárenia firiem, aby obžalovaný k stanovenému obdobiu určenému v zmluvách s veriteľmi, splnil svoj záväzok a s navýšením úroku peniaze v zmluvne dohodnutom termíne vyplatil. Nemohol tak podľa výsledkov dokazovania urobiť ani len pokiaľ išlo o istinu a nie to ešte tak vysoký úrok.“

A napokon, k výtke smerujúcej k už spomínanej objektívnej stránke, resp. presnejšie naplneniu znaku „na škodu cudzieho majetku obohatil iného“, dovolací súd záverom poznamenáva, že v súlade s už vyššie citovaným sa v skutkovej vete uvádza, že od fyzických osôb získané finančné prostriedky (ktoré tieto vkladali najskôr ako pôžičky do spoločnosti K., s. r. o. a neskôr ako členské vklady do J. K.) boli použité na vyplácanie predchádzajúcich vkladateľov a krytie vlastných nákladov spoločností v skupine K. Ako pritom bolo zistené zo strany konajúcich súdov, finančné prostriedky prijaté od ďalších klientov (s prísľubom lákavých výnosov) boli v prevažujúcej miere použité práve na vyplácanie predošlých dlhov.

K tomu je aj vzhľadom na obsah dovolacej námietky nevyhnutné záverom zdôrazniť, **že znak objektívnej stránky trestného činu podvodu „obohatil“ môže byť naplnený aj uspokojením oprávnenej pohľadávky spôsobom nie *lege artis* (obohatený sa dostáva do pozície obohatenia objektívne). Trestnou činnosťou nie je totiž možné získať / získavať finančné prostriedky na uspokojenie aj inak oprávnených nárokov**, resp. v jazyku občianskeho práva - zjednodušene povedané, z nepoctivých zdrojov nie je možné splácať svoje staršie existujúce záväzky (v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov sa majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov považuje za bezdôvodné obohatenie).

S ohľadom na skôr uvedené je teda zrejmé, že v predmetnej veci nebolo zistené naplnenie žiadneho do úvahy prichádzajúceho dovolacieho dôvodu, a preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciáte tohto rozhodnutia.

28.

ROZHODNUTIE

I. Charakteristika zobrazenia sexuálneho styku alebo obnažených častí tela v zmysle § 132 ods. 4 Trestného zákona „smerujúceho k vyvolaniu sexuálneho uspokojenia inej osoby“ je súčasťou legálnej definície detskej pornografie podľa naposledy označeného ustanovenia, a teda aj zákonným znakom trestných činov podľa §§ 368 až 370 Trestného zákona, ktoré obsahujú vo svojich odsekoch 1 všeobecný kvalifikačný pojem „detská pornografia“ v príslušnom gramatickom tvare.

II. Smerovanie k vyvolaniu sexuálneho uspokojenia inej osoby v zmysle § 132 ods. 4 Trestného zákona nie je dané potenciálnou (objektívnou) spôsobilosťou vyvolať také uspokojenie, ale určením účelu použitia konkrétneho zobrazenia sexuálneho styku alebo obnažených častí tela páchateľom trestného činu pri konaní uvedenom v §§ 368 až 370 Trestného zákona; inou osobou je osoba odlišná od páchateľa.

III. Určenie účelu použitia zobrazenia sexuálneho styku alebo obnažených častí tela na vyvolanie sexuálneho uspokojenia inej osoby v zmysle § 132 ods. 4 Trestného zákona (určenie „smerovania“ zobrazenia) nie je trvale predurčené danosťou alebo absenciou takého určenia osobou, ktorá sa podieľa na vyhotovení zobrazenia. Pri posudzovaní trestných činov podľa §§ 369 a 370 Trestného zákona je rozhodujúce subjektívne zameranie osoby, ktorá so zobrazením vykonáva manipuláciu zodpovedajúcu odsekom 1 naposledy označených ustanovení.

IV. „Smerovanie“ v zmysle bodov II. a III. je cieľom páchateľa, ktorý také smerovanie určil, a teda znakom subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu (niektorého z trestných činov podľa §§ 368 až 370 Trestného zákona). Skutkový podklad tohto zákonného znaku sa v trestnom konaní dokazuje (tak ako skutkový podklad ostatných zákonných znakov dotknutého trestného činu).

(Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 25. augusta 2014, sp. zn. 23To/83/2014)

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 25. augusta 2014, sp. zn. 23To/83/2014, podľa § 319 Tr. por. zamietol (ako nedôvodné) odvolania obžalovaných M. N. a R. Č. ako aj prokurátorky, podané proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 21. mája 2014, sp. zn. 2T/28/2014.

Z o d ô v o d n e n i a :

I. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 2T/28/2014-838, zo dňa 21. mája 2014 boli obžalovaní M. N. a R. Č. v bode 1/ uznaní vinnými zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 27. januára 2013 v presne nezistenom čase v Novom Meste nad Váhom v priestoroch predajne B. na M. č. X vykonali súlož s maloletou poškodenou L.B., nar. X, tým spôsobom, že táto bola v miestnosti WC opretá o misu v predklone a obvinený R. Č. jej zozadu vsunul do pošvy pohlavný úd a vykonal s ňou súlož, následne obvinený M. N. vykonal súlož s maloletou poškodenou L. B. obdobným spôsobom, v bode 2/ zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. za použitia § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaný spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a zločinu sexuálneho násilia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. za použitia § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaný spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., pretože dňa 22. februára 2013 v doteraz presne neustálenom čase v Novom Meste nad Váhom na ulici V. vo vchode č. X, byte č. X potom, čo maloletá poškodená K. K., nar. X, požila bližšie nezistené množstvo alkoholu, po ktorom sa dostala do stavu, kedy nevnímala a nebola schopná kontrolovať sa, s ňou vykonali súlož a orálny sex tým spôsobom, že ju doteraz neznámym spôsobom vyzliekli tak, že mala na sebe len tielko, ktoré jej obvinený M. N. vyhrnul, aby mala odhalené prsia a odzadu v polohe kľačmo jej vsunul svoj pohlavný úd do jej pošvy a vykonal s ňou súlož a následne obvinený R. Č. si ľahol na posteľ na chrbát a zasunul svoj pohlavný úd do pošvy maloletej poškodenej K. K., ktorú si posadil na seba, tiež s ňou vykonal súlož tým spôsobom, že zasunul svoj pohlavný úd do jej pošvy zozadu v polohe ležmo na boku a následne využili maloletú poškodenú K. K. a táto vykonala s oboma orálny sex tým spôsobom, že brala do úst striedavo pohlavný úd obvineného M. N. a pohlavný úd obvineného R. Č., ktorí stáli nad ňou vedľa seba.

Boli za to odsúdení obžalovaný M. N. podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu odňatia slobody

zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný R. Č. podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II. Podľa § 285 písm. b) Tr. por. boli obžalovaní M. N. a R. Č. oslobodení spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 715/13/3304, zo dňa 11. februára 2014 pre zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zák. spáchaný sčasti spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe, že (...) 2/ obžalovaný M. N. a obžalovaný R. Č. dňa 27. januára 2013 v presne nezistenom čase v Novom Meste nad Váhom v priestoroch predajne B. na M. č. X, striedavo zaznamenávali prostredníctvom kamery a fotoaparátu v mobilnom telefóne obžalovaného M. N. zn. SONY ERICSSON XPERIA, čiernej farby, IMEI - X, to ako obaja postupne vykonávali súlož a orálny sex s maloletou poškodenou L. B., nar. X a s maloletou poškodenou L. Č., nar. X, 3/ obžalovaný M. N. a obžalovaný R. Č. dňa 22. februára 2013 v doteraz presne neustálenom čase v Novom Meste nad Váhom na ulici V. vo vchode č. X, byte č. X, striedavo zaznamenávali prostredníctvom kamery a fotoaparátu v mobilnom telefóne obžalovaného M. N. zn. SONY ERICSSON XPERIA, čiernej farby, IMEI - X, to ako obaja postupne vykonávali súlož a orálny sex s maloletou poškodenou K. K., nar. X, pretože tieto skutky nie sú trestnými činmi.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu hneď po jeho vyhlásení podala odvolanie prokurátorka okresnej prokuratúry. V písomnom odôvodnení odvolania uviedla, že (...). Taktiež úmysel obžalovaných na zhotovenie pornografického diela má za dostatočne preukázaný a obžalovaní svojím konaním naplnili skutkovú podstatu zločinu výroby detskej pornografie v zmysle § 368 ods. 1 Tr. zák. Navrhla preto podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku podali aj obžalovaní M. N. a R. Č., ktoré odôvodnili prostredníctvom obhajcu. (...) K oslobodzujúcej časti v bode 2/ uvádzajú, že z vykonaných dôkazov absentuje podstatná náležitosť skutkovej podstaty tohto trestného činu, ktorou je úmysel vyhotoviť videá a fotografie za účelom sexuálneho uspokojenia tretej osoby, preto žiadajú odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

***

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Okresný súd náležite zistil a ustálil skutkový stav ako predpoklad potrebný na jeho rozhodnutie, pričom postupoval v súlade so zákonom. Na hlavných pojednávaniach vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy a tieto aj objektívne a správne vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v celkovom súhrne, tak ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správnym skutkovým zisteniam a právnym záverom. Okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery pri uznaní viny obžalovaných N. a Č. pri skutkoch pod bodom 1/ a 2/ a tiež pokiaľ sa týka časti, v ktorej boli obžalovaní oslobodení spod obžaloby. (...)

Pokiaľ sa týka časti II. rozsudku, tu sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, keď obžalovaných N. a Č. spod obžaloby oslobodil. Obžalovaný N. a Č. pornografický účel vyhotovovania videí a fotografií popierali, samotné poškodené sa k účelu vyhotovovania videí alebo fotografií vyjadriť nevedeli. Aj keď zvukovo-obrazové záznamy, ktoré boli vyrobené mobilným telefónom, zasiahli citeľným spôsobom do súkromia poškodených, nebolo bez pochybností preukázané, že by boli obžalovanými vyhotovené za účelom vyvolania sexuálneho uspokojenia inej osoby. Z vykonaného dokazovania taktiež nevyplynulo, že by obžalovaný N. záznamy z mobilného telefónu poskytol inej osobe. Vzhľadom k uvedenému aj odvolací súd dospel k záveru, že konaním obžalovaných neboli naplnené všetky zákonné znaky žalovaného trestného činu z dôvodu nedostatku subjektívnej stránky, preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď obžalovaných N. a Č. spod týchto žalovaných skutkov podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil, pretože skutky nie sú trestnými činmi.

***

29.
ROZHODNUTIE

Konanie páchateľa zodpovedajúce vo vzťahu ku zločineckej skupine (§ 129 ods. 4 Trestného zákona) zákonným znakom „je jej členom, je pre ňu činný alebo ju podporuje“ v zmysle § 296, § 129 ods. 6 a 7 Trestného zákona nezahŕňa samotné spáchanie trestného činu členom zločineckej skupiny v rámci jej činnosti, alebo takého činu spoločne s členom zločineckej skupiny. V naposledy uvedenom prípade ide teda o viacčinný súbeh zločinu podľa § 296 Trestného zákona a iného trestného činu.

Trestnoprávnou podstatou „členstva v zločineckej skupine“ je zaradenie sa do organizačnej štruktúry takej skupiny, nie páchanie trestnej činnosti v rámci činnosti skupiny jej členmi.

Trestnoprávnou podstatou „činnosti pre zločineckú skupinu“ a „podporovania zločineckej skupiny“ je iné súčinnostné konanie páchateľa pre skupinu, popísané v § 129 ods. 6 a 7 Trestného zákona, než páchanie trestnej činnosti spoločne s členom zločineckej skupiny.

Jednotlivé vyššie charakterizované formy konania páchateľa uvedené v § 296 Trestného zákona nie sú súčasťou prípravy na zločin alebo obzvlášť závažný zločin (§ 13 Trestného zákona), ktorý má byť alebo bol spáchaný členom zločineckej skupiny (osobou činnou pre skupinu alebo jej podporovateľom), nakoľko ustanovenie § 296 Trestného zákona má v tomto smere povahu *lex specialis*, ktorá sa premieta aj do skutkovej oddelenosti.

Pokiaľ je súčasťou skutkových zistení pri čine kvalifikovanom podľa § 296 Trestného zákona rámcový popis trestnej činnosti zločineckej skupiny, odkaz na takú trestnú činnosť (uvedenú v inom bode dotknutého rozhodnutia), alebo uvedenie okolností nasvedčujúcich páchaniu trestnej činnosti, na ktorú je skupina zameraná, ide o vymedzenie účelu založenia a okolností činnosti zločineckej skupiny, nie o priamy skutkový popis konania páchateľa, ktoré je trestné podľa naposledy označeného ustanovenia.

Ak páchateľ spáchal ďalší, viacčinne sa zbiehajúci trestný čin „ako člen nebezpečného zoskupenia“, teda zločineckej skupiny [§ 141 písm. a) Trestného zákona], táto okolnosť je pri dotknutom čine okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, a teda musí byť aj skutkovo podložená. Ide o kvalifikačný znak odrážajúci skutkovo odlišný kontext predmetnej okolnosti (jednak „je členom“ v zmysle § 296 Trestného zákona, resp. oproti tomu „spáchal trestný čin ako člen“), ktorý je použitý vo vzťahu k inému skutku, teda inému konaniu páchateľa, než ktoré je kvalifikované podľa § 296 Trestného zákona. To vylučuje skutkovú, a v nadväznosti na to, aj právnu duplicitu (jej neprípustnosť je odvodená od ustanovenia § 38 ods. 1 Trestného zákona).

Znak „ako člen nebezpečného zoskupenia“ nemožno použiť ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby v prípade, ak páchateľ spáchal zločin podľa § 296 Trestného zákona v inej forme, než je členstvo v zločineckej skupine (činnosť pre takú skupinu alebo jej podpora).

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2014, sp. zn. 2 To 9/2014)

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom z 26. novembra 2014, sp. zn. 2 To 9/2014, v trestnej veci proti obžalovanému J. O. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaných J. O., M. Š., M. A., M. B., L. A., T. K., M. P., I. D., A. Š., P. B., Ing. A. O., T. B., A. T. a M. C., manželky obžalovaného I. D. PhDr. B. D., PhD. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 26. mája 2014, sp. zn. PK-2 T 14/2013, rozhodol tak, že:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 3 Tr. por. sa napadnutý rozsudok **z r u š u j e**
a/ vo výroku o vine v odsudzujúcej časti, a to

- u skutku v bode I. u obžalovaných L. A. a T. K.
- u skutkov v bode II. – 3/ a II. - 4/ u obžalovaného I. D.
- u skutku v bode II. – 9 b/ u obžalovaného T. K.
- u skutkov v bodoch II. – 12/ a II. – 13/ u obžalovaného M. C.

b/ vo výroku o vine v oslobodzujúcej časti vo vzťahu k oslobodeniu J. O. a A. Š. podľa § 285 písm. a) Tr. por. pre skutok, označený v napadnutom rozsudku ako skutok v bode 12 obžaloby

c/ vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaných J. O., M. A., M. B., L. A., T. K., M. P., I. D., A. Š., P. B., T. B. a M. C.

d/ vo výroku o ochrannom opatrení u obžalovaného T. K.

II. S použitím § 322 ods. 3 Tr. por. sa **obžalovaní I. D., T. K. a M. C. uznávajú za vinných, že**

obžalovaný I. D., nar. X. v B., Č., trvale bytom B., Ľ., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou

1/ Po predchádzajúcom slovnom konflikte, ktorý mal M. N. s H. Y. v reštaurácii H. K. na ulici M. v S., okr. M., a potom, keď H. Y. o tomto konflikte telefonicky upovedomil osobu, ktorej jeho manželka K. Y. mesačne odovzdávala platbu za ochranu v prospech spoločenstva uvedeného v bode I. napadnutého rozsudku, dňa 25. marca 2011 obžalovaný I. D. telefonicky kontaktoval M. N. a dohodol si s ním stretnutie v tento deň na uvedenom mieste; súčasne telefonicky zabezpečil na toto miesto príchod obžalovaných A. T., M. P., odsúdeného Z. S., nar. X., a ďalších najmenej štyroch osôb pôsobiacich vo výjazde tohto spoločenstva, ktorí majú v tomto konaní procesné postavenie svedka, a následne v tento deň v čase po 18.00 h v blízkosti chodníka v priestore pri sklade reštaurácie H. K. obžalovaný I. D. spolu s ostatnými osobami slovne a fyzicky, aj s použitím teleskopických obuškov zaútočili na tam stojacich poškodených P. N., M. N., J. D. a R. K. tak, že presne nezistené osoby patriace medzi útočníkov silnou intenzitou udierali poškodeného P. N. do oblasti tváre a hlavy a po jeho páde na zem ho jeden z nich udrel teleskopickým obuškom do oblasti hlavy, pritom ho kopali do rôznych častí tela, čím mu boli spôsobené zranenia hlavy a tváre, ktoré si vyžadovali operačný zákrok a liečenie, poškodenú J. D. presne nezistená osoba chytila za krk, zvalila ju na zem a kopla do nej, pritom odhodila jej mobilný telefón, ktorým chcela poškodená privolať políciu, a v dôsledku toho vznikli poškodenej modriny na tele a na poškodených útočil aj A. T. a M. P. spôsobom popísaným v bode II-3/ napadnutého rozsudku; vzápätí potom obžalovaní spolu s ďalšími osobami, s ktorými prišli na miesto incidentu, nasadli do áut a odišli;

2/ Dňa 25. marca 2011 medzi 18.00 h až 20.07 h, po fyzickom útoku pri reštaurácii H. K. v S., v čase, keď poškodený M. N. viezol zraneného brata P. N. zo S. do nemocnice v B., obžalovaný I. D., v nadväznosti na výjazd vykonaný v rámci činnosti spoločenstva uvedeného v bode I. napadnutého rozsudku, popísaný vo vzťahu k obžalovanému I. D. v bode 1. tohto rozsudku, telefonoval M. N. a prikázal mu, aby si nachystal 5000 eur, pritom sa ho pýtal, či bola dobrá bitka, alebo bolo málo bitky, a povedal mu, že sa ešte ozve, kam má peniaze doniesť a komu ich má dať, čím u poškodeného M. N. vyvolal obavu z vykonania ďalších útokov, a preto poškodený bez zaplatenia uvedenej sumy vec oznámil na polícii;

obžalovaný T. K., nar. X. v B., trvale bytom B., K., t. č. v ÚVV Leopoldov

3/ Za účelom použitia pre vlastnú potrebu a za účelom predaja so ziskom, najneskôr od začiatku roka 2009, po presne nezistenú dobu, nepresahujúcu jeden rok, v B., prostredníctvom už odsúdeného R. M., ktorý látku nadobúdal od obžalovaného M. B., si opakovane obstarával metamfetamín nezistenej koncentrácie v množstve najmenej 100 gramov mesačne za cenu 30,00 eur za jeden gram, s ktorým, po úprave zmiešaním s kofeínom, z časti obchodoval za presne nezistenú cenu najmenej 40,00 eur za kubík a súčasne mesačne platil prostredníctvom odsúdeného R. M. platbu za ochranu v sume 200,00 eur, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny medzi psychotropné látky v zozname omamných a psychotropných látok tvoriacom prílohu č. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení účinnom do 30. novembra 2011;

4/ V presne nezistených dňoch od mesiaca september 2011 do 15. novembra 2011 v pivničných priestoroch v suteréne obytného domu č. X. na ulici K. v B. a v garáži súpisné číslo X. na S. S. B., držal a opakovane najmenej v šiestich prípadoch dodával M. T., nar. X., látku metamfetamín nezistenej koncentrácie, ktorú si zadovážil z nezisteného zdroja, v dávkach po ½ kubíka za cenu 20,00 eur;

obžalovaný M. C., nar. X. v B., trvale bytom B., L.

5/ Po vzájomnej dohode a za vzájomnej súčinnosti s ďalším mužom vykonávajúcim činnosť v prospech spoločenstva uvedeného v bode I, ktorý má v tomto konaní procesné postavenie svedka, v presne nezistený deň od začiatku mesiaca jún 2011 do 23. júna 2011, kedy bol políciou zadržaný, po predchádzajúcom telefonicky predstieranom záujme o erotické služby inzerované v časopise Avízo v byte na 3. poschodí v obytnom dome na ulici K. v B., ktorý v tom čase užívala I. D. s ďalšou ženou nezistenej totožnosti, po otvorení vstupných dverí

bytu vstúpil do bytu a v byte sa po oznámení skutočného účelu svojej návštevy svojvoľne zdržiaval počas doby 15 až 20 minút a pritom od užívateliek bytu pýtal peniaze v sume 150 eur s tým, že pri nimi vykonávaných službách musia platiť za ochranu, následne I. D. na tento účel prostriedky v sume 150 eur aj poskytla,

t e d a

obžalovaný I. D.
v bode 1. - spoločným konaním sa dopustil fyzicky, verejne a na mieste prístupnom verejnosti výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, a to so zbraňou a na viacerých osobách,

v bode 2. - iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a spáchal taký čin ako člen nebezpečného zoskupenia,

obžalovaný T. K.
v bode 3. - neoprávnene zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu a predal psychotropnú látku,

v bode 4. - neoprávnene zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu a predal psychotropnú látku,

obžalovaný M. C.
v bode 5. - neoprávnene zotrval v obydlí iného,

tým spáchali

obžalovaný I. D.
v bode 1.
prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák., s použitím § 138 písm. a), písm. j) Tr. zák., ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr. zák.,

v bode 2.
obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák.,

obžalovaný T. K.
v bode 3.
zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. v znení účinnom od 1. augusta 2013,

v bode 4.
zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. v znení účinnom od 1. augusta 2013,

obžalovaný M. C.
v bode 5.
prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr. zák.

Za to sa obžalovaní, u ktorých bol zrušený výrok o treste a spôsobe jeho výkonu,

o d s u d z u j ú:

obžalovaný J. O.

podľa § 295 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1, ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., na **úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **16 (šestnásť) rokov,**

podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **maximálnym stupňom stráženia,**

obžalovaný M. A.

podľa § 172 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., na **úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **21 (dvadsaťjeden) rokov,**

podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **maximálnym stupňom stráženia,**

obžalovaný M. B.

podľa § 172 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., na **úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **21 (dvadsaťjeden) rokov,**

podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **maximálnym stupňom stráženia,**

obžalovaný L. A.

podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom od 1. augusta 2013, s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., na **trest odňatia slobody** vo výmere **3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov,**

podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **minimálnym stupňom stráženia,**

obžalovaný T. K.

podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom od 1. augusta 2013, s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., na **trest odňatia slobody** vo výmere **4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov,**

podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **minimálnym stupňom stráženia,**

podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. sa obžalovanému T. K. ukladá **ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou,**

obžalovaný M. P.

podľa § 295 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., na **úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov,**

podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **maximálnym stupňom stráženia,**

obžalovaný I. D.

podľa § 190 ods. 5 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., na **súhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **22 (dvadsaťdva) rokov**,

podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **maximálnym stupňom stráženia,**

podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 4T/11/2012-929, zo 6. novembra 2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 6To/147/2012-985, z 31. januára 2013, ktorým za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. bol I. D. uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

obžalovaný A. Š.

podľa § 190 ods. 5 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., na **súhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **22 (dvadsaťdva) rokov**,

podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **maximálnym stupňom stráženia,**

podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 4T/11/2012-929, zo 6. novembra 2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 6To/147/2012-985, z 31. januára 2013, ktorým za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. bol A. Š. uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne a výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu trestného rozkazu Okresného súdu Trnava, č. k. 6T/22/2013-305, z 23. apríla 2013, právoplatným 14. mája 2013, ktorým súd u A. Š. upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody s prihliadnutím na trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 4T/11/2012-929, zo 6. novembra 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

obžalovaný P. B.

podľa § 296 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., na **súhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **7 (sedem) rokov,**

podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **minimálnym stupňom stráženia,**

podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 6T/22/2013-344, z 9. októbra 2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 5To/5/2014-365, z 18. marca 2014, ktorým za prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol P. B. uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 16 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

obžalovaný T. B.

podľa § 296 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., na **úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **6 (šesť) rokov,**

podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **minimálnym stupňom stráženia,**

obžalovaný M. C.

podľa § 44 Tr. zák. súd **upúšťa od uloženia súhrnného trestu** vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 3T/191/2011-354, z 31. januára 2012, ktorým po schválení dohody o vine a treste, bol obžalovaný M. C. uznaný vinným za pokračujúci zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia,

podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom od 1. septembra 2011 sa obžalovaným J. O., M. A., M. B., M. P., I. D., A. Š., P. B. a T. B. ukladá **trest prepadnutia majetku,**

podľa § 59 ods. 2 Tr. zák. sa **vlastníkom prepadnutého majetku stáva štát.**

III. Podľa § 285 písm. c) Tr. por. sa obžalovaný L. A. a obžalovaný T. K. **o s l o b o d z u j ú** spod obžaloby prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 7. mája 2013, podanej pre skutok v bode 1 obžaloby, ktorý mali spáchať tak,

že

v presne nezistenom čase, pred rokom 2008, najneskôr v roku 2005 bola založená zločinecká skupina pôsobiaca prevažne na území Bratislavského, Nitrianskeho a Trnavského kraja, ktorej členovia sa v rámci svojho pôsobenia v tejto skupine označujú ako „P.“, kde od presne nezisteného obdobia, minimálne do 15. novembra 2011, v štruktúre skupiny pôsobil na najvyššej riadiacej úrovni obv. J. O. prezývaný „P.“, ktorý koordinoval a usmerňoval jemu podriadených, v organizačnej štruktúre nižšie postavených členov skupiny, ktorí plnili ním zadané pokyny a mesačne, v presne určené dni, mu odovzdávali časť z peňazí, ktoré získali páchaním rôznej trestnej činnosti, pričom medzi členov skupiny, ktorí priamo podliehali obv. J. O. a ktorí priamo plnili jeho pokyny, resp. plnením týchto pokynov poverovali ďalších, im podriadených členov skupiny, patril aj obv. M. Š. prezývaný „G.“, o ktorého ochranu mali za úlohu sa starať obv. V. M. a obv. J. Š., ktorí obv. M. Š., okrem iného, sprevádzali ako ochranka aj na rôzne stretnutia a jednania s podnikateľmi a to za tým účelom, aby takto, pod vplyvom strachu, prinútili podnikateľov poskytovať im pravidelné mesačné plnenia majetkovej povahy (tzv. výpalné) a to v prospech skupiny „P.“, kde medzi ďalších členov pôsobiacich na nižšej, strednej úrovni hierarchie skupiny, avšak priamo odovzdávajúcimi časť zisku z trestnej činnosti J. O. patril aj obv. A. O. prezývaný „J.“, ktorý mu odovzdával časť zisku z trestnej činnosti páchanej v Nitre, obv. M. A. prezývaný „F., F.“, ktorý mu odovzdával časť zisku z trestnej činnosti páchanej v Bratislave, V. M., ktorý mu odvádzal časť zisku z trestnej činnosti páchanej v Bratislave a v Trnavskom kraji, obv. M. P. prezývaný „E.“ a obv. P. H. prezývaný „B.“, ktorí mu odvádzali časť zisku z trestnej činnosti páchanej v Bratislave a na Záhorí a títo spolu s R. H. „prezývaným O., tlstý R.“ zabezpečovali zbrane a nástražné výbušné systémy za účelom ich využitia pri páchaní trestnej činnosti členmi skupiny, pričom obv. J. O. v organizačnej štruktúre podliehajúci, vyššie spomínaní, členovia skupiny, získavali finančné prostriedky najmä od osôb, v organizačnej štruktúre im podriadených, ktorí v rámci teritoriálneho rozdelenia pôsobísk, mali od svojich „priamych nadriadených“ povolenie páchať rôznu trestnú činnosť pod „hlavičkou P.“, pod podmienkou pravidelného odvádzania, vopred určenej časti peňazí získaných z rôznej trestnej činnosti a peňazí za tzv. „ochranu“, kde na nižšom stupni organizačnej štruktúry skupiny „P.“, s V. M., pôsobil obv. A. Š. „prezývaný Š.“, majúci na starosti zabezpečenie ziskov z rôznej trestnej činnosti páchanej v Trnave a okolí, obv. I. D. majúci na starosti, prostredníctvom M.. J. prezývaného „P.“, zabezpečenie ziskov z rôznej trestnej činnosti páchanej v S. a M. P. prezývaný „M.“ majúci na starosti zabezpečenie ziskov prevažne z drogovej trestnej činnosti páchanej v Bratislave a taktiež, v štruktúre skupiny pod obv. M. A., na nižšom organizačnom stupni postavení obv. L. A. a obv. M. B. prezývaný „B.“ zabezpečovali pre skupinu „P.“ zisky najmä z drogovej trestnej činnosti páchanej v Bratislave, kde obv. M. B. priamo podliehal a jeho príkazy plnil, okrem iných doposiaľ nestotožnených osôb, aj obv. P. M. prezývaný „T.“, R. M., Ľ. G. prezývaný „L.“ K. Š. prezývaný „K.“, a obv. M. C., ktorí príkazy plnili priamo alebo prostredníctvom ďalších osôb činných pre túto skupinu, pričom medzi osoby činné pre skupinu patril aj obv. P. B. prezývaný „D.“ a P. F., ktorí podliehali A. Š., obv. M. B. prezývaný „S.“, Z. S. prezývaný „S.“ a D. C., ktorí podliehali obv. I. D., obv. T. K., M. Č. prezývaný „P.“, ktorí podliehali R. M. a A. Š. prezývaný „Š.“, ktorý podliehal M. P. a títo podľa pokynov jednotlivých, im nadriadených, členov skupiny, páchali rôznu trestnú činnosť, z ktorej zisky odovzdávali členom skupiny a taktiež obv. T. B. prezývaný „V.“, ktorý, okrem zabezpečovania omamných látok - marihuany, pre obv. J. O., mal za úlohu strážiť vstup na pozemok obv. J. O., zároveň monitorovať pohyb osôb a obsluhovať kamerový systém v okolí bydliska obv. J. O. a hlásiť mu pohyb podozrivých osôb, resp. pohyb príslušníkov PZ v okolí jeho domu, pričom jednotliví členovia skupiny konali koordinovane a pri svojich aktivitách, v rámci hierarchie skupiny, úzko spolupracovali za účelom páchania rôznej trestnej činnosti, pri rôznej účasti jednotlivých členov skupiny na tejto trestnej činnosti, páchanej s cieľom získania najmä finančného prospechu pre jednotlivých členov skupiny, pričom systém fungovania a financovania skupiny spočíval v odovzdávaní vopred určených finančných prostriedkov získaných trestnou činnosťou, v mesačných paušálnych čiastkach, smerom vzostupne od jednotlivých, nižšie postavených členov skupiny k osobám, v štruktúre skupiny vyššie postaveným a prostredníctvom týchto, každý mesiac, až k osobe postavenej na najvyššej riadiacej úrovni skupiny „P.“ - obv. J. O., kde dňa 07. septembra 2011, po zadržaní členov skupiny, a to obv. I. D., obv. A. Š. a V. M., prevzal obv. A. O., ktorý bol na slobode, úlohu V. M. a v mesiacoch október a november 2011 preberal od P. F. a obv. P. B. peniaze získané z trestnej činnosti páchanej v Trnavskom kraji, z ktorých časť, konkrétne 500 eur odovzdal obv. A. O. P. F. na zaplatenie Mgr. A. C. poskytujúceho právne služby obv. A. Š. a zvyšnú časť odovzdával priamo obv. J. O., a to až do 15. novembra 2011, kedy bol obv. J. O. spolu s väčšinou hore uvádzaných osôb zadržaný, pričom po tomto zadržaní naďalej pokračoval P. F. spolu s ďalšími doposiaľ neustálenými osobami vo vyberaní tzv. výpalného v Trnavskom kraji v prospech skupiny „P.“, kde obv. A. O., ktorý po zadržaní členov -„vedenia“ skupiny dňa 15. novembra 2011, zastával v hierarchii ďalších členov skupiny, okrem osoby zodpovednej za zabezpečenie právnych služieb zadržaným členom skupiny, aj miesto nadriadeného P. F., ktorému prikázal, aby peniaze získané trestnou činnosťou tzv. „výpalné“ v Trnavskom kraji za mesiac december 2011 boli použité na pokrytie

trov obhajoby obv. A. Š. a obv. P. B. a taktiež na pokrytie ďalších výdavkov súvisiacich s ich pobytom vo väzbe ako napr. cesty na návštevy, splátka hypotekárneho úveru, peniaze na nákupy vo väzbe a pod.,

čím mali spáchať

zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., nakoľko nebolo dokázané, že spáchali skutok, pre ktorý sú stíhaní.

IV. Podľa § 319 Tr. por. sa **zamietajú** odvolania obžalovaných M. Š., Ing. A. O., T. B. a A. T.

V. Podľa § 319 Tr. por. sa **zamieta** odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo vzťahu k obžalovaným M. Š., M. A., Ing. A. O., M. B., L. A., T. K., M. P., P. H., P. B., M. C., V. M., J. Š. a M. B.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom (po vylúčení konania proti obžalovanému M. zo spoločného konania) rozhodol Špecializovaný trestný súd (ďalej len „ŠTS“) tak, že obžalovaných J. O., M. Š., M. A., M. B., L. A., T. K., M. P., I. D., A. Š., P. B., Ing. A. O., T. B., A. T. a M. C. uznal za vinných a rozhodol o ich trestoch, ochranných opatreniach a náhrade škody nasledovne:

„obžalovaní“

1/ J. O., narodený X. v B., trvalé bydlisko B., S., tohto času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra,

2/ M. Š., narodený X. v M., trvalé bydlisko M. - P., K., tohto času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici,

3/ M. A., narodený X. v B., trvalé bydlisko B., Š., tohto času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove,

4/ M. B., narodený X. v B., trvalé bydlisko B., V., tohto času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov,

5/ L. A., narodený X. v B., trvalé bydlisko B., M., tohto času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

6/ T. K., narodený X. v B., trvalé bydlisko B., K., tohto času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldove,

7/ M. P., narodený X. v B., trvalé bydlisko B., Z., tohto času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov,

8/ I. D., narodený X. v B., Č., občan Slovenskej republiky, trvalé bydlisko B., Ľ., tohto času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach nad Parnou,

9/ A. Š., narodený X. v T., trvalé bydlisko T., T., tohto času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom,

10/ P. B., narodený X. v T., trvalé bydlisko T., D., zamestnaný v obchodnej spoločnosti D.,

11/ Ing. A. O., narodený X. v B., trvalé bydlisko B., S., tohto času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

12/ T. B., narodený X. v B., trvalé bydlisko B. – L., S., tohto času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava,

13/ A. T., narodený X. v Č., občan Slovenskej republiky, nezamestnaný, trvalé bydlisko R., P., prechodne bytom B., ul. K.,

14/ M. C., narodený X. v B., trvalé bydlisko B., L., nezamestnaný,

s ú v i n n í , ž e

I.

obžalovaný J. O., prezývaný P., od presne nezistenej doby v roku 2005 v Bratislave, časti Lamač, využijúc svoje skúsenosti z pôsobenia na pozícii ochrancu v skupine s názvom S., so spriatelenými osobami vytváral štruktúru spoločenstva s názvom P. s pracovnými pozíciami ochranca, výjazd a biletár v zložke výkonnej, ktorého predmet činnosti bol zameraný na dosahovanie sústavných finančných ziskov, a to z obchodu s omamnými a psychotropnými látkami, z mesačných poplatkov od súkromných podnikateľov podnikajúcich v pohostinských a reštauračných službách a od osôb ponúkajúcich sexuálne služby pod zámienkou ich ochrany, tzv. „výpalné“, ďalej z vyberania poplatkov od dílerov drog za ochranu pred útokmi zo strany konkurenčných skupín zaoberajúcich sa obchodom s omamnými a psychotropnými látkami v danom regióne a z titulu ich oprávnenia predávať drogy pod značkou „P.“; následne až do 15. novembra 2011 v pozícii najvyššie postavenej rozhodovacej a riadiacej zložky v hierarchickej štruktúre takto vytvoreného spoločenstva vykonávajúceho uvedenú činnosť v regiónoch miest Bratislava, Trnava, Hlohovec, Leopoldov, Stupava a v ich okolí, rozhodoval o tom, ktorý člen spoločenstva priamo mu podriadený bude organizačne riadiť činnosť v danom regióne, rozhodoval o vykonávaní zásahov proti konkurenčným skupinám, ktoré sa zaoberali druhovo rovnorodou činnosťou v uvedenom regióne tak, ako je uvedené v bode II, o výške poplatkov za tzv. ochranu a výške odvodov z činnosti členov a osôb činných pre toto spoločenstvo, určoval dni v mesiaci, v ktorých mu mali byť odovzdávané tieto platby, vydával pokyny, ktorými riadil činnosť svojich podriadených, a to obžalovaného M. A., I. D. a ďalšej osoby majúcej v tomto konaní procesné postavenie svedka *(ďalej len „osoba na 2. stupni riadenia“)*, stojacich na pozícii nižšie postavenej úrovne rozhodovacej a riadiacej zložky v hierarchickej štruktúre spoločenstva, pritom v presne nezistený deň v roku 2009 v Trnave určil, že každý mesiac mu bude odovzdaných 50% z vybraných poplatkov za ochranu a 30% z každej čiastky jednorazového zárobku a mesačne prijímal tieto platby od podriadených osôb, z týchto časť vyčlenil na platby pre obhajcov v prípade, ak by sa aktivita osôb vytvárajúcich finančný zisk tohto spoločenstva stala predmetom trestného konania, pritom časť svojej rozhodovacej a riadiacej činnosti delegoval na **obžalovaného M. Š.,** ktorý z dôvodu dlhotrvajúcej silnej priateľskej väzby s obžalovaným O. od doby vytvorenia tohto spoločenstva do 15. novembra 2011 v Bratislave požíval autoritu vo vnútri spoločenstva a členovia tohto spoločenstva rešpektovali ním povedané v rovnakej miere ako rešpektovali pokyny vydané obžalovaným O., pritom v spojitosti so skutkom v bode II 11/ rozhodol o vykonávaní ochrany podnikateľa P. T. a vydal pokyn osobe na 2. stupni úrovne riadenia na vytvorenie dohody o podmienkach výkonu tejto ochrany medzi podnikateľom T. a spoločenstvom P.;

obžalovaný M. A. v postavení rozhodovacej a riadiacej zložky na 2. stupni úrovne riadenia v hierarchickej štruktúre spoločenstva P. od doby vytvorenia spoločenstva do presne nezistenej doby okolo polovice roku 2009 s pôsobnosťou v regióne Bratislava, Trnava, Hlohovec, Leopoldov, Piešťany a od uvedenej doby do 15. novembra 2011 s pôsobnosťou v regióne Bratislava, koordinoval a organizačne zabezpečoval obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami spôsobom uvedeným v bode II 9/, vydávaním ústnych pokynov riadil členov výkonnej zložky, a to obžalovaných M. B., A. Š. a osoby na 2. stupni riadenia vykonávajúcich činnosť na úseku obchodu s omamnými a psychotropnými látkami a na úseku tzv. ochrany pohostinských a reštauračných zariadení, z ktorých plynuli spoločenstvu P. zisky vo forme tzv. „výpalného“, a činnosť osôb vykonávajúcich jeho osobnú ochranu, pritom osobne mesačne v stanovenej výške a v určených dňoch odovzdával vybrané peniaze obžalovanému O., pritom od presne nezistenej doby okolo polovice roku 2009 do 07. septembra 2011 uvedenú pôsobnosť v regióne Trnava, Hlohovec, Leopoldov, Piešťany vykonávala osoba na 2. stupni riadenia, ktorá predtým spoločne s obžalovaným Š. sústavne za odmenu zastávala pozíciu ochrancu obžalovaného A.;

obžalovaný I. D. v postavení rozhodovacej a riadiacej zložky na 2. stupni úrovne riadenia v hierarchickej štruktúre spoločenstva P. od presne nezistenej doby v mesiaci marec 2009 do 07. septembra 2011 s pôsobnosťou v regióne Stupava a okolie, koordinoval a organizačne zabezpečoval obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami, pritom sám obstarával psychotropnú látku spôsobom uvedeným v bode II 5/, pokynmi usmerňoval členov výkonnej zložky vykonávajúcich činnosť na úseku ochrany pohostinských a reštauračných zariadení krčma, H. K. v S., R. v Marianke, z ktorých plynuli spoločenstvu P. zisky vo forme tzv. „výpalného“, včítane činnosti odsúdeného Z. S., a to spôsobom popísaným v bodoch II 1 - 4/, pričom sa osobne podieľal na

výkone tejto činnosti a mesačne v stanovenej výške a v určených dňoch odovzdával vybrané peniaze obžalovanému O.;

obžalovaný M. B. v postavení rozhodovacej a riadiacej zložky na 3. stupni úrovne riadenia v hierarchickej štruktúre spoločenstva P., priamo podriadený obžalovanému M. A.., od doby vytvorenia spoločenstva do 15. novembra 2011 v regióne Bratislava, organizačne a materiálne zabezpečoval obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami spôsobom uvedeným v bode II 9/, v prípade potreby obnovenia poriadku v pohostinských a reštauračných zariadeniach, z ktorých plynuli spoločenstvu P. zisky vo forme tzv. „výpalného“, zabezpečoval príchod výjazdu, rozdeľoval služby biletárov v týchto zariadeniach, pokynmi organizoval a usmerňoval ich činnosť, včítane činnosti odsúdeného člena spoločenstva P. M. a R. M., ktorí sa pod jeho vedením podieľali na obchode s omamnými a psychotropnými látkami; sám operatívne vykonával činnosť biletára a ochrancu obžalovaného A., mesačne vyberal od dílerov platby za ochranu, ktoré odovzdával obžalovanému A., a v spoločenstve P. vykonával výcvik zameraný na špeciálnu ochranu osôb;

obžalovaný A. Š. v postavení rozhodovacej a riadiacej zložky na 3. stupni úrovne riadenia v hierarchickej štruktúre spoločenstva P., v presne nezistenej dobe v roku 2009 najprv podriadený obžalovanému M. A., ktorému vykonával ochranu, a následne v dobe do 07. septembra 2011 podriadený osobe na 2. stupni riadenia v regióne Trnava, Hlohovec, Leopoldov a okolie v prípade potreby obnovenia poriadku v pohostinských a reštauračných zariadeniach klub F., hotel J., F., reštaurácia T., diskotéka S., reštaurácia J. v Hlohovci, P., O. v Leopoldove, Š. Hlohovec, Š. a ďalšie, z ktorých plynuli spoločenstvu P. zisky vo forme tzv. „výpalného“, zabezpečoval príchod výjazdu, rozdeľoval služby biletárov v týchto zariadeniach, pokynmi organizoval a usmerňoval ich činnosť, včítane činnosti osoby podriadenej, ktorá má v tomto konaní procesné postavenie svedka a s ktorou spoločne konal spôsobom uvedeným v bodoch II, operatívne sám vykonával činnosť biletára, mesačne vyberal od podnikateľov v tomto regióne platby za ochranu, ktoré odovzdával osobe na 2. stupni riadenia, a podieľal sa na plnení pokynov obžalovaných J. O. a M. Š. spôsobom uvedeným v bodoch II 6 a/, b/, c/ a II 11/;

obžalovaný M. P. v postavení výkonnej zložky v priamej podriadenosti obž. J. O., v dobe najmenej od 25. marca 2011 do 15. novembra 2011 pôsobil v spoločenstve na pozícii výjazd a spôsobom uvedeným v bode II 3/ sa po telefonickom privolaní operatívne zúčastňoval na zásahoch výjazdu v pohostinských a reštauračných zariadeniach, ktoré spoločenstvu P. platili za ochranu, ďalej spôsobom uvedeným v bode II 6/ zabezpečil a vykonal inštruktáž k zbrani používanej za účelom dosiahnutia cieľa, ktorý bol vytvorením spoločenstva P. sledovaný;

obžalovaní P. B. a Ing. A. O. vykonávali činnosť na prospech spoločenstva P. tým, že:

obžalovaný P. B. v dobe najneskôr od 27. júla 2010 do 07. septembra 2011 konal na prospech spoločenstva jednak spôsobom uvedeným v bode II 7/, jednak po dohode s obžalovaným Š. vykonával činnosť biletára v pohostinskom zariadení O. v Leopoldove, ktorého majiteľ platil P. za ochranu, následne po zadržaní Š. v presne nezistený deň v dobe od 07. septembra 2011 spoločne s osobou podriadenou obžalovanému Š., ktorá má v tomto konaní procesné postavenie svedka *(ďalej len „osoba podriadená“),* na parkovisku na Partizánskych lúčkach v Bratislave podal obžalovanému Ing. A. O. informáciu o zadržaní Š. a osoby na 2. stupni riadenia, v nasledujúcich dňoch sa zúčastnil na stretnutiach s obž. Ing. O., na ktorých prijal inštrukcie o ďalšom postupe pri vyberaní peňazí z pohostinských a reštauračných zariadení, ktoré plynuli v prospech spoločenstva P. z tzv. „výpalného“, a v dobe okolo 05. októbra 2011 na parkovisku Partizánskych lúčkach v Bratislave spolu s osobou podriadenou odovzdal obž. Ing. O. takto vybraté peniaze v sume najmenej 2000,00 eur a v presne nezistený deň začiatkom mesiaca november 2011 pri reštaurácii McDonald v Bratislave - Petržalke spolu s osobou podriadenou odovzdal obž. Ing. O. ďalších najmenej 2000,00 eur získaných rovnakým spôsobom;

obžalovaný Ing. A. O. v presne nezistený deň v dobe od 07. septembra 2011, potom keď od obžalovaného B. a osoby podriadenej obžalovanému A. Š., ktorá má v tomto konaní procesné postavenie svedka *(ďalej len „osoba podriadená“),* prijal informáciu o zadržaní obžalovaného Š. a osoby na 2. stupni riadenia, na parkovisku na Partizánskych lúčkach v Bratislave, inštruoval obžalovaného B. a osobu podriadenú tak, aby všetko pokračovalo ďalej; následne v presne nezistenej dobe, po uplynutí 2 až 3 dní, na benzínovej pumpe Slovnaft v Pezinku upovedomil obžalovaného B. a osobu podriadenú o tom, že podľa pokynu obžalovaného O. mu majú byť vždy k 5.-temu dňu v mesiaci odovzdané peniaze vyberané z podnikov v regióne Trnava, Hlohovec, Leopoldov a pre prípad potreby zabezpečenia výjazdu dal osobe podriadenej svoje telefónne číslo; následne v dobe okolo 05. októbra 2011 na parkovisku na Partizánskych lúčkach v Bratislave prijal od týchto osôb peniaze vybrané z pohostinských a reštauračných zariadení, ktoré plynuli v prospech spoločenstva P. z tzv.

„výpalného“, a to v sume najmenej 2000,00 eur, pričom z týchto peňazí dal 500,00 eur osobe podriadenej na účely úhrady trov právneho zastúpenia vtedy už väzobne stíhaných členov spoločenstva; následne začiatkom mesiaca november 2011 pri reštaurácii McDonald v Bratislave - Petržalke, od obžalovaného B. a osoby podriadenej prijal ďalších najmenej 2000,00 eur, ktoré boli získané rovnakým spôsobom a z ktorých im naspäť dal 500,00 eur na úhradu trov právneho zastúpenia väzobne stíhaného Š., pričom v dobe po zdržaní obžalovaného O. odmietol prevziať peniaze od osoby podriadenej s odôvodnením, že nemá komu peniaze odovzdať a tieto sa majú požiť na právne služby pre obž. Š. a v tom čase i väzobne stíhaného obž. B.;

obžalovaný L. A. konal na prospech spoločenstva spôsobom uvedeným v bode II 9a/;

obžalovaní T. B. a T. K. podporovali činnosť spoločenstva tým, že:

obžalovaný T. B. v presne nezistenej dobe po vytvorení spoločenstva do 15. novembra 2011 v Bratislave - Lamač, poskytoval obžalovanému J. O. pomoc tým, že z objektu vrátnice pomocou namontovaného kamerového systému strážil dom číslo súpisné X. na ulici C., ktorý vlastnil a užíval J. O. so svojou rodinou, pritom monitoroval tento objekt a hlásil obžalovanému O. pohyb preňho nežiaducich osôb, čím u obžalovaného O. eliminoval pocit obáv z vniknutia osôb, ktoré by mohli zasiahnuť do jeho osobnostných práv a do ním užívaného priestoru, čím mu umožňoval v rámci spoločenstva nerušene realizovať činnosť smerujúcu k dosahovaniu sústavných ziskov;

obžalovaný T. K. v dobe od mája 2011 do 15. novembra 2011 v Bratislave odvádzaním poplatkov za ochranu pri predaji psychotropných látok a ďalším konaním uvedeným v bode II 9b/, podporoval obchod tohto spoločenstva so psychotropnými látkami, čím mu pomáhal v udržiavaní jeho činnosti a v sústavnom dosahovaní ziskov;

II.

1/ obžalovaný I. D.

v presne nezistenej dobe po 14. januári 2010 v S., okres M., za účelom, aby tak prinútil majiteľov reštaurácie H. K. na ulici M. K. a H. Y. k plateniu peňazí za ochranu v prospech spoločenstva uvedeného v bode I v ním určených mesačne sa opakujúcich platbách, dal pokyn na podpálenie reštaurácie svojmu podriadenému odsúdenému Z. S., nar. X., ktorý dňa 05. marca 2010 okolo 05.00 h hodil do sklenenej výplne svetlíka nad vchodovými dverami tejto reštaurácie sklenenú fľašu zelenej farby s nezistenou horľavou látkou, čím vznikol v tomto objekte požiar, v dôsledku ktorého obhorel koberec, obslužný pult a dekorácie, došlo k zadymeniu stien, k znehodnoteniu 2 ks ručných elektrických strojov na rezanie mäsa a k rozbitiu sklenenej výplne svetlíka, čím vznikla obchodnej spoločnosti A., s.r.o. S., zastúpenej konateľkou K. Y., škoda v sume najmenej 3276,65 eur;

2/ obžalovaný I. D.

dňa 05. marca 2010 v S., okres M., ponechávajúc manželov K. a H. Y. v nevedomosti o tom, že dal pokyn na podpálenie ich reštaurácie H. K. na ulici M., určil sumu vo výške 170 eur mesačne, ktorú v prospech spoločenstva uvedeného v bode I, prostredníctvom jemu podriadenej osoby, ktorá má v tomto konaní procesné postavenie svedka, od mesiaca apríl 2010 do 07. septembra 2011 opakovane mesačne vymáhal od manželov Y. za to, že budú patriť pod P., budú im platiť za ochranu, aby si tak zabezpečili bezproblémové podnikanie na Slovensku, kde to tak funguje, a to tak, že na jeho pokyn, po predchádzajúcom telefonickom ohlásení sa vždy najprv k 15.-temu dňu v mesiaci a potom k 5.-temu dňu v mesiaci, podriadená osoba prichádzala do domu manželov Y. na ulici K. v S., kde K. Y. v stave bezbrannosti, v obave o rodinu a zo strachu pred ďalším vypálením reštaurácie, tejto osobe vyplatila každý mesiac sumu 170 eur, a tým spôsobil manželom K. a H. Y. škodu v sume najmenej 3060,00 eur, pričom 50% zo sumy týchto finančných prostriedkov bolo prostredníctvom nezistenej osoby mesačne odovzdávaných obž. J. O. ako najvyššie postavenej rozhodovacej a riadiacej zložke v hierarchickej štruktúre spoločenstva uvedeného v bode I;

3/ obžalovaní I. D., M. P. a A. T.

po predchádzajúcom slovnom konflikte, ktorý mal M. N. s H. Y. v reštaurácii H. K. na ulici M. v S., okr. M., a potom, keď H. Y. o tomto konflikte telefonicky upovedomil osobu, ktorej jeho manželka K. Y. mesačne odovzdávala platbu za ochranu v prospech spoločenstva uvedeného v bode I, dňa 25. marca 2011 obžalovaný I. D. telefonicky kontaktoval M. N. a dohodol si s ním stretnutie v tento deň na uvedenom mieste; súčasne telefonicky zabezpečil na toto miesto príchod obžalovaných A. T., M. P., odsúdeného Z. S., nar. X., a ďalších najmenej štyroch osôb pôsobiacich vo výjazde tohto spoločenstva, ktorí majú v tomto konaní procesné postavenie svedka, a nasledujúc v tento deň v čase po 18.00 h v blízkosti chodníka v priestore pri sklade

reštaurácie H. K. obžalovaní spolu s ostatnými osobami slovne a fyzicky zaútočili na tam stojacich poškodených P. N., M. N., J. D. a R. K. tak, že **obžalovaný I. D.** spolu s ďalšou osobou silnou intenzitou udieral poškodeného P. N. do oblasti tváre a hlavy a po jeho páde na zem ho obž. D. udrel teleskopickým obuškom do oblasti hlavy, pritom ho kopali do rôznych častí tela, čím mu spôsobili zranenia: ťažkú dvojnásobnú zlomeninu dolnej sánky s výrazným posunom úlomkov, zlomeninu nosových kostí, pohmoždenie hlavy a tváre a tržné rany na koreni nosa a hlave v temennej oblasti 6 cm, vyžadujúce si dobu liečenia 2 až 3 mesiace; poškodenú J. D. presne nezistená osoba chytila za krk, zvalila ju na zem a kopla do nej, pritom odhodila jej mobilný telefón, ktorým chcela poškodená privolať políciu, a v dôsledku toho vznikli poškodenej modriny na tele; **obžalovaný A. T.** spolu s ďalšou osobou dobehli utekajúceho poškodeného M. N., ktorý po údere do hlavy spadol na zem, kde bol kopaný do nôh a chrbta a obžalovaným T. bol pritom udieraný, v dôsledku čoho mal tržné rany na tele a modriny na rukách; počas tohto incidentu **obžalovaný M. P.** kričal na zamestnankyňu reštaurácie, že kam volá a na ostatných tam prítomných, či nevedia, kto je ich boss, kto ich platí; vzápätí potom obžalovaní spolu s ďalšími osobami, s ktorými prišli na miesto incidentu, nasadli do áut a odišli;

4/ obžalovaný I. D.

dňa 25. marca 2011 medzi 18.00 h až 20.07 h, po fyzickom útoku pri reštaurácii H. K. v S., v čase, keď poškodený M. N. viezol zraneného brata P. N. zo S. do nemocnice v Bratislave, telefonoval M. N. a prikázal mu, aby si nachystal 5000,00 eur, pritom sa ho pýtal, či bola dobrá bitka, alebo bolo málo bitky, a povedal mu, že sa ešte ozve, kam má peniaze doniesť a komu ich má dať, čím u poškodeného M. N. vyvolal obavu z vykonania ďalších útokov, a preto poškodený bez zaplatenia uvedenej sumy vec oznámil na polícii;

5/ obžalovaný I. D.

od presne nezisteného dňa v dobe mesiacov marec - apríl 2009 najneskôr do 07. septembra 2011 nezisteným spôsobom a v presne nezistenom množstve opakovane nadobúdal do svojej držby látku metamfetamín, ktorá je zaradená do II. skupiny medzi psychotropné látky v zozname omamných a psychotropných látok tvoriacom prílohu č. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení účinnom do 30. novembra 2011, za účelom jej ďalšej distribúcie bez povolenia a v rozpore s týmto zákonom, a to prostredníctvom osoby dílera jemu podriadeného v hierarchickej štruktúre spoločenstva uvedenom v bode I, ktorý v tomto konaní má procesné postavenie svedka a ktorému metamfetamín dodával do Stupavy a do Marianky, okr. M., v množstvách najprv 20 až 40 kubíkov, neskôr 100 kubíkov za mesiac, za peňažnú hodnotu 30,00 až 34,00 eur za kubík, pritom dílerovi prikázal, že toto množstvo je minimum, ktoré musí za mesiac predať; následne po predaji drog v S. a v okolí, od dílera prevzal takto získané peniaze spolu s peniazmi, ktoré díler platil za povolenie predaja pod značkou P. a za ochranu pri predaji, ktorú mu poskytovala príslušnosť k spoločenstvu, pričom 50% zo sumy týchto finančných prostriedkov bolo prostredníctvom osoby zaradenej na riadiacej pozícii na 2. stupni v hierarchickej štruktúre spoločenstva, ktorý v tomto konaní má procesné postavenie svedka, mesačne odovzdávaných obž. J. O. ako najvyššie postavenej rozhodovacej a riadiacej zložke v hierarchickej štruktúre spoločenstva uvedeného v bode I;

6/ obžalovaní J. O., I. D., M. P. a A. Š.

spoločne s ďalšou osobou z rozhodovacej a riadiacej zložky na 2. stupni v hierarchickej štruktúre spoločenstva uvedeného v bode I s pôsobnosťou v regióne Trnava, Hlohovec, Leopoldov, ktorý má v tomto konaní procesné postavenie svedka *(ďalej len „osoba z rozhodovacej a riadiacej zložky“),* po predchádzajúcich nezhodách s R. T. a po stretnutí obžalovaných I. D., A. Š. a osoby z rozhodovacej a riadiacej zložky s P. D., R. M. a ďalšími presne nezistenými osobami na Kamennom Mlyne v Trnave, kde im P. D. na základe poverenia od svojho nadriadeného R. T. oznámil, že jeden z podnikateľov už nechce platiť za ochranu, v presne nezistenej dobe od začiatku roka 2010 do 29. marca 2010 na čerpacej stanici OMV na ulici Mlynská dolina v Bratislave, **obžalovaný J. O.** za prítomnosti obžalovaného I. D. a osoby z rozhodovacej a riadiacej zložky vydal pokyn na zabezpečenie výbuchu rodinného domu R. T. a na podpálenie jeho vozidla a vozidiel s ním sa stýkajúcich a spolupracujúcich osôb, a prikázal osobe z rozhodovacej a riadiacej zložky, aby si na to potrebné výbušniny obstaral od osoby majúcej v tomto konaní procesné postavenie svedka a aby všetky útoky boli vykonané naraz v jednom čase na znak, že tak konala skupina P.; následne v presne nezistený deň po vydaní uvedeného pokynu **obžalovaný M. P.** z podnetu osoby z rozhodovacej a riadiacej zložky a v súčinnosti s touto osobou v Bratislave - Lamači prevzal od osoby majúcej v tomto konaní procesné postavenie svedka najmenej dva kusy 200 gramových tritolových náložiek - S evr S 35/56, žltej farby, ktoré sú výbušninou z oblasti bizardných trhavín, a dva roznecovače typu Ča-Ro-Z 60, ktoré previezol na svojom vozidle zn. Volkswagen Touareg do Bratislavy - Petržalky, kde v ďalší presne nezistený deň na kanáli Chorvátske rameno ukázal obžalovaným Š., D. a osobe z rozhodovacej a riadiacej zložky spôsob manipulácie s touto výbušninou, potom predmetné tritolové náložky a roznecovače odovzdal **obžalovanému A. Š.,** ktorý uvedené veci počas presne nezistenej doby najmenej do doby ich použitia 30. marca 2010 uschovával v priestore herne vedľa hotela A. na

ulici Š. v Trnave, odkiaľ ich vydal **obžalovanému I. D.,** pričom sa jednalo o prostriedky patriace medzi vojenský materiál, ktoré nepodliehajú povoľovaciemu konaniu, a výbušnina bola spôsobilá tlakovou vlnou a rozmetaním jej materiálu na živote a zdraví ohroziť nechránené osoby nachádzajúce sa do vzdialenosti 13 m od epicentra výbuchu;

a/ následne dňa 30. marca 2010 o 02.20 h na ulici K. v Trnave, predtým, keď **obžalovaný A. Š.** vyhotovil videozáznam z tam umiestneného rodinného domu manželov M. a Ľ. T., v ktorom v tom čase býval R. T., a odovzdal ho **obžalovanému I. D.,** presne nezistená osoba, ktorej obžalovaný I. D. odovzdal tritolovú nálož a roznecovač Ča- Ro-Z 60 a poveril ju vykonaním činu, s využitím údajov z predmetného videozáznamu podložila pod vozidlo značky BMW X5 3.Osd, čiernej metalízy, evidenčného čísla T., majiteľa súkromného podnikateľa R. T. - R. Trnava zaparkované pred uvedeným rodinným domom tritolovú nálož, ktorú inicioval pomocou roznecovača, v dôsledku čoho nastal výbuch a detonačná vlna spôsobila poškodenie zámkovej dlažby, fasády a posuvnej bránky na dome a na vozidle prasknutie čelného skla, spätného zrkadla, predného nárazníka, predných svetiel, pravého predného blatníka, masky a motorovej časti vozidla, čím spôsobili manželom M. T. nar. X. a Ľ. T., nar. X., bytom S. S., škodu vo výške najmenej **5060,28 eur**, ktorú z časti v sume 3170,49 eur z titulu poistenia na základe poistnej zmluvy číslo X. uhradila poisťovňa G. G., a súkromnému podnikateľovi R. T.- R., S. S. škodu vo výške najmenej **30476,28 eur**, z ktorej sumu 26433,00 eur z titulu havarijného poistenia vozidla číslo X. uhradila poisťovňa W.W.;

b/ obžalovaný A. Š. v súčinnosti s osobou z rozhodovacej a riadiacej zložky dňa 30. marca 2010 v čase okolo 02.00 h v obci T. okres Hlohovec zaútočil na rodinný dom číslo popisné X. majiteľa R. M. tak, že priviezol na svojom vozidle zn. Audi A6, ev. č. T., na toto miesto uvedenú osobu a ukázal jej miesto, kde sa nachádza predmetný rodinný dom; následne táto osoba aktivovala iniciátor náloží a hodila na dvor tohto domu presne nezistený predmet majúci vlastnosti delostreleckej trieštivej strely kalibru cca 50 mm alebo leteckej bomby do hmotnosti 3 kg, s obsahom tritolu, ktorú si predtým obstaral nezisteným spôsobom, v dôsledku čoho nastal výbuch, pričom detonačná vlna a rozmetanie materiálu nálože spôsobilo rozbitie jednej tabule skla na drevených vchodových dverách a rozbitie dvoch tabulí skla okna na unimobunke, a tým spôsobil R. M., nar. X., bytom R.H. škodu vo výške **65 eur;**

c/ dňa 30. marca 2010 okolo 02.00 h na parkovisku pred obytným blokom č. X. na ulici V., presne nezistená osoba, ktorú zabezpečil a vykonaním činu poveril **obžalovaný A. Š.**, poliala zmesou rozpúšťadiel náterových hmôt a následne zapálila motorové vozidlo značky VOLKSWAGEN golf 2.0 TDI Comfortline, ev. č. T., ktoré používal P. D., a v dôsledku termických účinkov požiaru na vozidle došlo k obhoreniu prístrojovej dosky, predného kolesa, ľavého a pravého predného blatníka, celého bloku motora a okolia motora, k rozbitiu čelného skla v pravom dolnom rohu, a došlo k zadymeniu interiéru vozidla, čím vznikla majiteľovi vozidla J. D., nar. X., bytom T., škoda vo výške najmenej **11631,23 eur**, z ktorej sumu 7762,66 eur z titulu havarijného poistenia vozidla na základe poistnej zmluvy č. X. uhradila poisťovňa K.;

7/ obžalovaní A. Š. a P. B.

za vzájomnej súčinnosti s osobou, ktorá v hierarchickej štruktúre spoločenstva uvedeného v bode I bola podriadená obž. Š. a ktorá má v tomto konaní procesné postavenie svedka *(ďalej „podriadená osoba“)*, potom, keď na pokyn obž. Š. podriadená osoba zistila informácie o osobe F. K., jeho činnosti a majetku a potom, keď po výzve iniciovanej obžalovaným Š., F. K. nezaplatil ním uloženú pokutu 3000,00 eur a neuhradil škodu, ktorú spôsobil hodením petardy na zariadení v bare P. v Leopoldove, pritom z tohto zariadenia pochádzali mesačné platby za ochranu v prospech spoločenstva uvedeného v bode I, dňa 27. júla 2010 okolo 02.20 h pred bytovým domom na ulici H. v Leopoldove, okr. Hlohovec, podpálili jeho osobné vozidlo zn. Škoda Octavia 1.9 TDI Ambiente, farby červená metalíza, ev.č. H., tak, že obžalovaní A.Š. a P. B. prišli na vozidle zn. Volkswagen Passat AC, ktoré viedla podriadená osoba, k vozidlu zn. Škoda Octavia, nasadili si kukly a rukavice, poliali vozidlo technickým benzínom prineseným obžalovaným B. v dvoch pollitrových fľašiach, potom vozidlo zapálili, a následkom požiaru došlo na vozidle k poškodeniu elektroinštalácie v motorovom priestore, riadiacej jednotky motora, ľavého predného blatníka, ľavých predných dverí, zadného sedadla, elektroinštalácie v kabíne, plastov podvozku, prednej kapoty, čelného skla, palubnej dosky, ľavých zadných dverí, ľavého spätného zrkadla, ľavej prednej pneumatiky, ľavého predného disku, plastov a hadice v motorovom priestore, čím spôsobili poškodenému F. K., nar. X., bytom L., H., škodu vo výške 5064,00 eur;

8/ obžalovaný T. B.

od presne nezistenej doby do 15. novembra 2011 na vrátnici v objekte rodinného domu obžalovaného O. súpisné číslo X. na ulici C., B., držal rastlinný materiál z rastliny rodu Cannabis (konopa) v množstve 4443 mg hmotnostných a s priemernou koncentráciou 18,8% hmotnostných tetrahydrokanabinolu (THC), s

potvrdenou prítomnosťou účinnej látky s obsahom 835 mg THC, čo sa podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, PPZ-KEU-BA-EXP-2011/16221, z 13. decembra 2011, považuje za 28 až 44 obvykle jednorázových dávok drogy, pritom extrakt suchý z rastlín rodu Canabis (konopa) je zaradený do I skupiny medzi omamné látky a THC, chemický tetrahydrokanabinol, do I. skupiny medzi psychotropné látky v zozname omamných a psychotropných látok tvoriacom prílohu č. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení účinnom do 30. novembra 2011;

9/ obžalovaný M. A.

od presne nezisteného dňa v roku 2005 najneskôr do 07. septembra 2011 na území Bratislavy, Stupavy a okolia, okres Malacky, koordinoval a organizačne zabezpečoval obchodovanie s omamnou látkou kokaín a s psychotropnou látkou metamfetamín tak, že prostredníctvom obžalovaného L. A. najmenej v dvoch prípadoch uvedených ďalej v písmene a/ zabezpečil kokaín pre už odsúdených Ľ. G., ktorý bol činný pre spoločenstvo uvedené v bode I tým, že distribuoval drogy prostredníctvom dílerov, a R. M., člena spoločenstva uvedeného v bode I, a to za účelom jeho distribúcie medzi užívateľov tejto látky; ďalej určil predajnú cenu metamfetamínu na sumu 30,00 eur za jeden gram a určil výšku platby, ktorú predajcovia metamfetamínu koncovým užívateľom platili za oprávnenie predávať drogy pod značkou „P.“ a za ochranu, ktorú im toto spoločenstvo poskytovalo pred útokmi zo strany konkurenčných skupín zaoberajúcich sa obchodom s omamnými a psychotropnými látkami v danom regióne, a to v sume 5000,00 Slovenských korún (170,00 eur); pritom na základe jeho poverenia a jeho pokynov **obžalovaný M. B.,** potom, keď nezisteným spôsobom obstaral metamfetamín, po zaslaní telefonickej správy o mieste a čase odovzdania tejto látky a prevzatia platby za predchádzajúcu dodávku a ochranu, od presne nezistených dní v roku 2005 do septembra 2006 na rôznych miestach na území Bratislavy, s použitím tzv. mŕtvej schránky, opakovane odovzdával dílerovi, ktorý má v tomto konaní procesné postavenie svedka, metamfetamín nezistenej koncentrácie v presne nezistených množstvách najmenej po 50 gramov za cenu 1600,00 Slovenských korún za 1 gram; ďalej sa obžalovaný M. B. v presne nezistených dňoch od roku 2008 do roku 2010 na ulici C. a na ďalších miestach v Bratislave stretával s R. M., ktorému opakovane odovzdal metamfetamín nezistenej koncentrácie v presne nezistených množstvách jednorázovo od 30 gramov do 50 gramov za cenu 30,00 eur za 1 gram, a R. M. s ďalšími dvomi dílermi, ktorí majú v tomto konaní procesné postavenie svedkov, takto získaný metamfetamín upravili tak, že ho zmiešali s kofeínom, a potom ho predávali za ním určenú cenu ďalším dílerom, ktorí zabezpečovali predaj tejto látky koncovým užívateľom; obžalovaný B. v dobe od mesiaca marec - apríl 2009 najneskôr do 07. septembra 2011 v S., okr. M., raz za dva mesiace odovzdával dílerovi v hierarchickej štruktúre spoločenstva podriadenému obžalovanému I. D., ktorý má v tomto konaní procesné postavenie svedka, metamfetamín v množstvách po 100 kubíkov za cenu až 30,00 eur za kubík, ktorý mu privážal na vozidle zn. Škoda Octavia, striebornej farby; pritom platby za ochranu dílerov predávajúcich ním odovzdanú látku konečným užívateľom drog, osobne raz mesačne preberal od osôb, ktorým predmetné látky dával, následne takto získané peniaze odovzdával obžalovanému M. A., ktorý 50 % zo sumy týchto finančných prostriedkov mesačne odvádzal obžalovanému J. O. ako najvyššie postavenej rozhodovacej a riadiacej zložke v hierarchickej štruktúre spoločenstva uvedeného v bode I, a

a/ obžalovaný L. A. v presne nezistený deň v druhej polovici roka 2008 na čerpacej stanici OMV na ulici H. v Bratislave - Rači odovzdal 50 gramov kokaínu zabaleného v alobale a sáčku v hodnote 1 gram za 1500,00 Slovenských korún už odsúdenému Ľ. G., ktorý po predchádzajúcej dohode v nasledujúci deň za kokaín zaplatil kúpnu cenu 75000,00 Slovenských korún **obžalovanému M. A.**, ktorý sprostredkoval kontakt medzi ním a obžalovaným A.; následne v presne nezistený deň v roku 2009 na parkovisku v Bratislave - Ružinove obžalovaný L. A. odovzdal 50 gramov kokaínu zabaleného v alobale a v sáčku už odsúdenému R. M., ktorý bol členom spoločenstva uvedeného v bode I, pričom kúpnu cenu za uvedenú látku v nasledujúci deň odsúdený Ľ. G. zaplatil obžalovanému M. A.; potom kokaín nezistenej koncentrácie, ktorý obžalovaný L. A. nadobudol do držby nezisteným spôsobom, odsúdený R. M. s ďalšími dvomi dílermi, ktorí majú v tomto konaní procesné postavenie svedkov, upravili tak, že ho zmiešali s keratínom a následne túto látku distribuovali medzi užívateľov drog za cenu najmenej 70,00 eur za 1 gram, pričom kokaín je zaradený do II. skupiny medzi omamné látky v zozname omamných a psychotropných látok tvoriacom prílohu č. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení účinnom do 31. decembra 2009;

b/ obžalovaný T. K. v presne nezistený deň v dobe od mesiaca máj 2011 do 15. novembra 2011 na ulici K. v B., v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Roomster, bielej farby, ev. č. B., dal M. Š., nar. X., látku metamfetamín v presne nezistenom množstve a koncentrácii, za ktorú M. Š. cenu 30,00 eur nezaplatil a namiesto toho dal do zálohy svoj vodičský preukaz; následne v presne nezistených dňoch od mesiaca september 2011 do 15. novembra 2011 v pivničných priestoroch v suteréne obytného domu č. X. na ulici K. v B. a v garáži súpisné číslo X. na S. S. B., držal a opakovane najmenej v šiestich prípadoch dával M. T., nar. X., látku metamfetamín

nezistenej koncentrácie v dávkach po ½ kubíka za cenu 20,00 eur, pričom za účelom použitia pre vlastnú potrebu a za účelom predaja so ziskom, najmenej od začiatku roka 2009 v Bratislave, prostredníctvom už odsúdeného R. M., ktorý látku nadobúdal od obžalovaného M. B., si opakovane obstarával metamfetamín nezistenej koncentrácie v množstve najmenej 100 gramov mesačne za cenu 30,00 eur za jeden gram, s ktorým, po úprave zmiešaním s kofeínom, z časti obchodoval za presne nezistenú cenu najmenej 40,00 eur za kubík a súčasne mesačne platil prostredníctvom odsúdeného R. M. platbu za ochranu v sume 200,00 eur, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny medzi psychotropné látky v zozname omamných a psychotropných látok tvoriacom prílohu č. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení účinnom do 30. novembra 2011;

10/ obžalovaný A. Š.

za vzájomnej súčinnosti s osobou jemu podriadenou v hierarchickej štruktúre spoločenstva uvedeného v bode I, ktorý má v tomto konaní procesné postavenie svedka, dňa 06. júla 2011 v skorých ranných hodinách v Hlohovci podpálil objekt letného grilu vo V. J. na ul. D. tak, že technickým benzínom polial stôl, letný gril a strechu letného grilu, na to hodil zapálenú fakľu s drevenou rukoväťou a textíliou na konci namočenou v benzíne, a to so zámerom, aby prinútil súkromného podnikateľa P. T. k plateniu peňazí za ochranu spoločenstvu uvedenému v bode I, pričom benzín a fakľu na jeho pokyn zadovážila tam prítomná podriadená osoba, a tým došlo k znehodnoteniu tovaru, ohoreniu letného grilu s prístreškom, k zhoreniu zastrešeného skladového priestoru a celého priestoru letného grilu, časti T. a strechy budovy reštaurácie, čím vznikla obchodnej spoločnosti J., s.r.o. Hlohovec zastúpenej konateľom P. T. škoda v sume najmenej 3874,58 eur,

11/ obžalovaný A. Š.

spoločne s ďalšou osobou z rozhodovacej a riadiacej zložky na 2. stupni v hierarchickej štruktúre spoločenstva uvedeného v bode I s pôsobnosťou v regióne Trnava, Hlohovec, Leopoldov, ktorý má v tomto konaní procesné postavenie svedka, dňa 21. júla 2011 okolo 08.00 h v objekte V. J. na ulici D. v Hlohovci, na stretnutí s P. T. tohto podnikateľa ponechával v nevedomosti, že on zapálil letný gril v jeho V. J., a to tvrdením, že ten zapálili „S.“ a pritom ho presvedčoval, že sa o neho postarajú lepšie a ak im bude platiť 200,00 eur mesačne vždy k piatemu dňu v mesiaci, bude mať pokoj, pričom toto stretnutie bolo vopred dohodnuté dňa 19. júla 2011 v dopoludňajších hodinách v priestoroch kaviarne F. na ulici ul. V. v Bratislave na základe pokynu obžalovaného M. Š., s ktorým sa T. v stave bezmocnosti, hľadajúc východisko zo situácie spojenej s podpálením objektu, v ktorom vykonával svoju podnikateľskú činnosť, skontaktoval prostredníctvom tretej osoby a opísal mu uvedenú udalosť, pritom obž. Š. povedal, že odteraz bude platiť im za ochranu a nebude mať problémy a obž. Š. a ďalšiemu tam prítomnému vyššie uvedenému členovi spoločenstva prikázal, aby vybavili problém T. v Hlohovci; následne P. T., v záujme dosiahnutia pokoja na podnikanie pre seba a svoju rodinu, od mesiaca august do mesiaca december 2011 vyplácal v prospech spoločenstva uvedeného v bode I 200,00 eur mesačne, pričom na začiatku mesiacov august a september 2011 peniaze prevzal obžalovaný Š. a v ostatných mesiacoch ďalší člen spoločenstva vo výkonnej pozícii, ktorý má v tomto konaní procesné postavenie svedka, čím bola poškodenému P. T. spôsobená škoda v sume 1000,00 eur, pričom 50% zo sumy týchto finančných prostriedkov bolo prostredníctvom osoby zaradenej na riadiacej pozícii spoločenstva, ktorý v tomto konaní má procesné postavenie svedka, mesačne odovzdávaných obž. J. O. ako najvyššie postavenej rozhodovacej a riadiacej zložke v hierarchickej štruktúre spoločenstva uvedeného v bode I;

obžalovaný M. C.

12/ po vzájomnej dohode a za vzájomnej súčinnosti s ďalším mužom vykonávajúcim činnosť v prospech spoločenstva uvedeného v bode I, ktorý má v tomto konaní procesné postavenie svedka, v presne nezistený deň od začiatku mesiaca jún 2011 do 23. júna 2011, kedy bol políciou zadržaný, po predchádzajúcom telefonicky predstieranom záujme o erotické služby inzerované v časopise Avízo v byte na X. poschodí v obytnom dome na ulici K. v Bratislave, ktorý v tom čase užívala I. D. s ďalšou ženou nezistenej totožnosti, po otvorení vstupných dverí bytu sa spolu s uvedeným mužom vtlačil do bytu, i keď užívateľkami bol očakávaný len jeden muž, následne vstupné dvere zvnútra zatvoril, v byte sa svojvoľne zdržiaval počas doby 15 až 20 minút a pritom od užívateliek bytu pýtal peniaze v sume 150 eur s tým, že pri nimi vykonávaných službách musia platiť za ochranu, že oni budú ich ochranka a pre peniaze budú chodiť vždy prvý deň v mesiaci, i napriek tomu, že v byte prítomné ženy ich o túto činnosť nežiadali; následne I. D. v obavách, aby neboli zbité, v tomto byte im vyplatila 100,00 eur a po uplynutí doby najmenej dvoch dní vonku pred obytným domom na ulici K. v Bratislave vyplatila ďalších 50,00 eur, čím spôsobil I. D. nar. X., bytom M., škodu vo výške 150,00 eur;

13/ obž. M. C. spoločne s obvinenými K. Š. a R. D. po predchádzajúcej vzájomnej dohode a telefonickom kontakte z telefónneho čísla X. dňa 20. júna 2011 v čase okolo 14.30 hod. na ulici B. v Bratislave vošli do bytu č. X. na X. poschodí a od poškodenej M. Ž., nar. X., pod hrozbou ujmy na zdraví jej a jej priateľovi

Š. M. požadovali od nej proti jej vôli sumu vo výške 300,00 eur za jej ochranu pred nebezpečenstvom, ktoré jej malo údajne hroziť od klientov, či iných osôb v súvislosti s poskytovaním jej sexuálnych služieb v tomto byte, slúžiacom ako privát, pričom sa dohodli, že o 21.00 hod. toho istého dňa im dá požadovaných 300,00 eur, po čom z bytu odišli, následne v čase o 21.12 hod. pri telefonickom kontakte X. sa všetci traja obvinení vyhrážali poškodenému Š. M., nar. X., že ak jeho priateľka nezaplatí sumu 300,00 eur za ochranu, tak každý deň pošk. Š. M. a pošk. M. Ž. dostanú na papuľu, dňa 21. júna 2011 v čase okolo 16.00 hod. obvinení opätovne navštívili poškodených v byte č. X. na X. poschodí bytového domu na B. a opätovne sa dožadovali zaplatenia sumy, ale už vo výške len 200,00 eur s tým, že sa pýtali poškodeného, či chce na hubu hneď teraz slovami: „ak zavolám, prídu dve géčka a rozbijú ti dvere od bytu a celý byt“, takže žiadali od poškodeného, aby vyhotovil dva duplikáty kľúčov od vchodu a od bytu, aby sa do bytu mohli dostať, taktiež uviedli, že nie je problém poslať človeka, ktorý bude vystupovať ako klient a fyzicky ublíži poškodenej M. Ž., následne dňa 23. júna 2011 v čase o 21.45 hod. boli obvinení K. Š. a M. C. po prevzatí finančnej hotovosti vo výške 100 eur K. Š. od poškodeného Š. M. v byte č. X. na X. poschodí bytového domu na B., o ktorej sa dohodli, že si ju vzájomne rozdelia aj s obvineným R. D., kde išlo o 2 ks bankovky nominálnej hodnoty 50,00 eur č. X. a č. S., boli následne obaja zadržaní príslušníkmi pohotovostného policajného útvaru Odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave,

t e d a

obžalovaný J. O.
v bode I
zosnoval zločineckú skupinu, bol jej členom a bol pre ňu činný,

v bode II v skutkoch 6 a/, 6 b/, 6 c/
jednak bez povolenia sprostredkoval hromadne účinnú zbraň a spáchal čin uvedený v odseku 1 z osobitného motívu v úmysle uľahčiť iný trestný čin a ako člen nebezpečného zoskupenia,
jednak poškodil cudziu vec a spôsobil činom uvedeným v odseku 1 značnú škodu a spáchal čin ako člen nebezpečného zoskupenia,

obžalovaný M. Š.
v bode I
bol členom zločineckej skupiny a bol pre ňu činný,

obžalovaný M. A.
v bode I
bol členom zločineckej skupiny,

v bode II v skutku 9a/
neoprávnene sprostredkoval kúpu a predaj omamnej látky a spáchal čin uvedený v odseku 1 ako člen nebezpečného zoskupenia,

obžalovaný M. B.
v bode I
bol členom zločineckej skupiny,

v bode II v skutku 9b/
neoprávnene zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu, prevážal a predával psychotropnú látku a spáchal čin uvedený v odseku 1 ako člen nebezpečného zoskupenia,

obžalovaný L. A.
v bode I a v bode II v skutku 9a/
bol činný pre zločineckú skupinu tým, že neoprávnene zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu a predal omamnú látku,

obžalovaný T. K.
v bode I
podporoval zločineckú skupinu,

v bode II v skutku 9 b/
neoprávnene zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu a predal psychotropnú látku,

obžalovaný M. P.
v bode I
bol členom zločineckej skupiny a bol pre ňu činný,

v bode II v skutku 3/
dopustil sa slovne, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

v bode II v skutku 6/
bez povolenia zadovážil, previezol a prechovával hromadne účinnú zbraň a čin uvedený v odseku 1 spáchal ako člen nebezpečného zoskupenia,

obžalovaný I. D.
v bode I
bol členom zločineckej skupiny a bol pre ňu činný,

v bode II v skutku 1/
zničil a poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, čin uvedený v odseku 1 spáchal z osobitného motívu v úmysle uľahčiť iný trestný čin a ako člen nebezpečného zoskupenia,

v bode II v skutku 2/
iného násilím a hrozbou násilia nútil poskytnúť plnenie majetkovej povahy pre seba a pre tretiu osobu za služby vlastné a služby tretej osoby, ktoré mu za takéto plnenie proti jeho vôli vnucoval, a spôsobil činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu a spáchal čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania, a to ľsťou, a ako člen nebezpečného zoskupenia,

v bode II v skutku 3/
jednak inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal čin uvedený v odseku 1 ako člen nebezpečného zoskupenia,
jednak sa dopustil fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného a spáchal čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania, a to so zbraňou a na viacerých osobách,

v bode II v skutku 4/
iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a spáchal čin v odseku 1 ako člen nebezpečného zoskupenia,

v bode II v skutku 5/
neoprávnene zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a sprostredkoval jej kúpu a predaj a spáchal čin uvedený v odseku 1 ako člen nebezpečného zoskupenia,

v bode II v skutku 6 a/
jednak bez povolenia zadovážil inému hromadne účinnú zbraň a spáchal čin uvedený v odseku 1 z osobitného motívu v úmysle uľahčiť iný trestný čin a ako člen nebezpečného zoskupenia,
jednak poškodil cudziu vec a spôsobil činom uvedeným v odseku 1 značnú škodu a spáchal čin ako člen nebezpečného zoskupenia,

obžalovaný A. Š.
v bode I
bol člen zločineckej skupiny a bol pre ňu činný,

v bode II v skutku 6 a/, 6 b/, 6 c/
jednak bez povolenia prechovával inému hromadne účinnú zbraň a spáchal čin uvedený v odseku 1 z osobitného motívu v úmysle uľahčiť iný trestný čin a ako člen nebezpečného zoskupenia,
jednak poškodil cudziu vec a spôsobil činom uvedeným v odseku 1 značnú škodu a spáchal čin ako člen nebezpečného zoskupenia,

v bode II v skutku 7/
poškodil cudziu vec a spôsobil činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu a spáchal čin ako člen nebezpečného zoskupenia**,**

v bode II v skutku 10/
zničil a poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, čin uvedený v odseku 1 spáchal z osobitného motívu, a to v úmysle uľahčiť iný trestný čin, a ako člen nebezpečného zoskupenia,

v bode II v skutku 11/
spoločným konaním iného násilím a hrozbou násilia nútil poskytnúť plnenie majetkovej povahy pre seba a pre tretiu osobu za služby vlastné a služby tretej osoby, ktoré mu za takéto plnenie proti jeho vôli vnucoval, spáchal čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania, a to ľsťou, a ako člen nebezpečného zoskupenia,

obžalovaný P. B.
v bode I
bol činný pre zločineckú skupinu,

v bode II v skutku 7/
poškodil cudziu vec a spôsobil činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu,

obžalovaný Ing. A. O.
v bode I
bol činný pre zločineckú skupinu,

obžalovaný T. B.
v bode I
podporoval zločineckú skupinu,

v bode II v skutku 8/
neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku,

obžalovaný A. T.
v bode II v skutku 3/
spoločným konaním sa dopustil fyzicky verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného a spáchal čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania, a to na viacerých osobách,

obžalovaný M. C.
v bode II v skutku 12/ a v skutku 13/
spoločným konaním jednak iného hrozbou násilia nútil poskytnúť plnenie majetkovej povahy pre seba a pre tretiu osobu za služby vlastné a služby tretej osoby, ktoré mu za takéto plnenie proti jeho vôli vnucoval,
jednak z časti v bode II v skutku 12 neoprávnene vnikol do obydlia iného a tam neoprávnene zotrval,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný J. O.
v bode I
zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,

v bode II v skutku 6 a/, 6 b/, 6 c/
obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. c), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) s poukázaním na § 140 písm. c) Tr. zák. vo viacčinnom súbehu s pokračovacím zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák.,

obžalovaný M. Š.
v bode I
zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,

obžalovaný M. A.
v bode I
zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,

v bode II v skutku 9a/
obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 4 písm. b) Tr. zák.,

obžalovaný M. B.
v bode I
zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,

v bode II v skutku 9b/
obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c) písm. d), ods. 4 písm. b) Tr. zák.,

obžalovaný L. A.
v bode I a v bode II v skutku 9a/
zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., v znení účinnom do 31. augusta 2013,

obžalovaný T. K.
v bode I
zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,

v bode II v skutku 9b/
zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. v znení účinnom do 31. augusta 2013,

obžalovaný M. P.
v bode I
zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,

v bode II v skutku 3/
prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v znení účinnom do 31. júla 2013,

v bode II v skutku 6/
obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zák.,

obžalovaný I. D.
v bode I
zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,

v bode II v skutku 1/
zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 140 písm. c) Tr. zák.,

v bode II v skutku 2/
obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. d), ods. 5 písm. c) Tr. zák., s použitím § 138 písm. f) Tr. zák.,

v bode II v skutku 3/
obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom do 31. júla 2013, s použitím § 138 písm. a), písm. j) Tr. zák.,

v bode II v skutku 4/
obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák.,

v bode II v skutku 5/
obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 4 písm. b) Tr. zák.,

v bode II v skutku 6 a/
obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) s poukázaním na § 140 písm. c) Tr. zák. vo viaccinnom súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák.,

obžalovaný A. Š.
v bode I
zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,

v bode II v skutku 6 a/, 6 b/, 6 c/
obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods.1 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) s poukázaním na § 140 písm. c) Tr. zák. vo viacčinnom súbehu s pokračovacím zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák.,

v bode II v skutku 7
zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák.,

v bode II v skutku 10/
zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák., s použitím § 140 písm. c) Tr. zák.,

v bode II v skutku 11/
obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d), ods. 5 písm. c) Tr. zák., s použitím § 138 písm. f) Tr. zák.,

obžalovaný P. B.
v bode I
zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,

v bode II v skutku 7
zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.,

obžalovaný Ing. A. O.
v bode I
zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,

obžalovaný T. B.
v bode I
zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,

v bode II v skutku 8/
zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák. v znení účinnom do 31. augusta 2013,

obžalovaný A. T.
v bode II v skutku 3/
prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom do 31. júla 2013 s použitím § 138 písm. j) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák.,

obžalovaný M. C.
v bode II v skutku 12/, v skutku 13/
pokračujúci zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1 Tr. zák., z časti v bode II v skutku 12 v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák.

Z a t o sa o d s u d z u j ú :

obžalovaný J. O.

podľa § 295 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, ods. 2, § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na **úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **18 (osemnásť) rokov**,

podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **maximálnym stupňom stráženia,**

podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa mu ukladá ochranný dohľad na dobu **3 (tri) roky;**

obžalovaný M. Š.

podľa § 296 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na **trest odňatia slobody** vo výmere **7 (sedem) rokov,**

podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **minimálnym stupňom stráženia;**

obžalovaný M. A.

podľa § 172 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Tr. zák. na **úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **23 (dvadsaťtri) rokov,**

podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **maximálnym stupňom stráženia,**

podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa mu ukladá ochranný dohľad na dobu **3 (tri) roky**;

obžalovaný M. B.

podľa § 172 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na **úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **23 (dvadsaťtri) rokov,**

podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **maximálnym stupňom stráženia,**

podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa mu ukladá ochranný dohľad na dobu **3 (tri) roky**;

obžalovaný L. A.

podľa § 296 Tr. zák. v znení účinnom do 31. augusta 2013 s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na **úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **7 (sedem) rokov,**

podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **minimálnym stupňom stráženia;**

obžalovaný T. K.

podľa § 296 Tr. zák. v znení účinnom do 31. augusta 2013 s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Tr. zák. na **úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **6 (šesť) rokov,**

podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **minimálnym stupňom stráženia,**

podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. sa mu ukladá **ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou;**

obžalovaný M. P.

podľa § 295 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na **úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **12 (dvanásť) rokov,**

podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **maximálnym stupňom stráženia,**

podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa mu ukladá ochranný dohľad na dobu **2 (dva) roky**;

obžalovaný I. D.

podľa § 190 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Tr. zák. na s**úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **24 (dvadsaťštyri) rokov,**

podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **maximálnym stupňom stráženia,**

podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 4T/11/2012-929, zo 6. novembra 2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 6To/147/2012-985, z 31. januára 2013, ktorým za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa mu ukladá ochranný dohľad na dobu **3 (tri) roky**;

obžalovaný A. Š.

podľa § 190 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Tr. zák. na **súhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **24 (dvadsaťštyri rokov),**

podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **maximálnym stupňom stráženia,**

podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 4T/11/2012-929, zo 6. novembra 2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 6To/147/2012-985, z 31. januára 2013, ktorým za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne, v spojení s trestným rozkazom, č. k. 6T/22/2013-305, z 23. apríla 2013, právoplatným 14. mája 2013, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody s prihliadnutím na trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 4T/11/2012-929, zo 6. novembra 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa mu ukladá ochranný dohľad na dobu **3 (tri) roky**;

obžalovaný P. B.

podľa § 296 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na **súhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **8 (osem) rokov,**

podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **minimálnym stupňom stráženia,**

podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 6T/22/2013-344, z 9. októbra 2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 5To/5/2014-365, z 18. marca 2014, ktorým za prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 16 mesiacov, ako aj všetky

ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad;

obžalovaný Ing. A. O.

podľa § 296 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na **trest odňatia slobody** vo výmere **5 (päť) rokov,**

podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **minimálnym stupňom stráženia;**

obžalovaný T. B.

podľa § 296 Tr. zák. účinného do 31. augusta 2013 s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Tr. zák. na **úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **5 rokov a 6 mesiacov (päť rokov a šesť mesiacov),**

podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **minimálnym stupňom stráženia;**

obžalovaný A. T.

podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 31. júla 2013 s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na **trest odňatia slobody** vo výmere **1 (jeden) rok,**

podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa výkon trestu odňatia slobody podmienečne odkladá,

podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu určuje **skúšobná doba** v trvaní **3 (tri) roky**;

obžalovaný M. C.

podľa § 190 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 3 a § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Tr. zák. na **spoločný úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **5** (päť) rokov,

podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s **minimálnym stupňom stráženia,**

podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušuje skorší výrok o vine a celý výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 3T/191/2011-354, z 31. januára 2012, ktorým po schválení dohody o vine a treste, bol obžalovaný M. C. uznaný vinným za pokračujúci zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa dopustil tak ako je uvedené v časti II skutok 13/ výroku tohto rozsudku, a za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. účinného od 01. septembra 2011 sa obžalovaným J. O., M. Š., M. A., M. B., T. K., M. P., I. D., A. Š., P. B., Ing. A. O. a T. B. ukladá **trest prepadnutia majetku.**

Podľa § 59 ods. 2 Tr. zák. účinného od 01. septembra 2011 sa **vlastníkom prepadnutého majetku stáva štát.**

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa ukladá **obžalovaným J. O., A. Š. a I. D.** povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným manželom **M. T.**, nar. X. v B. a **Ľ. T.**, nar. X. v M., bytom S., X. škodu vo výške **1889,99 eur** (slovom: jedentisícosemstoosemdesiatdeväť eur a deväťdesiatdeväť eurocentov), súkromnému podnikateľovi **R. T. - R.,** S., X., IČO: X., škodu vo výške **4043,28 eur** (slovom: štyritisícštyridsaťtri eur a dvadsaťosem eurocentov), poisťovni **G., a.s.** L. X., IČO: X., škodu vo výške **3170,49 eur** (slovom: tritisícjedenstosedemdesiat eur a štyridsaťdeväť eurocentov), poisťovni **W.**, K., IČO: X., škodu vo výške **26433,00 eur** (slovom: dvadsaťšesťtisícštyristotridsaťtri eur).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. **súd odkazuje** poškodeného súkromného podnikateľa **R. T.** – R., S. T. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa ukladá **obžalovaným J. O. a A. Š.** povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému **R. M.**, nar. X. v T., bytom R., X., škodu vo výške **50,00 eur** (slovom: päťdesiat eur), poisťovni **K., a.s. V.**, IČO: X., škodu vo výške **7762,66 eur** (slovom: sedemtisícsedemstošesťdesiatdva eur a šesťdesiatšesť eurocentov).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa ukladá **obžalovaným A. Š. a P. B.** povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému **F. K.**, nar. X. v T., bytom H., X., škodu vo výške **5064,00 eur** (slovom päťtisícšesťdesiatštyri eur).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. **súd odkazuje** poškodeného **F. K.**, nar. X. v T., bytom H., L. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. **súd odkazuje** poškodenú **J. D.,** nar. X., bytom A. X., s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

V oslobodzujúcej časti rozhodol ŠTS tak, že podľa § 285 písm. c) Tr. por. sa obžalovaní oslobodzujú spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 7. mája 2013, č. k.: VII/1 Gv 221/11 - 885, a to

obžalovaní P. H., V. M., J. Š., M. C., M. B.

pre skutok **v bode 1** obžalobou právne posúdený ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., ktorý mali spáchať tým, že v presne nezistenom čase, pred rokom 2008, najneskôr v roku 2005 bola založená zločinecká skupina pôsobiaca prevažne na území Bratislavského, Nitrianskeho a Trnavského kraja, ktorej členovia sa v rámci svojho pôsobenia v tejto skupine označujú ako „P.“, kde od presne nezisteného obdobia, minimálne do 15. novembra 2011, v štruktúre skupiny pôsobil na najvyššej riadiacej úrovni obv. J. O. prezývaný „P.“, ktorý koordinoval a usmerňoval jemu podriadených, v organizačnej štruktúre nižšie postavených členov skupiny, ktorí plnili ním zadané pokyny a mesačne, v presne určené dni, mu odovzdávali časť z peňazí, ktoré získali páchaním rôznej trestnej činnosti, pričom medzi členov skupiny, ktorí priamo podliehali obv. J. O. a ktorí priamo plnili jeho pokyny, resp. plnením týchto pokynov poverovali ďalších, im podriadených členov skupiny, patril aj obv. M. Š. prezývaný „G.“, o ktorého ochranu mali za úlohu sa starať obv. V. M. a obv. J. Š., ktorí obv. M. Š., okrem iného, sprevádzali ako ochranka aj na rôzne stretnutia a jednania s podnikateľmi a to za tým účelom, aby takto, pod vplyvom strachu, prinútili podnikateľov poskytovať im pravidelné mesačné plnenia majetkovej povahy (tzv. výpalné) a to v prospech skupiny „P.“, kde medzi ďalších členov pôsobiacich na nižšej, strednej úrovni hierarchie skupiny, avšak priamo odovzdávajúcimi časť zisku z trestnej činnosti J. O. patril aj obv. A. O. prezývaný „J.“, ktorý mu odovzdával časť zisku z trestnej činnosti páchanej v Nitre, obv. M. A. prezývaný „F., F.“, ktorý mu odovzdával časť zisku z trestnej činnosti páchanej v Bratislave, V. M., ktorý mu odvádzal časť zisku z trestnej činnosti páchanej v Bratislave a v Trnavskom kraji, obv. M. P. prezývaný „E.“ a obv. P. H. prezývaný „B.“, ktorí mu odvádzali časť zisku z trestnej činnosti páchanej v Bratislave a na Záhorí a títo spolu s R. H. „prezývaným O., T. R.“ zabezpečovali zbrane a nástražné výbušné systémy za účelom ich využitia pri páchaní trestnej činnosti členmi skupiny, pričom obv. J. O. v organizačnej štruktúre podliehajúci, vyššie spomínaní, členovia skupiny, získavali finančné prostriedky najmä od osôb, v organizačnej štruktúre im podriadených, ktorí v rámci teritoriálneho rozdelenia pôsobísk, mali od svojich „priamych nadriadených“ povolenie páchať rôznu trestnú činnosť pod „hlavičkou P.“, pod podmienkou pravidelného odvádzania, vopred určenej časti peňazí získaných z rôznej trestnej činnosti a peňazí za tzv. „ochranu“, kde na nižšom stupni organizačnej štruktúry skupiny „P.“, s V. M., pôsobil obv. A. Š. „prezývaný Š.“, majúci na starosti zabezpečenie ziskov z rôznej trestnej činnosti páchanej v Trnave a okolí, obv. I. D. majúci na starosti, prostredníctvom M. J. prezývaného „P.“, zabezpečenie ziskov z rôznej trestnej činnosti páchanej v S. a M. P. prezývaný „M.“ majúci na starosti zabezpečenie ziskov prevažne z drogovej trestnej činnosti páchanej v Bratislave a taktiež, v štruktúre skupiny pod obv. M. A., na nižšom organizačnom stupni postavení obv. L. A. a obv. M. B. prezývaný „B.“ zabezpečovali pre skupinu „P.“ zisky najmä z drogovej trestnej činnosti páchanej v Bratislave, kde obv. M. B. priamo podliehal a jeho príkazy plnil, okrem iných doposiaľ nestotožnených osôb, aj obv. P. M. prezývaný „T.“, R. M., Ľ. G. prezývaný „L.“ K. Š. prezývaný „K.“, a obv. M. C., ktorí príkazy plnili priamo alebo prostredníctvom ďalších osôb činných pre túto skupinu, pričom medzi osoby činné pre skupinu patril aj obv. P. B. prezývaný „D.“ a P. F., ktorí podliehali A. Š., obv. M. B. prezývaný „S.“, Z. S. prezývaný „S.“ a D. C., ktorí podliehali obv. I. D., obv. T. K., M. Č. prezývaný „P.“, ktorí podliehali R. M. a A. Š. prezývaný „Š.“, ktorý podliehal M. P. a títo podľa pokynov jednotlivých, im

nadriadených, členov skupiny, páchali rôznu trestnú činnosť, z ktorej zisky odovzdávali členom skupiny a taktiež obv. T. B. prezývaný „V.“, ktorý, okrem zabezpečovania omamných látok - marihuany, pre obv. J. O., mal za úlohu strážiť vstup na pozemok obv. J. O., zároveň monitorovať pohyb osôb a obsluhovať kamerový systém v okolí bydliska obv. J. O. a hlásiť mu pohyb podozrivých osôb, resp. pohyb príslušníkov PZ v okolí jeho domu, pričom jednotliví členovia skupiny konali koordinovane a pri svojich aktivitách, v rámci hierarchie skupiny, úzko spolupracovali za účelom páchania rôznej trestnej činnosti, pri rôznej účasti jednotlivých členov skupiny na tejto trestnej činnosti, páchanej s cieľom získania najmä finančného prospechu pre jednotlivých členov skupiny, pričom systém fungovania a financovania skupiny spočíval v odovzdávaní vopred určených finančných prostriedkov získaných trestnou činnosťou, v mesačných paušálnych čiastkach, smerom vzostupne od jednotlivých, nižšie postavených členov skupiny k osobám, v štruktúre skupiny vyššie postaveným a prostredníctvom týchto, každý mesiac, až k osobe postavenej na najvyššej riadiacej úrovni skupiny „P.“ - obv. J. O., kde dňa 07. septembra 2011, po zadržaní členov skupiny, a to obv. I. D., obv. A. Š. a V. M., prevzal obv. A. O., ktorý bol na slobode, úlohu V. M. a v mesiacoch október a november 2011 preberal od P. F. a obv. P. B. peniaze získané z trestnej činnosti páchanej v Trnavskom kraji, z ktorých časť, konkrétne 500,00 eur odovzdal obv. A. O. P. F. na zaplatenie Mgr. A. C. poskytujúceho právne služby obv. A. Š. a zvyšnú časť odovzdával priamo obv. J. O., a to až do 15. novembra 2011, kedy bol obv. J. O. spolu s väčšinou hore uvádzaných osôb zadržaný, pričom po tomto zadržaní naďalej pokračoval P. F. spolu s ďalšími doposiaľ neustálenými osobami vo vyberaní tzv. výpalného v Trnavskom kraji v prospech skupiny „P.“, kde obv. A. O., ktorý po zadržaní členov - „vedenia“ skupiny dňa 15. novembra 2011, zastával v hierarchii ďalších členov skupiny, okrem osoby zodpovednej za zabezpečenie právnych služieb zadržaným členom skupiny, aj miesto nadriadeného P. F., ktorému prikázal, aby peniaze získané trestnou činnosťou tzv. „výpalné“ v Trnavskom kraji za mesiac december 2011 boli použité na pokrytie trov obhajoby obv. A. Š. a obv. P. B. a taktiež na pokrytie ďalších výdavkov súvisiacich s ich pobytom vo väzbe ako napr. cesty na návštevy, splátka hypotekárneho úveru, peniaze na nákupy vo väzbe a pod.,

obžalovaný P. H.

pre skutok **v bode 2** obžalobou právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. j) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorý mal spáchať tým, že dňa 25. marca 2011 v čase cca o 18.00 hod., po tom čo mal poškodený M. N. konflikt s H. Y. v podniku H. K. na ul. M. v S., kontaktoval telefonicky M. J. obv. I. D. spolu s V. M. a týchto informoval o konflikte v podniku H. K., načo V. M. kontaktoval M. P. a obv. M. P. a tento následne obv. P. H. za účelom vyvolania stretnutia, pričom súbežne s týmto sa obv. I. D. telefonicky spojil aj s poškodeným M. N., ktorému sa prostredníctvom telefónu vyhrážal fyzickým útokom, následne na to sa obv. I. D. a V. M. stretli s M. P. a ďalšími dvomi doposiaľ neustálenými osobami na čerpacej stanici OMV pri Auparku v Bratislave, odkiaľ sa presunuli na odpočívadlo pri „Artézskej studni“ nachádzajúce sa za Stupavou smerom z Bratislavy, tu sa ďalej stretli s obv. M. P., kde sa dohodli, že poškodeného M. N. fyzicky napadnú za to, že si dovolil robiť „problémy“ v podniku, ktorý je pod ochranou „P.“, následne sa začali presúvať na svojich motorových vozidlách, k podniku H. K. v S., kde cestou do S. sa k nim pripojil aj obv. P. H. na svojom motorovom vozidle a taktiež M. J. na svojom motorovom vozidle, v ktorom boli okrem neho aj obv. A. T. a Z. S. prezývaný „S.“, pričom v čase ich príchodu sa na mieste pred H. K. nachádzali poškodení M. N., P. N. a J. D. a taktiež aj R. K., načo následne všetci útočníci vystúpili z automobilov, pričom V. M., po tom, čo sa opýtal, s kým volal, pristúpil spolu s obv. I. D. k poškodeným M. a P. N., ktorých okamžite fyzicky napadli a to tak, že ich začali udierať rukami do tváre, obv. I. D. udrel P. N. aj teleskopickým obuškom do oblasti hlavy, načo obaja poškodení pod vplyvom týchto úderov spadli na zem, kde k nim priskočili obv. M. P., obv. P. H., M. P., Z. S. a M. J. a začali ich všetci spoločne na zemi ďalej biť a kopať do rôznych častí celého tela, zatiaľ čo obv. A. T. začal naháňať R. K., ktorý sa zo strachu o svoje zdravie snažil z miesta ujsť, následne na čo sa poškodenému M. N. podarilo M. J. zachytiť nohu, vstať zo zeme a z miesta ujsť, taktiež počas toho ako páchatelia fyzicky napádali poškodených M. a P. N., chytil V. M. poškodenú J. D., ktorá sa poškodeným snažila pomôcť, za vlasy a hodil ju na zem, načo ju obv. I. D. kopol do oblasti hlavy, pričom počas bitky útočníci taktiež spoločne zabezpečovali aj to, aby nikto z prítomných svedkov nemohol volať políciu, kričali na nich, či nevedia kto je ich šéf, a po bitke nasadli všetci do svojich vozidiel a z miesta odišli, pričom následne, toho istého dňa, v čase o cca 19.00 hod. sa obv. I. D. prostredníctvom mobilného telefónu X. vyhrážal poškodenému M. N., že keď pôjde udalosť nahlásiť na políciu, tak ho dolámu a dobijú ešte viac, pričom uvedeným spoločným konaním všetkých obvinených boli J. D. a M. N. spôsobené doposiaľ neustálené zranenia, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrenie a poškodenému P. N. bola spôsobená komplexná zlomenina mandibuly, zlomenina nosových kostičiek, zlomenina sánky a ďalšie zranenia, ktoré si vyžiadali následný operačný zákrok s dobou liečenia presahujúcou 42 dní, kde podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia sa jedná o ťažké ublíženie na zdraví,

obžalovaní M. A. a M. B.

pre skutok **v bode 4** obžalobou právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 5 písm. c) Tr. zák., ktorý mali spáchať tým, že v presne nezistenom čase, v rozmedzí mesiacov apríl - jún roku 2011, po predchádzajúcej dohode medzi K. Š. a obv. M. C., oslovil K. Š. obv. P. M., ktorému podliehal v rámci hierarchického zloženia skupiny označujúcej sa názvom „P.“ s tým, aby mu tento, prostredníctvom obv. M. B., ktorého príkazy v rámci skupiny obv. P. M. plnil, zabezpečil u obv. M. A. povolenie na vymáhanie plnenia majetkovej povahy pod hrozbou násilia, tzv. „výpalného“ a ochranu v prípade riešenia problémov, pričom po tom, čo obv. M. A. s týmto súhlasil, prostredníctvom obv. M. B. a následne, v rámci skupiny nižšie postaveného obv. P. M., udelil súhlas K. Š., ktorému však za povolenie „vyberať výpalné“ uložil prostredníctvom obv. M. B., a tento následne prostredníctvom obv. P. M., povinnosť odvádzať v prospech vyššie postavených členov skupiny „P.“ obv. M. B. 30% z utŕženého „výpalného“, načo si následne K. Š. spoločne s obv. M. C. vytipovali prostredníctvom internetu a inzerátov priváty poskytujúce erotické služby v Bratislave, kde následne, pod zámienkou dostať sa do predmetného privátu, sa K. Š. objednal ako zákazník, pričom po telefonickej objednávke a následnom dostavení sa pred dvere privátu, napriek nesúhlasu užívateľov bytu, vnikol K. Š., spolu s obv. M. C., do predmetného bytu s úmyslom v ňom následne zotrvať a pod hrozbou násilia, resp. inej ujmy nútili osoby poskytujúce erotické služby, aby im tieto pravidelne mesačne platili sumy vo výške od 150,00 do 300,00 eur, za čo im obaja sľúbili poskytovať ochranu ako „P.“, aj napriek tomu, že o ňu neboli požiadaní, pričom v priebehu mesiaca jún 2011 sa takéhoto konania dopustili, okrem iných, aj v byte na ul. K. v Bratislave, kde poskytovala erotické služby doposiaľ neustálená osoba ženského pohlavia vystupujúca pod menom J. a taktiež poškodená I. D., ktorá im peniaze zaplatila, čím poškodenej I. D. spôsobili škodu vo výške 150,00 eur a v byte na ul. J. v Bratislave, kde poskytovala erotické služby Z. K., avšak tejto svojím konaním nespôsobili žiadnu škodu, nakoľko k odovzdaniu peňazí od Z. K. s pomocou A. O. nakoniec nedošlo,

obžalovaný J. O.

pre skutok **v bode 5** obžalobou právne posúdený ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorý mal spáchať tým, že od presne nezistenej doby až do 15. novembra 2011 si obv. J. O. prostredníctvom obv. T. B. a J. H. neoprávnene pravidelne zadovažoval konope presne nezisteného množstva a presne nezistenej koncentrácie, ktoré následne spoločne prechovávali v budove strážnice, vľavo za vstupnou bránou na pozemok patriaci k rodinnému domu na adrese C., súpisné číslo X., zapísaného na LV č. X., ktorého majiteľom a užívateľom je aj obv. J. O., pričom dňa 15. novembra 2011 bola, na základe príkazu Okresného súdu Trnava, vydaného dňa 14. novembra 2011 pod č. OS TT-V-177-1/2011 vykonaná v hore uvedenom rodinnom dome, pozemku a priestoroch k nemu patriacich, domová prehliadka, kde v toalete nachádzajúcej sa v predmetnej strážnici, bolo nájdené vysypané konope s hmotnosťou 4443 mg, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 18,8 % hmotnostného, obsahujúce 835 mg THC, ktoré podľa znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava zodpovedá 28 - 44 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktoré sa obv. T. B. snažil v toalete spláchnuť za účelom zničenia a znemožnenia zaistenia tohto konope, v čom mu bolo zabránené včasným zásahom príslušníkov PZ tesne pred jeho zadržaním, pričom rastliny rodu Canabiss (konopa) sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších prepisov do I. skupiny psychotropných látok,

obžalovaný M. B.

pre skutok **v bode 10** obžalobou právne posúdený ako zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zák., ktorý mal spáchať tým, že obv. J. O. ako najvyššie postavený člen zločineckej skupiny všeobecne známej a vystupujúcej pod názvom „P.“, ktorý priamo alebo sprostredkovane riadi činnosť členov skupiny, zabezpečil ďalším členom skupiny za účelom páchania trestnej činnosti materiálno-technické vybavenie a v presne nezistený deň sa stretol vo večerných hodinách s V. M. a obv. I. D. na čerpacej stanici OMV na ul. Mlynská dolina v Bratislave, kde obv. J. O. poveril V. M. a obv. I. D., aby dali vybuchnúť dom poškodeného R. T. v T. a zapálili jeho autá, pričom im, ako najvyššie postavený člen skupiny, prikázal, aby si úlohy rozdelili tak, aby boli všetky útoky vykonané naraz ako značka ich skupiny „P.“ a na tento účel im zabezpečil výbušniny, ktoré mal na pokyn obv. J. O. V. M. prevziať od R. H., ktorého následne na druhý deň, po dohovore s obv. I. D. a obv. A. Š., skontaktoval prostredníctvom obv. M. P., ktorého informoval o príkaze obv. J. O., načo následne obv. M. P. odviezol V. M. svojím OMV zn. VW Touareg na S. ulicu v Bratislave na stretnutie s R. H., ktorý už o rozhodnutí obv. J. O. vedel, a približne o 20 minút pred doposiaľ neustáleným domom v Lamači R. H. odovzdal obv. M. P. igelitovú tašku s obsahom 2 ks náložiek Tritolu 400 g a 2 ks vojenského časového roznecovača Ča-Ro-Z 60, o ktorých obv. M. P. povedal V. M., že sa jedná o TNT, následne tieto obv. M. P. počas noci prechovával, a nasledujúci deň odovzdal

predmetné TNT od R. H. na presne neustálenom mieste pri Chorvátskom ramene v Bratislave obv. A. Š. na stretnutí, na ktorom predviedol V. M., obv. A. Š. a obv. I. D. ako funguje časový roznecovač Ča-Ro-Z 60, ktorý na ukážku aktivoval, na čo následne na viacerých ďalších stretnutiach na rovnakom mieste v prítomnosti V. M. a obv. I. D. naplánoval a rozdelil úlohy obv. A. Š. tak, že zabezpečil prostredníctvom doposiaľ nestotožnenej osoby, ktorá zavolala na č. 158 odlákanie Policajných hliadok z mesta T. na čas útokov, vyhotovil na pokyn obv. I. D. kamerový záznam zachytávajúci dom poškodeného R. T. a tento odovzdal obv. I. D., ktorý v rámci delenia úloh poveril obv. M. B. hodením pripraveného TNT na dom R. T., pričom dňa 30. marca 2010 a v čase 02:20 hod. hodil obv. M. B. 2 ks náložiek Tritolu 400 g iniciovaných vojenským časovým roznecovačom Ča-Ro-Z pod motorové vozidlo zn. BMW X5, EČ:T. odstavené vo dvore rodinného domu na K. v T., čím spôsobil škodu na vozidle zn. BMW X5, EČ:T. patriacemu poškodenému T.R., IČO:X. vo výške cca 74611,00 eur a škodu na rodinnom dome patriacom Ľ. T., nar. X., trv. bytom T.S. a M. T., nar. X. trv. bytom T. S. vo výške cca 5270,00 eur a za spáchanie tohto skutku na pokyn obv. J. O. následne dňa 5. apríla 2010 obv. I. D. prevzal od V. M. odmenu pre obv. M. B. vo výške 1000,00 eur,

obžalovaný P. B.

pre skutok **v bode 11** obžalobou právne posúdený ako zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) ods. 4 písm. b) Tr. zák., ktorý mal spáchať tým, že obv. J. O. ako najvyššie postavený člen zločineckej skupiny všeobecne známej a vystupujúcej pod názvom „P.“, ktorý priamo alebo sprostredkovane riadi činnosť členov skupiny sa v presne nezistený deň stretol vo večerných hodinách s V. M. a I. D. na čerpacej stanici OMV na ul. Mlynská dolina v Bratislave, kde obv. J. O. poveril V. M. a obv. I. D. zapálením autá ľudí, s ktorými spolupracovali I. S. a R. T., pričom im prikázal, aby všetky útoky boli vykonané naraz ako značka skupiny ich „P.“, na čo následne na viacerých stretnutiach na presne neustálenom mieste pri Chorvátskom ramene v Bratislave v prítomnosti V. M. a obv. I. D. naplánoval a rozdelil úlohy obv. A. Š. tak, že zabezpečil prostredníctvom doposiaľ nestotožnenej osoby, ktorá zavolala na číslo 158 odlákanie policajných hliadok z mesta T. na čas útokov a poveril podpálením motorového vozidla zn. VW Golf, EČ: T. patriaceho poškodenému J. D. doposiaľ neustálených páchateľov a obv. P. B., ktorí dňa 30. marca 2012 v čase o 02.00 hod. na V. v T. poliali a následne zapálili ľavú prednú časť vozidla VW Golf, EČ: T. zmesou rozpúšťadiel náterových hmôt, čím spôsobili škodu na vozidle zn. VW Golf, EČ: T. patriaceho poškodenému J. D., nar. X., trv. bytom V. škodu vo výške 11500,00 eur a za spáchanie tohto skutku na pokyn obv. J. O. následne dňa 5. apríla 2010 prevzal obv. A. Š. sumu výške 500,00 eur od V. M. ako odmenu pre obv. P. B.,

obžalovaný M. A.

pre skutok **v bode 16** obžalobou právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 5 písm. c) Tr. zák., ktorý mal spáchať tým, že v presne nezistený deň roku 2004 na ul. T. v Bratislave, dvaja doposiaľ neznámi páchatelia po tom, čo za použitia neprimeraného správania získali od zamestnanca V. P. jeho telefónne číslo a zistili, kde V. P. býva, tomu jeden z páchateľov zavolal a prikázal mu, aby ho v určitú hodinu čakal pred jeho domom na ul. T. v Bratislave, kde ho následne navštívili a to tak, že spolu s doposiaľ presne nezisteným počtom osôb ho obstúpili, pričom jeden, doposiaľ neznámy páchateľ, ktorý bol „holohlavý s hrubým krkom“ pristúpil priamo pred V.P. a svojím správaním demonštrujúcim silu vzbudil u V. P. strach o svoj život a o život svojej rodiny, ktorý pramenil z jeho všeobecnej vedomosti o spôsobe vyberania „výpalného“ na území Bratislavy a pod vplyvom strachu ho prinútil, aby mu V. P. do večera predmetného dňa zaplatil sumu vo výške 60.000,-Sk (1991,63 eur) a taktiež ho, pod vplyvom strachu, prinútil k pravidelnému mesačnému finančnému plneniu vo výške, najskôr po 15.000,- Sk, (497,90 eur) a následne po 10.000,-Sk (331,93 eur), kde tieto peniaze boli za „povolenie“, aby mohol V. P. nerušene prevádzkovať v Bratislave požičovňu náradia, ktorú prevádzkoval v dvoch prevádzkach, a to na ul. T. v Bratislave a na ul. P. v Bratislave, pričom predmetnú sumu peňazí žiadal páchateľ od V. P. pravidelne odovzdávať v jeho prevádzke s názvom P. na ul. P. v Bratislave, kde následne V. P. pravidelne, prostredníctvom svojho zamestnanca J. B., odovzdával obálku s peniazmi tak, že predmetnú obálku J. B. zakaždým, na pokyn V. P., odovzdal obv. M. A., ktorý si pre ňu opakovane chodieval na prevádzku s názvom P. na ul. P. k 5. dňu v mesiaci až do decembra roku 2007, kedy bol V. P., zo strachu a z existenčných dôvodov, ktoré mu vznikli práve s vyššie uvádzaným platením, donútený požičovňu náradia zatvoriť, čo oznámil aj obv. M. A., ktorému mesačne odovzdával peniaze, kde tento ho v súvislosti s týmto ešte varoval, že pokiaľ si bez jeho vedomia a platenia otvorí prevádzku niekde inde, že si ho nájde, čím obv. M. A. svojím konaním spôsobil poškodenému V. P., okrem „psychickej traumy“, škodu vo výške minimálne 420.000,-Sk (13.941,44 eur), pričom obv. M. A. takto konal ako člen zločineckej skupiny všeobecne známej a vystupujúcej pod názvom „P.“, kde časť peňazí, ktoré mu pravidelne odovzdával V. P. za „povolenie podnikať“, odovzdával M. A. priamo J. O. prezývanému „P.“, ako najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny „P.“,

obžalovaní M. Š., V. M. a J. Š.

pre skutok **v bode 18** obžalobou právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 5 písm. c) Tr. zák., ktorý mali spáchať tým, že na základe podpálenia podnikateľského objektu P. T. - letný gril reštaurácie J. na ul. D. v Hlohovci dňa 06. júla 2011 a tiež v nadväznosti na výbuch trhaviny dňa 18. júla 2011 na dvore rodinného domu konkurenčného podnikateľa V. K., ako aj z obavy z ďalších možných útokov proti jeho majetku a osobe došlo dňa 19. júla 2011 v čase približne od 11.30 hod. do 12.30 hod. v priestoroch kaviarne F. na ul. V. v Bratislave k stretnutiu, ktoré sprostredkoval J. M., pričom stretnutia za zúčastnili poškodený P. T., obv. M. Š. - oprávnený konať v mene zločineckej skupiny „P.“, V. M. a obv. A. Š., kde obv. M. Š. bol pod dozorom obv. V. M. a obv. J. Š. ako osobných ochrankárov obv. M. Š., ktorí s odvolaním sa na svoju príslušnosť k zločineckej skupine „P.“ zneužili strach poškodeného P. T. a tomuto nanútili akceptáciu nimi stanovených podmienok, a to tým spôsobom, že obv. M. Š. ako nadriadený člen zločineckej skupiny „P.“ počas rozhovoru s poškodeným P. T., V. M. a obv. A. Š., týmto prikázal, aby osobne dozreli na poškodeného P. T. a jeho problém v Hlohovci, kde následne na to, na pokyn obv. M. Š., V. M. a obv. A. Š., využijúc strach poškodeného P. T. z predchádzajúcich udalosti na stretnutí s poškodeným P. T. a jeho manželkou Z. T. dňa 21. júla 2011 v priestoroch pivnice reštaurácie J. tomuto nanútili pravidelnú mesačnú platbu v prospech skupiny „P.“ , v ktorej mene konali, a to vo výške 200,00 eur vždy k 5. dňu v mesiaci, s čím poškodený zo strachu o svoju rodinu a reštauráciu J. súhlasil a v mesiacoch august a september 2011 odovzdal obv. A. Š. v Hlohovci spolu sumu 400,00 eur a v mesiacoch október, november a december 2011 P. F., konajúcom v mene jemu nadriadeného člena skupiny „P.“ obv. A. Š., odovzdal sumu spolu 600,00 eur, pričom následne dňa 30. januára 2012, po zadržaní niektorých členov skupiny „P.“ vrátane J. O., kontaktovali v priestoroch kaviarne P. v Hlohovci poškodeného P. T. obv. V. M. a obv. J. Š., ktorí sa ho spýtali, či si ich pamätá zo stretnutia z kaviarne v Bratislave a ďalej mu uviedli, že „všetko sa vráti na starú koľaj“, že peniaze, ktoré platil poškodený P. T. obv. A. Š. a P. F. dostali a že za poškodeným sa ešte obaja zastavia aj s ľuďmi, ktorí budú mať na starosti Hlohovec, čím takýmto spoločným konaním spôsobili ako členovia zločineckej skupiny „P.“ poškodenému P. T. škodu vo výške spolu 1000,00 eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok v bode 1 obžaloby spáchali obžalovaní **P. H., V. M., J. Š., M. B.,** skutok v bode 2 obžaloby spáchal obžalovaný **P. H.**, skutok v bode 4 obžaloby spáchali obžalovaní **M. A. a M. B.,** skutok v bode 5 obžaloby spáchal obžalovaný **J. O.**, skutok v bode 10 obžaloby spáchal obžalovaný **M. B.,** skutok v bode 11 obžaloby spáchal obžalovaný **P. B.,** skutok v bode 18 obžaloby spáchali obžalovaní **M. Š., V. M. a J. Š.**, skutok v bode 16 obžaloby spáchal obžalovaný **M.A.**

V ďalšej časti oslobodzujúceho výroku rozhodol ŠTS, že sa obžalovaní podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodzujú spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 7. mája 2013, č. k.: VII/1 Gv 221/11 – 885, a to

obžalovaný I. D.

pre skutok **uvedený v bode 2** obžalobou právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Tr. zák. s poukázaním na § 140 písm. c) Tr. zák., ktorý mal spáchať tým, že následne, toho istého dňa, v čase o cca 19.00 hod. sa obv. I. D. prostredníctvom mobilného telefónu X. vyhrážal poškodenému M. N., že keď pôjde udalosť nahlásiť na políciu, tak ho dolámu a dobijú ešte viac,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný **I. D.** stíhaný;

obžalovaný M. P.

pre skutok **v bode 6** obžalobou právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), písm. d), ods. 4 písm. b) Tr. zák., ktorý mal spáchať tým, že od doposiaľ presne nezisteného obdobia, minimálne od začiatku roka 2008 P. H. spolu s obv. M. P. vystupujúci pod označením „P.“ si od doposiaľ presne nezistenej osoby resp. osôb, neoprávnene pravidelne zadovažovali omamné a psychotropné látky, najmä metamfetamín a kokaín presne nezisteného množstva a koncentrácie za účelom ďalšej distribúcie, tieto prechovávali na rôznych miestach v Bratislave a v okolí a následne prostredníctvom ďalších, v štruktúre skupiny „P.“ nižšie postavených doposiaľ presne nestotožnených osôb ako aj ďalších osôb činných pre skupinu, ktorí im podliehali a plnili ich príkazy, tieto drogy ďalej distribuovali za cenu nimi určenú, pričom časť zisku z uvedenej trestnej činnosti spolu s peniazmi za „tzv. ochranu“, mesačne, vždy k piatemu dňu v mesiaci pravidelne odovzdávali J. O., ako v organizačnej štruktúre skupiny členovi najvyššie postavenému, ktorý výšku mesačnej platby určoval, pričom P. H. sa tejto trestnej činnosti dopúšťal do 13. apríla 2011, kedy bol na základe rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV vzatý do väzby a obv. M. P. sa tejto trestnej činnosti

dopúšťal do 15. novembra 2011, kedy bol na základe rozhodnutia Okresného súdu v Trnave vzatý do väzby, pričom metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do II. skupiny psychotropných látok a kokaín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny omamných látok,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný **M. P.** stíhaný;

obžalovaní J. O. a A. Š.

pre skutok **v bode 12** obžalobou právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zák., ktorý mali spáchať tým, že obv. J. O. ako najvyššie postavený člen zločineckej skupiny všeobecne známej a vystupujúcej pod názvom „P.“, ktorý priamo alebo sprostredkovane riadi činnosť členov skupiny, zabezpečil ďalším členom skupiny za účelom páchania trestnej činnosti materiálno-technické vybavenie a v presne nezistený deň v roku 2010 sa stretol vo večerných hodinách s V. M. a obv. I. D. na čerpacej stanici OMV na ul. Mlynská dolina v Bratislave, kde obv. J. O. poveril V. M. a obv. I. D., aby dali vybuchnúť a zapálili autá ľudí, s ktorými spolupracovali R. T. a I. S. tak, aby boli všetky útoky vykonané naraz ako značka ich skupiny „P.“ a na tento účel im zabezpečil muníciu, podľa znaleckého posudku KEÚ PZ, č. PPZ-KEU-BA-EXP-2011/16316, zo dňa 20. januára 2012 delostreleckú trieštivú strelu kalibru cca 50 mm, resp. leteckú bombu do hmotnosti 3 kg, spolu s iniciátorom náloží trhavín typu Ča-Ro-Z 60, ktoré obv. J. O. odovzdal V. M. v garáži svojho rodinného domu na S. v B. s tým, aby pozdravil N., čo bola prezývka R. T., následne s touto muníciou išiel V. M. za R. H., ktorý mu uviedol, že sa jedná o prerobený mínometný granát a rozbušku a popísal mu, ako ho odpáliť, pričom V. M. a obv. A. Š. sa rozhodli túto muníciu použiť na rodinný dom poškodeného R. M., spolupracovníka R. T. a I. S. v obci T.,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní **J. O. a A. Š.** stíhaní.

Proti rozsudku podali odvolanie prokurátor a všetci obžalovaní okrem obžalovaných M., Š., H. a B., ktorí sa vzdali odvolania. Obžalovaní M. a Š. sa k odvolaniu prokurátora písomne vyjadrili. V prospech obžalovaného D. podala odvolanie jeho manželka PhDr. B. D.

Obžalovaní zväčša podali odvolanie na hlavnom pojednávaní, ktoré neskôr odôvodnili prostredníctvom obhajcov alebo osobne (alebo oboma spôsobmi).

Obžalovaní O., K., T. a B. podali odvolanie písomne a neskôr ho písomne odôvodnili osobne alebo prostredníctvom obhajcov.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadrili z obžalovaných, ktorí podali odvolanie, obžalovaní A., P., A. a C.

Všetci obžalovaní výslovne alebo v kontexte znenia svojich odvolaní napadli rozsudok vo všetkých výrokoch, ktoré vyzneli v ich neprospech a aj vo vzťahu ku konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo - výnimkou je obžalovaný B., ktorý v podanom odvolaní nenapáda vinu zo skutku v bode II. - 8.

Písomné odôvodnenie odvolania cestou obhajcov bolo podané v lehote na odôvodnenie odvolania (§ 309 ods. 1, § 311 ods. 2 Tr. por.), aj po tejto lehote (alebo bolo odôvodnenie po uplynutí lehoty dopĺňané), odvolací súd však vzal do úvahy aj tieto doplňujúce podania.

V súhrne ide o tieto písomne podania:

Obžalovaný O. - odôvodnenie cestou obhajcov JUDr. F., JUDr. M. a JUDr. G.

Obžalovaný D. - odôvodnenie odvolania prostredníctvom obhajkyne JUDr. V. a JUDr. V., prostredníctvom obhajcu JUDr. P., podanie obžalovaného nazvané „Žiadosť o vykonanie dôkazov a doloženie listinných dôkazov I. D. k odvolaniu proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp. zn. PK-2T/14/2013“, odvolanie manželky obžalovaného PhDr. B. D. PhD. podané v prospech obžalovaného I. D.

Obžalovaný A. - odôvodnenie odvolania prostredníctvom obhajcu JUDr. T., prostredníctvom tohto obhajcu tiež vyjadrenie k odvolaniu prokurátora a podanie označené ako „Doplnenie podaní v odvolacom konaní o listinné dôkazy“.

Obžalovaný C. - odvolanie prostredníctvom obhajkyne JUDr. H., jej prostredníctvom tiež vyjadrenie k odvolaniu prokurátora.

Obžalovaný K. - odôvodnenie odvolania prostredníctvom obhajcov JUDr. K. a JUDr. V., odvolanie vlastným podaním obžalovaného.

Obžalovaný Š. - odôvodnenie odvolania podané prostredníctvom obhajcu JUDr. F., obhajkyne JUDr. G., vlastné podanie obžalovaného označené ako „Doplnenie odvolania, resp. otvorený list Váženému senátu“.

Obžalovaný B. - odvolanie a jeho odôvodnenie prostredníctvom obhajcu JUDr. C., odvolanie a jeho odôvodnenie vlastným podaním obžalovaného.

Obžalovaný A. - odôvodnenie odvolania prostredníctvom obhajcu JUDr. K. a prostredníctvom JUDr. S., prostredníctvom naposledy menovaného aj na podanie nazvané „Návrh na zadováženie a vykonanie dôkazov“ a vyjadrenie k odvolaniu prokurátora.

Obžalovaný P. - odôvodnenie odvolania a vyjadrenie k odvolaniu prokurátora prostredníctvom obhajcu JUDr. T.

Obžalovaný Š. - odôvodnenie odvolania prostredníctvom obhajcu JUDr. M.

Obžalovaný O. - odvolanie a jeho odôvodnenie prostredníctvom obhajcu JUDr. K.

Obžalovaný T. - odvolanie a jeho odôvodnenie prostredníctvom obhajcu JUDr. M.

Obžalovaný B. - odôvodnenie odvolania prostredníctvom obhajcu JUDr. N.

Obžalovaný B. - odôvodnenie odvolania prostredníctvom obhajcu JUDr. S.

Odvolania napádajú skutkové zistenia, resp. hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, nevykonanie niektorých obhajobou navrhovaných dôkazov (aj s ďalšími návrhmi na vykonanie dôkazov), právnu kvalifikáciu činov uvedených v odsudzujúcej časti rozsudku, neprimeranosť uloženého trestu odňatia slobody, resp. samotnú podstatu uloženia trestu prepadnutia majetku z hľadiska podmienok pre taký postup.

K jednotlivým relevantným odvolacím námietkam sa vyjadrujú nasledujúce časti tohto odôvodnenia, z ktorých je zrejmý aj ich obsah.

Prokurátor podal odvolanie ústne do zápisnice po vyhlásení rozsudku, ktoré ďalším písomným podaním, doručeným ŠTS 4. júla 2014 doplnil, a ďalším podaním (doručeným ŠTS 10. júla 2014) ho odôvodnil.

Odvolanie podal prokurátor v neprospech všetkých obžalovaných uvedených vo výroku napadnutého rozsudku okrem obžalovaného T.

Namieta nesprávnosti skutkové vo vzťahu k oslobodzujúcej aj k odsudzujúcej časti rozsudku, nevykonanie niektorých ním navrhovaných dôkazov, nesprávnu právnu kvalifikáciu odvíjajúcu sa od nesprávnych skutkových zistení (najmä vo vzťahu k povahe účasti niektorých obžalovaných na skutku v bode I.), aj pri tých skutkových zisteniach, ktorým neoponuje (najmä nekvalifikovanie skutku v bode I. aj ako trestného činu podielnictva u obžalovaných O. a O., u naposledy menovaného aj povahu jeho účasti na skutku v bode I. a nepoužitie znaku podľa § 172 ods. 2 písm. c), § 138 písm. b) Tr. zák. u obžalovaného K.).

Aj v tomto prípade sa ďalšie časti tohto odôvodnenia v potrebnom rozsahu vyjadrujú ku konkrétne uplatneným odvolacím námietkam a z tohto vyjadrenia vyplýva aj ich obsah.

Najvyšší súd na základe podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj na výrok o vine nadväzujúcich výrokov v rozsahu, v ktorom bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 317 ods. 2 Tr. por. (teda všetkých výrokov rozsudku ŠTS). Na dôvody, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by

odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. (pri prieskume výroku o treste a ďalších nadväzujúcich výrokov podľa § 317 ods. 2 Tr. por. v celom rozsahu).

Pri prieskume, vykonávanom aj *ex offo* (bez ohľadu na odvolacie námietky), ak išlo o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., teda nesprávnosť právnej kvalifikácie alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, odvolací súd použil zistenú chybu (okolnosť) na zrušenie rozsudku len vtedy, ak také porušenie zákona zásadne ovplyvnilo postavenie obžalovaného. Taký postup vyplýva z ustanovenia § 371 ods. 5 Tr. por., ktoré je s aplikáciou § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. neoddeliteľne spojené a táto spojitosť sa v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. prenáša i do odvolacieho prieskumu.

Najvyšší súd zistil, že odvolania obžalovaných a manželky obžalovaného D., okrem obžalovaných Š., O., B. a T. (ktoré boli podľa § 319 Tr. por. zamietnuté), sú sčasti dôvodné. Sčasti dôvodné je i odvolanie prokurátora, a to vo vzťahu k obžalovaným O., Š., D. a B., v prevyšujúcom rozsahu (vo vzťahu k trinástim obžalovaným, uvedeným vo výroku rozsudku najvyššieho súdu) bolo odvolanie prokurátora zamietnuté.

K tomuto postupu je potrebné uviesť nasledovné:

Odvolací súd podľa § 319 Tr. por. zamietne odvolanie, ak je v celom rozsahu nedôvodné. Pri čiastočnej dôvodnosti odvolania zruší dôvodne napadnutú časť (výrok alebo výroky) rozsudku a nedôvodne napadnutý výrok ponechá nedotknutý; vždy však zruší výrokom o vine podložené výroky v prípade uvedenom v § 321 ods. 2 veta druhá a ods. 3 Tr. por. (*ex lege*).

Ak odvolací súd ponechá odvolaním nedôvodne napadnutú časť rozsudku nedotknutú, pretože na základe tohto, čiastočne aj dôvodného odvolania, alebo na základe odvolaním vyvolaného zákonného prieskumu (§ 317 ods. 2 Tr. por.), zrušil inú časť napadnutého rozsudku, má nevyhovenie odvolaniu, vo vzťahu ku odvolacím súdom nedotknutej časti napadnutého rozsudku, právne účinky zamietnutia odvolania (§ 319 Tr. por.). Od toho sa potom odvíja právoplatnosť výroku rozsudku, napadnutého neúspešnou časťou odvolania, a to podľa ustanovenia § 183 ods. 1 písm. b) bod 3. Tr. por., ktoré je na tento účel potrebné vyložiť extenzívne.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, odvolací súd, v súlade so zásadou bezprostrednosti, pri prieskume dôkazno-hodnotiacich úvah súdu prvého stupňa ponechal jeho závery nedotknuté, ak im nemohol vytknúť vecnú neopodstatnenosť alebo nevyrovnanie sa s relevantnými okolnosťami, a to aj v prípade, ak bolo alternatívne možné dospieť k iným záverom (ak však súd prvého stupňa rešpektoval štandardné princípy hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por.).

V súlade so zaužívanou súdnou praxou ani v tomto prípade, teda v prípade skutkového prieskumu, najvyšší súd rozhodnutie nezrušil, ak by potrebná zmena v príslušnom bode relevantným spôsobom nezmenila postavenie obžalovaného.

Takto zistil odvolací súd nasledovné:

Konanie netrpelo procesnými chybami, ktoré by boli dôvodom na zrušenie rozhodnutia (bližšie v neskoršej osobitnej časti odôvodnenia), okrem čiastočne nadbytočného oslobodzovacieho výroku (rovnako bližšie ďalej).

U časti výroku o vine sa vyskytla vada neúplnosti skutkových zistení, resp. ich nesprávnosti v dôsledku nevysporiadania sa s okolnosťami významnými pre rozhodnutie. To bolo dôvodom na čiastočné zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

V dôsledku vyššie uvedenej skutkovej korekcie, ale aj v prípadoch keď nebola odvolacím súdom použitá, došlo k zisteniu porušenia ustanovení Trestného zákona. To bolo dôvodom na čiastočné zrušenie rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Čiastočné zrušenie výroku o vine podmienilo u ním dotknutých obžalovaných aj zrušenie nadväzujúcich výrokov podľa § 321 ods. 3 Tr. por.

Zrušené výroky boli nahradené rozhodnutím odvolacieho súdu v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. Bolo namieste použiť extenzívnu interpretáciu tohto ustanovenia a rozhodnúť rozsudkom aj v prípade náhrady skutkových zistení, a to aj bez doplnenia dokazovania, ktoré nebolo potrebné, vychádzajúc z doposiaľ

vykonaných dôkazov. Vrátenie veci súdu prvého stupňa len na prehodnotenie už vykonaných dôkazov by prinieslo len zbytočné predlžovanie konania. Finálna revízia patrí aj v tomto smere odvolaciemu súdu, ktorý už dospel k jednoznačným záverom.

Odvolací súd nahradil svojím rozhodnutím podľa § 322 ods. 3 Tr. por. aj zrušený výrok o treste a spôsobe jeho výkonu v tých prípadoch (u tých obžalovaných), u ktorých tento výrok nebol zrušený v dôsledku zrušenia výroku o vine, ale na základe nesprávneho použitia ustanovení Trestného zákona pri ukladaní trestu.

V niektorých prípadoch bol chybný (a rozhodnutím odvolacieho súdu nahradený) ako výrok o vine, tak aj výrok o treste (resp. u obžalovaného K. aj výrok o ochrannom opatrení).

Ani sčasti nebol napadnutý rozsudok zrušený vo vzťahu k obžalovaným Š., O. a T. (u ktorých bol aj súdom prvého stupňa uložený trest) a vo vzťahu k obžalovaným H., M., Š. a B. (ktorí boli spod obžaloby v celom rozsahu oslobodení).

Nedotknutý ponechal odvolací súd aj výrok o uložení ochranného dohľadu, vo všetkých prípadoch jeho uloženia, nakoľko zostali aktuálne podmienky pre také rozhodnutie, tak ako sú uvedené a odôvodnené v rozsudku ŠTS.

Pokiaľ ide o výsledok odvolacieho konania, rozsudok odvolacieho súdu odôvodní zmeny, ku ktorým došlo oproti napadnutému rozsudku a ktoré sú uvedené vo výroku tohto rozsudku (ako už bolo uvedené, sčasti sú vyvolané odvolacími námietkami a sčasti boli vykonané *ex offo* - teda bez ohľadu na tieto námietky). Pokiaľ ide o ostatné odvolacie námietky, úlohou odvolacieho súdu je na ne odpovedať, ak sú pre rozhodnutie relevantné (významné) a ak je riešená otázka aspoň sčasti sporná. K tomu je potrebné uviesť, že časť odvolacích námietok smerovala proti okolnostiam, ktoré neboli východiskom pre rozhodovanie súdu prvého stupňa alebo proti dôkazom, ktoré nesmerovali k takým okolnostiam (okolnostiam, na ktorých je rozhodnutie založené). Vo zvyšnom rozsahu považuje odvolací súd odôvodnenie napadnutého rozsudku (vo vzťahu ku skutkovým i právnym otázkam) za dostatočné a odkazuje naň.

Rozsudok súdu prvého stupňa vyčerpal odsúdením alebo oslobodením celý predmet obžaloby, aj keď pri úprave žalovaných skutkov, a to aj ich zlučovaním alebo rozdelením. Tento postup bol vecne správny a zodpovedal reálnemu vymedzeniu konania obsiahnutého v obžalobe do skutkovej podoby, pri zachovaní zásady totožnosti skutku (pričom vzťah jednotlivých bodov obžaloby a napadnutého rozsudku je uvedený v jeho odôvodnení). Výnimky zo správnosti postupu ŠTS vyplývajú z výroku tohto rozsudku a budú označené v ďalšej časti tohto odôvodnenia.

Ku skutku v bode I napadnutého rozsudku (bod 1 obžaloby).

Napadnutý rozsudok predstavuje v jeho odsudzujúcej časti súvzťažnosť medzi skutkami v bode I (zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. por.) a skutkami (väčšinou skutkov) uvedených v bode II. v odsudzujúcej časti výroku o vine.

Základom tejto súvzťažnosti je existencia a činnosť zločineckej skupiny uvedenej v bode I., s určitým zameraním, ktoré konštatoval ŠTS a najvyšší súd tento skutkový a právny záver v jeho podstate potvrdil (pri prieskume na základe odvolania v tomto bode jednak obžalovaných uznaných súdom prvého stupňa za vinných a jednak odvolania prokurátora). ŠTS však oslobodil vo vzťahu k tomuto bodu piatich obžalovaných podľa § 285 písm. c) Tr. por. (H., M., Š., C., B.) a z toho istého procesného dôvodu (nedokázanie spáchania činu obžalovaným) oslobodil najvyšší súd na základe ich odvolania obžalovaných A. a K. Za vinných teda bolo uznaných sedem osôb ako členov zločineckej skupiny (O., Š., A., D., B., Š. a P.), dvaja obžalovaní ako osoby činné pre zločineckú skupiny (B., O.) a jeden obžalovaný ako osoba podporujúca túto skupinu (B.).

Z hľadiska podstaty skutkových zistení na základe výsledkov dokazovania a im zodpovedajúcej právnej kvalifikácie odvolací súd, v zmysle vyššie uvedeného, poukazuje na odôvodnenie rozsudku ŠTS, ktorý sa s danou problematikou náležite vysporiadal.

Možno podotknúť, že trojstupňová štruktúra riadenia (ktorá je modifikovaná obdobím okolo polovice roka 2009, keď sa do pozície osoby na druhom stupni riadenia pre trnavský región dostal V. M.), je rozvinutá ďalšími podriadenými a spolupracujúcimi osobami, uvedenými menovite alebo označením ako svedkov vo výroku a v odôvodnení rozsudku ŠTS (S., J., M., M., F.), pričom, z hľadiska z celkového mechanizmu

fungovania, na činnosť členov skupiny nadväzovalo konanie osôb činných pre skupinu a osôb (odsúdenej osoby) podporujúcej skupinu, a v širšom kontexte činnosť ďalších, v tomto konaní neobžalovaných osôb, u ktorých je už málo zreteľné rozhranie medzi členstvom v skupine a činnosťou pre túto skupinu alebo jej podporou, a (len) ich nadväzujúcou trestnou činnosťou, najmä v oblasti obchodu s omamnými a psychotropnými látkami.

K tomu (a príslušnej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku) je potrebné dodať, že trestnosť členstva v zločineckej skupine, činnosti pre ňu alebo jej podpory je odlišná od trestnosti iných konkrétnych činov spáchaných členmi tejto skupiny (prípadne spáchaných členmi spoločne s osobami, ktoré nie sú členmi skupiny, ale sú pre ňu činné alebo ju podporujú), ktorými (trestnými činmi) sa napĺňa účel založenia skupiny.

Konanie páchateľa zodpovedajúce vo vzťahu k zločineckej skupine (§ 129 ods. 4 Tr. zák.) zákonným znakom „je jej členom, je pre ňu činný alebo ju podporuje“ v zmysle § 296, § 129 ods. 6 a 7 Tr. zák. nezahŕňa samotné spáchanie trestného činu členom zločineckej skupiny v rámci jej činnosti, alebo takého činu spoločne s členom zločineckej skupiny. V naposledy uvedenom prípade ide teda o viaccinný súbeh zločinu podľa § 296 Tr. zák. a iného trestného činu.

Trestnoprávnou podstatou „členstva v zločineckej skupine“ je zaradenie sa do organizačnej štruktúry takej skupiny, nie páchanie trestnej činnosti v rámci činnosti skupiny jej členmi.

Trestnoprávnou podstatou „činnosti pre zločineckú skupinu“ a „podporovania zločineckej skupiny“ je iné súčinnostné konanie páchateľa pre skupinu, popísané v § 129 ods. 6 a ods. 7 Tr. zák., než páchanie trestnej činnosti členom alebo spoločne s členom zločineckej skupiny.

Definičné rozlíšenie však vždy neplatí pre členstvo v zločineckej skupine a činnosť pre zločineckú skupinu, keď „členstvo“ v zločineckej skupine (§ 296 Tr. zák.) je synonymom pre „úmyselnú účasť“ v takej skupine, teda činnosti pre zločineckú skupinu [§ 129 ods. 6 písm. a) Tr. zák.], čo znamená kvalifikačnú duplicitu. V naposledy uvedenom prípade je potrebné kvalifikovať len znak členstva, nie kumulatívne aj znak činnosti pre zločineckú skupinu, rovnako však aj v prípade, keď je páchateľ členom skupiny a je pre ňu činný aj inak než členstvom, alebo ju popri členstve aj podporuje (ide o konzumáciu nižšej formy vyššou formou spáchania zločinu podľa § 296 Tr. zák.). Páchateľ však môže byť pre zločineckú skupinu činný inak než členstvom v skupine a nemusí byť zároveň jej členom, rovnako môže skupinu podporovať ako nečlen.

Jednotlivé vyššie charakterizované formy konania páchateľa uvedené v § 296 Tr. zák. nie sú súčasťou prípravy na zločin alebo obzvlášť závažný zločin (§ 13 Tr. zák.), ktorý má byť alebo bol spáchaný členom zločineckej skupiny (osobou činnou pre skupinu alebo jej podporovateľom), nakoľko ustanovenie § 296 Tr. zák. má v tomto smere povahu *lex specialis*, ktorá sa premieta aj do skutkovej oddelenosti.

Pokiaľ je súčasťou skutkových zistení pri čine kvalifikovanom podľa § 296 Tr. zák. rámcový popis trestnej činnosti zločineckej skupiny, odkaz na takú trestnú činnosť (uvedenú v inom bode dotknutého rozhodnutia), alebo uvedenie okolností nasvedčujúcich páchaniu trestnej činnosti, na ktorú je skupina zameraná, ide o vymedzenie účelu založenia a okolností činnosti zločineckej skupiny, nie o priamy skutkový popis konania páchateľa, ktoré je trestné podľa naposledy označeného ustanovenia.

Ak páchateľ spáchal ďalší, viaccinne sa zbiehajúci trestný čin „ako člen nebezpečného zoskupenia“, teda zločineckej skupiny [§ 141 písm. a) Tr. zák.], táto okolnosť je pri dotknutom čine okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Ide totiž o kvalifikačný znak odrážajúci skutkovo odlišný kontext predmetnej okolnosti („je členom“, resp. oproti tomu „spáchal trestný čin ako člen“), ktorý je použitý vo vzťahu k inému skutku, teda inému konaniu páchateľa. To vylučuje skutkovú, a v nadväznosti na to, aj právnu duplicitu (jej neprípustnosť je odvodená od ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zák.).

Znak „ako člen nebezpečného zoskupenia“ nemožno použiť ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby v prípade, ak páchateľ spáchal zločin podľa § 296 Tr. zák. v inej forme, než je členstvo v zločineckej skupine (činnosť pre takú skupinu alebo jej podpora).

To sa odráža aj v napadnutom rozsudku a štruktúre jeho odsudzujúceho výroku v bodoch jednak I. a jednak II. - jednotlivých podbodoch a túto koncepciu akceptoval i odvolací súd, a to aj pri ním vykonaných zmenách.

V dôsledku týchto zmien nebolo potom potrebné rušiť napadnutý rozsudok v bode I. (okrem oslobodenia obžalovaných A. a K. z iných dôvodov) z dôvodu charakteristiky zamerania činnosti zločineckej skupiny, keď nebolo dokázané jej zameranie na vyberanie poplatkov od osôb poskytujúcich sexuálne služby (oslobodenie obžalovaných A. a B. zo skutku v bode 4. obžaloby a výsledné odsúdenie obžalovaného C.). Ako už bolo uvedené, z materiálneho hľadiska nešlo totiž o zmenu, ktorá by zásadne (kvalifikačne alebo z hľadiska rozhodovania o treste) relevantne menila postavenie tých obžalovaných, ktorí boli uznaní za vinných.

V bode I. sú (v zmysle vyššie uvedeného zovšeobecnenia) uvedené aj odkazy na trestnú činnosť spáchanú členmi skupiny (a osobou činnou pre zločineckú skupinu - obžalovaný B.), ktorá je predmetom bodu II. Tiež sú tam uvedené aj konania zodpovedajúce činnosti pre skupinu alebo jej podpore popri členstve, resp. okolnosti nasvedčujúce páchaniu trestnej činnosti v rozsahu zamerania skupiny (napr. služby biletárov a ich rozdeľovanie, výjazdy pri problémoch v pohostinských zariadeniach, činnosť ochrancu), ktoré nemajú svoj odraz v bode II. napadnutého rozsudku. Podstatou trestného činu (zločinu) podľa § 296 Tr. zák. je však vždy samotné členstvo, teda začlenenie sa do štruktúry zločineckej skupiny (u jej člena), alebo obslužné (podporné) činnosti u osoby činnej pre skupinu alebo jej podporovateľa, pričom ide o iné konanie, než je konanie uvedené v bode II (a tieto skutočnosti tvoria primárnu, kvalifikačne podstatnú časť skutkovej vety).

Správne postupoval ŠTS, keď pri osobách činných pre zločineckú skupinu a jej podporovateľoch nepoužil v bode II. členstvo v nebezpečnom zoskupení ako okolnosť, podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby.

Ak ide o člena zločineckej skupiny, taký postup bol správne použitý, ako je to vysvetlené v predchádzajúcom texte (ide o skutkovo odlišný kontext členstva v zločineckej skupine použitý vo vzťahu k inému skutku, než skutku kvalifikovanému podľa § 296 Tr. zák.).

Správne (s ďalej uvedenou výlukou) sú teda skutkové aj právne závery vo vzťahu k skutku v bode 1. obžaloby, a to ako pokiaľ ide o odsudzujúci výrok (skutok I.), tak aj pokiaľ ide o oslobodzujúci výrok vo vzťahu k bodu 1. obžaloby [oslobodenie podľa § 285 písm. c) Tr. por. u obžalovaných H., M., Š., C. a B.].

Najvyšší súd však tieto závery korigoval u obžalovaného A. a K., na základe ich odvolaní, a to z týchto dôvodov:

U obžalovaného A. napadnutý rozsudok zisťuje účasť na skutku v bode I. tak, že obžalovaný „konal na prospech spoločenstva spôsobom uvedeným v bode II. 9a“, čo je právnou vetou definované ako činnosť pre zločineckú skupinu zadovážením a prechovávaním omamnej látky, s právnou kvalifikáciou jednočinného súbehu zločinu podľa § 296 Tr. zák. a zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák.

Napriek právnej kvalifikácii jednočinného súbehu zločinov sú však oba skutky vo výroku rozsudku vymedzené samostatne - ako bod I. a bod II. - 9a (čo naopak zodpovedá viacčinnému súbehu trestných činov, a čo by bolo v prípade činnosti pre zločineckú skupinu, ako vyplýva z vyššie uvedeného, správne, ak by však k takej činnosti, kvalifikovateľnej podľa § 296 Tr. zák., odlišnej od konania uvedeného v bode II. - 9a, preukázateľne došlo).

Nie je však možné (spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku) skutkovo definovať samostatný čin (bod I.) výlučne spáchaním iného skutku (bod II. - 9a). To len symbolizuje okolnosť, že v skutočnosti ide len o jeden skutok a ním spáchaný trestný čin (bod II. - 9a). Ako opäť vyplýva z predchádzajúceho rozboru, trestný podľa § 296 Tr. zák. by musel byť iný čin obžalovaného A. (iné jeho konanie), než je konanie uvedené v bode II. - 9a, ktoré (iné konanie) by bolo popísané v bode I. rozsudku (aj keď s možným odkazom aj na skutok v bode II. - 9a).

Prokurátor v odvolaní odvodzuje okolnosť (dokonca) členstva A. v zločineckej skupine pozíciou ochrancu obžalovaného A., konštatovanou v odôvodnení. Taká pozícia však nemusí byť spojená s členstvom a ŠTS ani najvyšší súd však skutkovo (s odrazom vo výroku rozsudku) nezistil u obžalovaného A. ani pozíciu ochrancu - viď odôvodnenie k bodu II. - 9 v ďalšej časti textu.

Dvojnásobné odovzdanie kokaínu v bode II. - 9a predstavuje samostatne spáchaný zločin podľa § 172 ods.1 písm. c), písm. d) Tr. zák., ktorý obžalovaný nespáchal ako člen zločineckej skupiny (v tom sú závery ŠTS správne). Nepredstavuje však ani činnosť pre zločineckú skupinu alebo podporu zločineckej skupiny, ktorá by mohla byť predmetom skutku v bode I. vo vzťahu k obžalovanému A.

Preto bol odsudzujúci výrok v bode I. napadnutého rozsudku vo vzťahu k menovanému zrušený a nahradený oslobodzujúcim výrokom v časti III. tohto rozsudku, z dôvodu uvedeného v § 285 písm. c) Tr. por. (nebolo dokázané, že čin spáchal obžalovaný A., spáchali ho však iní spoluobžalovaní).

Pokiaľ ide o obžalovaného K., skutkové zistenia sú vo vzťahu k jeho osobe rozhodnutím odvolacieho súdu zmenené vo vzťahu k skutku v bode II. - 9b napadnutého rozsudku, tak ako to zodpovedá zrušujúcemu výroku I. a výroku II. bod 3. a 4. tohto rozsudku. Súčasťou týchto skutkových zistení je aj zadovažovanie, prechovávanie a predaj psychotropnej látky, ktorý trestný čin, spáchaný samostatným skutkom, však neznamená podporu zločineckej skupiny (viď vyššie).

Okrem uvedenej okolnosti vidí bod I. napadnutého rozsudku takú podporu v tom, že obžalovaný odvádzaním poplatkov za ochranu pri predaji psychotropných látok podporoval obchod spoločenstva, čím mu pomáhal v udržiavaní jeho činnosti a v sústavnom dosahovaní ziskov.

Ako vyplýva z bodu 3 časti II. tohto rozsudku, odvádzanie poplatkov zločineckej skupine „za ochranu“ je aj súčasťou skutkových zistení najvyššieho súdu. Je však zrejmé, že nejde o činnosť, ktorá by znamenala dobrovoľnú finančnú podporu obžalovaného voči zločineckej skupine, ani jeho členstvo v nej. Ide naopak o nedobrovoľné plnenie, znižujúce príjem obžalovaného z ním vykonávanej trestnej činnosti, obdobne ako u iných drogových dílerov v teritóriu pôsobenia skupiny. V rovnakej pozícii však boli i ďalšie legálne podnikajúce osoby, ktoré buď sú v pozícii poškodených pri trestnom čine hrubého nátlaku (K. a H. Y., P. T.), alebo sami svedecky uvádzajú odvádzanie poplatkov za ochranu, aj keď bez toho, aby sa zistili právne podklady na vznesenie obvinenia pre obzvlášť závažný zločin podľa § 190 Tr. zák., spáchaný voči ich osobám ako poškodeným (D., S., K., K., M.). Poplatky však celkom zjavne neuhrádzali dobrovoľne, ale z dôvodu postavenia skupiny „P.“ v danom regióne, čo je aj dôvodom, prečo toto platenie nie je u týchto podnikateľov dôvodom na trestné stíhanie pre podporu zločineckej skupiny (a teda nemôže byť ani u obž. K.).

Platí teda nasledovné:

Poskytovanie poplatkov alebo iných majetkových plnení zločineckej skupine „za ochranu“ alebo bez takého dôvodu, ktoré nie je dobrovoľné, ale vyplýva z postavenia zločineckej skupiny a ním vyvolanej hrozby voči poskytovateľovi majetkových plnení, nie je podporou zločineckej skupiny v zmysle § 296, § 129 ods. 7 Tr. zák. Nejde totiž o prejav vôle zameraný na účel zachovania existencie zločineckej skupiny alebo spáchania trestných činov zločineckou skupinou.

To platí aj v prípade, že poskytovateľ majetkových plnení nie je v postavení poškodeného pri trestnom čine hrubého nátlaku podľa § 190 Tr. zák. alebo trestného činu vydierania podľa § 189 Tr. zák., spáchaného zločineckou skupinou (jej členom), a bez ohľadu na okolnosť, či je dotknuté plnenie poskytnuté zo zdrojov trestnej činnosti alebo iného protiprávneho konania poskytovateľa, alebo z legálneho majetkového zdroja.

V nadväznosti na uvedené, zistené okolnosti vyvolávajú u obž. K. vo vzťahu ku skutku v bode I. rovnakú situáciu, ako u obž. A. Spáchanie dotknutého zločinu podľa § 296 Tr. zák. bolo dokázané u iných osôb, nie však u tohto obžalovaného, preto bol zo skutku v bode 1 obžaloby oslobodený podľa § 285 písm. c) Tr. por.

K uplatnením odvolacím námietkam:

Otázka totožnosti skutku u viacerých odvolateľov (táto námietka sa v jej všeobecnej charakteristike týka i skutkov v bode II. výroku napadnutého rozsudku).

Uplatnené odvolacie námietky v tomto smere nie sú dôvodné.

Pojem totožnosti (identity) skutku vyložila súdna prax vo svojom dlhoročnom vývoji pomerne voľne.

Takou totožnosťou sa rozumie jedinečnosť, resp. nepochybná identifikácia skutku ako udalosti vo vonkajšom svete. Totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná totožnosť konania páchateľa alebo totožnosť jeho následku, a to aspoň v relevantnej (podstatnej) časti.

Ak sa teda vykonaným dokazovaním zistia odlišné okolnosti žalovaného činu, avšak vyššie uvedené kritériá sú zachované, súd je povinný skutok (skutkovú vetu) upraviť v odsudzujúcom rozsudku a rozhodnúť o ňom ako o trestnom čine (ak sú naplnené zákonné znaky tohto činu).

Čiastkovo odlišné okolnosti miesta, času, spôsobu spáchania alebo následku činu teda neznamenajú porušenie totožnosti skutku, je potrebné, aby skutok, pre ktorý bol páchateľ uznaný za vinného, zodpovedal skutku, pre ktorý bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba, a to podľa vyššie uvedených kritérií.

Tieto kritériá sú v prípade skutku v bode I. výroku napadnutého rozsudku (i v prípade ostatných skutkov finálneho odsúdenia, teda v súhrnnej jednote obsahu výrokov rozsudku ŠTS a najvyššieho súdu), splnené.

Skutok v bode I. napadnutého rozsudku korešponduje bodu 1 podanej obžaloby i pri jeho súdom vykonanej vecnej úprave (vylúčením konania proti obž. M. zo spoločného konania a oslobodením viacerých obžalovaných spod obžaloby ide aj o úpravu personálnu).

Podstatou dotknutého skutku je vytvorenie štruktúry spoločenstva „P.“ obžalovaným O. so zameraním skupiny na určité druhy trestnej činnosti, páchanej v Bratislave a jej širšom okolí od roku 2005 a členstvo ďalších osôb v tomto zoskupení, ako aj činnosť pre zoskupenie a jeho podpora, pričom ide o konanie zodpovedajúce ustanoveniu § 296 Tr. zák.

Rôzne formulované námietky (prakticky u všetkých odsudzujúcim rozsudkom dotknutých obžalovaných), zamerané na mechanické porovnávanie obžaloby (bodu 1) a rozsudku (bodu I.), sú v zmysle skôr uvedeného výkladu vecne neopodstatnené.

Nie sú dôvodné ani námietky, smerujúce k nenaplneniu znakov skutkovej podstaty zločinu podľa § 296 Tr. zák., vzhľadom na legálnu definíciu zločineckej skupiny uvedenú v § 129 ods. 4 Tr. zák. Táto kvalifikačná otázka je podrobne rozobraná v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Sankčná vynútiteľnosť vlastných pravidiel je primárne daná povedomím vzťahu nadriadenosti a podriadenosti v rámci skupiny a možným násilným pôsobením na podriadenú osobu a nemusí sa navonok (trestaním) prejaviť pri každom porušení zaužívanej povinnosti. Také porušenie podriadenými osobami nie je vzhľadom na ilegálny, a teda utajovaný charakter pôsobenia skupiny, jej nadriadenými článkami ani vždy zistiteľné. Pre tieto články je podstatné, aby prebiehal finančný transfer od podriadených štruktúr, ktorým sa napĺňa účel vytvorenia skupiny.

V prejednávanej veci boli vzťahy nadriadenosti a podriadenosti rešpektované a pozícia vedenia skupiny nebola spochybnená, aj keď bola pre prípad znemožnenia vodcovstva J. O. alternovaná (M. Š.). Násilné pôsobenie vo vzťahu ku kriminálne závadným osobám bolo potrebné smerovať voči konkurenčným skupinám (tzv. S.), pričom v rozsahu pokrytom výrokom odsudzujúceho rozsudku je prejavom konkurenčného boja skutok v bode II. - 6 (útok voči R. T. a s ním spolupracujúcim osobám).

Čo sa týka skutkových zistení súdu prvého stupňa (a to sa opäť týka aj skutkov v bode II. napadnutého rozsudku), tieto sú spochybňované vo všetkých odvolaniach obžalovaných tézou o nevierohodnosti výpovedí svedkov, ktorí sa sami podieľali na prejednávanej alebo s ňou súvisiacej trestnej činnosti, avšak vo vzťahu k ich osobám boli použité osobitné trestno-procesné inštitúty (napr. dočasné odloženie vznesenia obvinenia, prerušenie trestného stíhania, dohoda o vine a treste), tzv. odklony, ktoré umožňujú nepostihnúť alebo na základe súčasnej osobitnej úpravy Trestného zákona miernejšie postihnúť dotknutého páchateľa, a to aj v súvislosti s jeho výpoveďou proti iným páchateľom. Podstatou takého legislatívneho riešenia je priorita záujmu spoločnosti na umožnení odhalenia a dokázania určitého druhu trestnej činnosti a jej najnebezpečnejších páchateľov.

Rozsiahle námietky označujú také výpovede (najmä výpoveď svedka V. M.) za nepoužiteľné, nakoľko sú produktom „obchodu“ medzi orgánmi činnými v trestnom konaní a páchateľmi trestnej činnosti, ktorého predmetom je usvedčenie iných páchateľov.

Je predovšetkým potrebné uviesť, že svedka je v popísanej procesnej situácii možné vypočuť, ide o postup upravený zákonom. Tento postup umožňuje v súvislosti s výpoveďou o trestnej činnosti iných osôb (resp. zároveň aj vlastnej trestnej činnosti) naozaj získať vyššie uvedenú výhodu. Ide však o legálny benefit, ktorý teda

výpoveď svedka procesne nediskriminuje. Taká výpoveď je zákonným dôkazom, čo neznamená, že výpoveď je pravdivá, neznamená to však ani opak.

Výpovede dotknutých svedkov (slangovo niekedy označovaných ako „kajúcnici“) podliehajú voľnému hodnoteniu dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., rovnako, ako každý iný dôkaz.

Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že nie je zákonom predpísané, akým spôsobom (akým dôkazom, resp. dôkazmi) musí byť určitá okolnosť dokázaná (pokiaľ ide o druh alebo počet potrebných dôkazov). Rozhodujúca je konkrétna dôkazná situácia.

Žiadnym dôkazom teda nie je súd pri posudzovaní určitej skutkovej okolnosti viazaný, zároveň však žiaden zo zákonom súladných dôkazov nie je v tomto smere ako podklad pre rozhodnutie vylúčený. Na základe ktoréhokoľvek legálneho dôkazu môže byť uznaná vina v trestnom konaní (neplatí však, že na základe určitého dôkazu alebo dôkazov vina uznaná byť musí).

V zásade teda neplatí ani téza, že na základe výpovede svedka „kajúcnika“ nemôže byť uznaná vina, resp. môže byť uznaná len vtedy, ak je ohľadom určitej okolnosti táto výpoveď potvrdená inými výpoveďami alebo inými dôkazmi.

Výpoveď takého svedka (pri jej voľnom hodnotení) môže byť (potenciálne) ovplyvnená snahou dosiahnuť vlastnú antirepresívnu výhodu.

Na druhej strane, svedok v čase svojej výpovede (najmä keď je vypočutý už v prípravnom konaní) nevie, či a s akými dôkazmi bude táto výpoveď konfrontovaná. Jeho rozhodnutie „pomôcť si“ je teda realizovateľné práve v prípade, ak hovorí pravdu, a naopak, rizikové pre prípad, že sa svedkom uvádzané okolnosti ukážu ako fiktívne, čo by jeho osobnú pozíciu mohlo skomplikovať.

Oba tieto faktory sa vo sfére hodnotenia dôkazov stretávajú a je potrebné sa s nimi vyrovnať v konkrétnom prípade, vzhľadom na jeho okolnosti.

V prejednávanej veci, vo vzťahu ku skutku v bode I. odvolací súd skutkové závery ŠTS nespochybnil, pokiaľ ide o existenciu zločineckej skupiny a členstvo v nej (činnosť pre túto skupinu a jej podporu) u tých osôb, ohľadom ktorých ponechal napadnutý rozsudok nedotknutý. Táto okolnosť sa týka aj hodnotenia výpovedí vyššie charakterizovaných svedkov (uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku), vrátane svedka M.

Pri hodnotení dôkazov, najmä svedeckých výpovedí je dôležitá ich podstata, zameraná na základ predmetného skutku ako trestného činu, v tomto prípade existenciu zločineckej skupiny s jej určitým zameraním a jej základnú riadiacu štruktúru - nie všetky čiastkové, parciálne okolnosti jednotlivých vykonávaných postupov.

Takto vymedzená podstata skutku zodpovedá aj iným, a to aj objektívne zisteným reáliám, do ktorých sú údaje o existencii a činnosti skupiny „P.“ zasadené (napr. výbuchy a podpálenie vozidla v troch prípadoch uvedených v skutku v bode II. - 6, požiare v bode II. - 1 a II. - 10). To potom spolupôsobí pri posudzovaní aj ďalších dokazovaných okolností, ako to pri hodnotení dôkazov učinil ŠTS, avšak s korekciami oproti obžalobe v prípade odôvodnených pochybností (na čo naviazal vo svojom rozhodnutí aj najvyšší súd). V prípade skutku v bode I. ide o oslobodenie obžalovaných spod obžaloby v zmysle výroku oboch rozsudkov.

Naopak, nie je možné použiť na spochybnenie existencie zločineckej skupiny obhajobou prezentované námietky, skutkovo smerujúce k popretiu jej založenia a činnosti alebo k verzii, že v prípade údajov niektorých svedkov (typicky svedka M.) ide o výlučne nimi páchanú trestnú činnosť, postihu za ktorú sa chcú vyhnúť podporou policajne vytvorenej fikcie o zločineckej skupine.

Skupina „P.“ sa (pri reálnom hodnotení vykonaných dôkazov) vyznačovala demonštratívnou prezentáciou svojej existencie, čo malo zabezpečiť aj predchádzanie odporu a zabezpečenie hladkej spolupráce osôb, ktoré boli predmetom jej pôsobenia (a teda minimalizáciu nutnosti príslušných foriem nátlaku).

Nemôžu svedecké výpovede (k čomu tiež smerujú odvolacie námietky) dosiahnuť úplnú jednotu a zhodu v každej „realizačnej“ okolnosti jednotlivých vykonávaných činností a použitých postupov (čo by naopak pôsobilo vzhľadom k širokému okruhu dokazovaných skutočností a časovému odstupu umelo a pochybne).

Dôležitá je, ako už bolo uvedené, podstata skutku z hľadiska konania páchateľa, v ktorom zákon vidí (zákonnými znakmi definuje) trestný čin (v prejednávanej veci trestné činy uvedené v bode I. a II. napadnutého rozsudku a trestné činy uvedené v tomto rozsudku). Tieto okolnosti musia byť (a v rozsahu finálneho odsúdenia po rozhodnutí v odvolacom konaní sú) spoľahlivo dokázané.

Odvolacie námietky (opäť prakticky všetkých obžalovaných, ktorých sa týka výrok v bode I., ale aj v bode II. napadnutého rozsudku) smerujú k okolnosti, že predchádzajúcim rozsudkom ŠTS, sp. zn. BB-4T/48/2013, z 3. decembra 2013 bol obžalovaný R. H. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby zo skutku, obžalobou právne kvalifikovaného ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., ktorý vo vzťahu k jeho osobe zodpovedá skutku v bode 1 obžaloby v aktuálne prejednávanej veci, ako aj z ďalších činov (okrem iného zo skutku, ktorý zodpovedá vo vzťahu k jeho osobe v prejednávanej veci skutku v bode 10 obžaloby, resp. v bode II. - 6 napadnutého rozsudku), pričom odvolanie prokurátora proti vyššie uvedenému rozsudku (iného senátu než rozhodujúceho v aktuálne prejednávanej veci) ŠTS bolo (iným než aktuálne rozhodujúcim) senátom najvyššieho súdu ako nedôvodne zamietnuté uznesením, sp. zn. 3 To 1/2014, z 18. júna 2014. Nie je teda (podľa odvolateľov) možné, aby bolo jednak rozhodnuté, že sa predmetné skutky nestali (nebolo dokázané, že sa stali - v prvom prípade) a jednak rozhodnuté, že sa stali a že ich spáchali konkrétne osoby (v prejednávanej veci).

K tomu je jednak potrebné uviesť, že z hľadiska trestného stíhania sa skutok vždy viaže na osobu obvineného (v konkrétnom konaní), čoho sa týka i prekážka právoplatne rozhodnutej veci podľa § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. (ktorá tu nie je daná). V nastalej situácii ide o samostatne, proti rôznym osobám podané obžaloby, o ktorých (navyše) rozhodovali rôzne senáty ŠTS i jeho nadriadeného (najvyššieho) súdu.

V každej veci je dôkazná situácia posudzovaná samostatne (a môže byť odlišná), každý sudca, resp. senát teda hodnotí dôkazy vo svojej veci nezávisle a autonómne.

V súvislosti s tým, čo bolo uvedené, môže nastať situácia, že niektorý z obžalobou predpokladaných spoločných páchateľov toho istého skutku (trestného činu) môže byť odsúdený a iný taký obžalovaný môže byť spod obžaloby oslobodený (bez ohľadu na to, či boli tieto osoby postavené pred súd na základe jednej obžaloby, teda v jednom súdnom konaní, alebo na základe dvoch alebo viacerých obžalôb, teda v dvoch alebo viacerých súdnych konaniach). K takej situácii pritom došlo aj samostatne v prejednávanej veci, a to práve vo vzťahu k skutku v bode 1 obžaloby (v definitívnom vyjadrení 10 odsúdených napadnutým a týmto rozsudkom, plus obžalovaný M. na základe dohody o vine a treste, a oproti tomu sedem oslobodených - piati súdom prvého stupňa a dvaja odvolacím súdom).

Možno dodať, že v predchádzajúcej veci išlo o dôvod oslobodenia podľa § 285 písm. a) Tr. por. (nedokázanie stania sa skutku), išlo však o obžalobu podanú proti jedinému obžalovanému. V prejednávanej veci boli siedmi obžalovaní oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. (nebolo dokázané, že spáchali skutok v bode 1 obžaloby), keďže dôkazná situácia vyvolávala taký záver oproti dokázaniu spáchania tohto činu inými (desiatimi) obžalovanými osobami (v tejto veci podanou obžalobou).

Ide o okolnosti, ktoré sú aj navonok zrejmé, odvolací súd ich však považoval za potrebné zdôrazniť vo vzťahu k dvom rozhodnutiam (iných senátov) najvyššieho súdu, týkajúcich sa tých istých skutkov (aj keď rôznych obžalovaných).

Prokurátor uplatnil v neprospech obžalovaného O. a obžalovaného O. vo vzťahu ku skutku v bode 1 obžaloby, resp. v bode I. napadnutého rozsudku námietku, že u týchto osôb mal byť čin vzhľadom k jeho podobe, zistenej ŠTS, kvalifikovaný (rovnako ako v obžalobe) aj ako obzvlášť závažný zločin podielnictva podľa § 231 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák., a to vzhľadom k prijímaniu vecí (finančnej hotovosti) od iných osôb, pričom išlo o finančné prostriedky získané trestnou činnosťou týchto (iných) osôb, ktoré boli takto prevedené na obžalovaného, resp. v prípade obž. O. aj na iné osoby. V tejto súvislosti prokurátor poukazuje na kvalifikačný znak spočívajúci v tom, že páchateľ spáchal taký čin ako člen nebezpečného zoskupenia, uvedený v § 231 ods. 4 písm. b) Tr. zák. Tomu zodpovedajúca kvalifikácia bola uvedená aj v obžalobe a zákon s ňou spája prísnejšiu trestnú sadzbu (12 až 20 rokov trestu odňatia slobody).

Námietka nie je dôvodná, k čomu argumentoval (oproti obžalobe) ŠTS v odôvodnení svojho rozsudku.

Najvyšší súd dodáva, že vzhľadom k účelu založenia zločineckej skupiny, ktorým bolo získavanie (prostredníctvom trestnej činnosti) finančnej výhody, s čím Trestný zákon definične (§ 129 ods. 4 Tr. zák.)

výslovne (aj keď nie výlučne) počíta, je touto legislatívnou konštrukciou v popísanej situácii predznamenaný vzťah špeciality kvalifikácie podľa § 296 Tr. zák., a teda vylúčenie jednočinného súbehu vo vzťahu k ustanoveniu § 231 Tr. zák. (bez ohľadu na výšku trestnej sadzby).

Pri predpoklade nastania skôr (v predchádzajúcej - zovšeobecňujúcej časti odôvodnenia) popísaných súvislosti by mohlo ísť o spáchania trestného činu podielnictva, avšak vo viaccinnom súbehu, ak by súčasťou zamerania činnosti zločineckej skupiny bolo páchanie takého trestného činu, k čomu by aj konkrétnymi skutkami došlo (napr. v prípade priekupníctva kradnutých predmetov, napr. umeleckých diel). Vedúci člen skupiny, ktorý by jednotlivé priekupnícke činy nepáchal, avšak poberal by z takto získaných prostriedkov určitú časť z dôvodu svojho postavenia v skupine a eventuálne rozhodoval o ich poskytnutí iným osobám, by však bol aj v tomto prípade len páchateľom zločinu podľa § 296 Tr. zák. Páchateľom obzvlášť závažného zločinu podľa § 231 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. by bol len ten člen zločineckej skupiny, ktorý by sám páchal aj viaccinne sa zbiehajúcu priekupnícku trestnú činnosť.

Vyššie uvedené platí aj pre osobu, na ktorú bolo preberanie, resp. distribúcia finančných prostriedkov delegovaná, a ktorá bola takto činná pre skupinu (obž. O.). V nadväznosti na uvedené platí nasledovné:

„Prevod“ v zmysle § 321 ods. 1 Tr. zák. je také nakladanie s vecou získanou trestným činom alebo jej zadováženou protihodnotou, ktoré vyjadruje vzťah spolupráce medzi páchateľom „získavacieho“ trestného činu (prípadne sprostredkovateľom) a podielnikom. Za prevod na podielnika nemožno považovať prevzatie veci (jej protihodnoty) inou osobou od páchateľa trestného činu uzurpujúceho vec (od sprostredkovateľa), ktoré je výsledkom vynútenia zo strany preberajúcej osoby alebo tomu zodpovedajúceho vzťahu nadriadenosti a podriadenosti v zločineckej skupine, resp. voči osobám, ktoré sú pod jej autoritatívnym vplyvom.

Preberanie časti výnosu z trestnej činnosti páchanej inými osobami alebo disponovanie s takým výnosom z dôvodu určitého postavenia v zločineckej skupine alebo činnosti pre takú skupinu je obsiahnuté v právnej kvalifikácii podľa § 296 Tr. zák. a nejde o jednočinný súbeh s trestným činom podielníctva podľa § 231 Tr. zák.

Vzťah špeciality, popísaný v predchádzajúcich vetách, platí aj vo vzťahu k trestnému činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Tr. zák., ak pri prevzatí majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti spáchanej inou osobou páchateľom zločinu podľa § 296 Tr. zák. (alebo pri jeho rozhodovaní o poskytnutí takého majetku tretej osobe) je prítomný legalizačný motív.

Prokurátor namieta vo vzťahu k skutku v bode I. aj nesprávnosť opisu konania obžalovaného O. ako osoby činnej pre zločineckú skupinu, keďže mal byť jej členom, dokonca prevzal vedúce postavenie po zadržaní obžalovaného O. v súvislosti s už predchádzajúcim riadením finančných záležitostí obž. O. a zabezpečovaním financovania obhajoby v danom čase už väzobne stíhaných obžalovaných (čomu má nasvedčovať aj zadržaná korešpondencia obžalovaného A., ktorú súd ako listinný dôkaz nevykonal).

Také dokazovanie však nebolo potrebné, nakoľko odovzdanie vybratých finančných prostriedkov na úhradu obhajoby niektorých terajších spoluobžalovaných je vo výroku rozsudku vo vzťahu k obžalovanému O. konštatované. Neznamená to však prevzatie vedenia skupiny ani členstvo v nej, ale vývojom udalostí (zadržaním M. a Š.) vyvolanú činnosť pre zločineckú skupinu. Okolnosti neprevzatia vedenia skupiny obžalovaným O. nasvedčuje aj skutočnosť spoľahlivo zistená súdom, že po zadržaní (aj) obžalovaného O. obžalovaný O. už odmietol preberať peniaze vybraté z podnikov v trnavskom regióne, s uvedením dôvodu, že ich nemá komu odovzdať.

Pohltenie právnej kvalifikácie trestného činu podielníctva trestným činom podľa § 296 Tr. zák., resp. prednosť naposledy uvedenej kvalifikácie (pri vylúčení jednočinného súbehu trestných činov) má v tomto prípade rovnaký skutkový a právny základ ako u člena zločineckej skupiny (O.), tak aj u osoby činnej pre skupinu (O.).

Pokiaľ ide o prokurátorom namietané posúdenie povahy účasti na zločineckej skupine obžalovaných A. a K., u týchto osôb odvolací súd rozhodol oslobodzujúcim výrokom (po zrušení výroku v bode I. vo vzťahu k ich osobám), čo je odôvodnené vyššie. K odvolaniu prokurátora voči obžalovanému A. sa toto odôvodnenie tiež vyjadruje vyššie, vo vzťahu k obžalovanému K. nie je odvolanie prokurátora odôvodnené.

Vo vzťahu k prokurátorom namietanej povahe účasti (členstvo, nie činnosť pre skupinu) obžalovaného B. je potrebné opätovne prisvedčiť skutkovým aj právnym záverom napadnutého rozsudku. Skutok v bode II. - 7 odsudzujúcej časti výroku rozsudku neznamená členstvo v skupine (ide o iný trestný čin spáchaný spoločne s členom skupiny) a nemožno spochybniť záver ŠTS, že ani vykonávanie pozície „biletára“ nemusí byť spojené s členstvom, ak ide o externú (aj keď platenú) spoluprácu. Vo vzťahu k odovzdávaniu finančným prostriedkov obžalovanému O. po zadržaní Š. ide o rovnaký charakter činnosti pre skupinu, ako u obžalovaného O., ktorá je charakterizovaná vyššie. V odvolaní uvádzané dobré vzťahy so Š. a informácie matky obžalovaného Š. adresované i obžalovanému B. o vykonaní domovej prehliadky 15. novembra 2011, tieto skutkové závery nespochybňujú.

Nesprávnosť výroku, ktorým súd skutkovo a právne stabilizoval obžalovaného B. ako „len“ podporovateľa zločineckej skupiny (nie ako osobu činnú pre skupinu) je tiež prokurátorom namietaná nedôvodne. Úloha „vrátnika“, ako je v odvolaní označená, rovnako ako starostlivosť o menovaného ako o člena domácnosti v dome J. O., skutočne neznamená členstvo v skupine ani činnosť pre zločineckú skupinu, ale práve podpornú činnosť obžalovaného B. vo forme služby, resp. súčinnosti v zmysle § 129 ods. 7 Tr. zák. (pričom aj odvolací súd sa stotožňuje so záverom, že obžalovaný B. vedel, že takou službou podporuje O. pri vedení spoločenstva „P.“).

Čo sa týka osôb oslobodených výrokom napadnutého rozsudku zo skutku v bode 1 obžaloby (ktorému zodpovedá bod I. napadnutého rozsudku), teda obžalovaných H., M., Š., C. a B. z dôvodu uvedeného v § 285 písm. c) Tr. por., odvolacie námietky prokurátora nepredstavujú oproti úvahám ŠTS okolnosť, ktorá by tieto úvahy spochybňovala. Ide len o iný uhol pohľadu na vykonané dôkazy, zodpovedajúci pozícii obžaloby (obdobne ako pri opačnom uhle pohľadu obžalovaných, resp. obhajoby, spochybňujúcom samotnú existenciu skupiny).

Ak v tomto prípade súd prvého stupňa uplatnil ním prezentované pochybnosti, odvolací súd nemá oporu pre negovanie jeho záverov.

Toto oslobodenie súvisí s oslobodením obžalovaného H. zo skutku v bode 2 obžaloby (bod II. - 3 napadnutého rozsudku), obžalovaného M. a Š. zo skutku v bode 18 obžaloby (bod II. - 11 rozsudku), rozhodnutím o skutkoch v bode II. - 12 a II. - 13 napadnutého rozsudku zrušením jeho odsudzujúceho výroku výrokom v časti I. tohto rozsudku vo vzťahu k obžalovanému C. a v nadväznosti na to rozhodnutím o skutku v bode 4 obžaloby bodom 5 v časti (výroku) II. tohto rozsudku, ako aj s oslobodením obžalovaného B. zo skutku v bode 10 obžaloby (bod II. - 6a napadnutého rozsudku). V príslušných pasážach odôvodnenia napadnutého rozsudku a prípadne jeho doplnením v tomto rozsudku je objasnené nedokázanie trestnej činnosti, ktorá sa mala viacčinne zbiehať so zločinom podľa § 296 Tr. zák., popísaným v bode 1 obžaloby (ktorý bol súdom zistený v podobe uvedenej v bode I. napadnutého rozsudku), a takto mala táto trestná činnosť podporovať závery obžaloby o členstve dotknutých osôb v zločineckej skupine.

V prípade obžalovaného C. ide o skutkovú a právnu korekciu vo vzťahu k bodu 4 obžaloby jednak v bode II. - 12 napadnutého rozsudku a jednak (následne) oproti napadnutému rozsudku v časti II. - bod 5 tohto rozsudku, ktorá vo svojom finálnom vyjadrení rovnako nepoukazuje na členstvo menovaného v zločineckej skupine. Túto okolnosť potom napadnutý a tento rozsudok ďalej odôvodňuje jednak nedokázaním nátlakového konania, zodpovedajúceho znakom uvedeným v § 190 ods. 1 Tr. zák., a jednak aj nedokázaním relevantných väzieb na zločineckú skupinu (prostredníctvom K. Š.), ktoré by vyvolávali záver čo i len o činnosti pre dotknuté spoločenstvo (ako to už zmenene oproti obžalobe požaduje podané odvolanie - rovnako odvolanie mení obžalobný záver o členstve za záver o činnosti pre skupinu u obžalovaného B.).

V nadväznosti na uvedené nemožno spochybniť záver ŠTS, že nenachádza v štruktúre zločineckej skupiny pozíciu uvedených piatich obžalovaných ako členov skupiny. Nebolo dokázané ani iné konanie zodpovedajúce činnosti pre skupinu alebo podpore skupiny.

U obžalovaného C. nie je takým konaním odsúdenie týmto rozsudkom - ako už bolo uvedené, spáchanie trestného činu s osobou naviazanou na skupinu (K. Š.) nie je činnosťou pre zločineckú skupinu a nebolo by ňou ani odvádzanie poplatku z výnosu z trestnej činnosti z dôvodu rešpektovania postavenia zločineckej skupiny (ako to vysvetľuje predchádzajúca časť odôvodnenia, týkajúca sa oslobodenia obžalovaného K. zo skutku v bode 1 obžaloby).

Vo vzťahu k obžalovaným M. a Š. a návrhu prokurátora na vykonanie dôkazu fotografiami z kamerového systému predloženými M. H. v inom konaní a návrhu na jeho výsluch, je potrebné uviesť, že predmetom aktuálneho konania nie je týmito dôkazmi dotknutá osobitná trestná činnosť, pri ktorej je naposledy menovaný v pozícii poškodeného (a naopak, je predmetom iného konania). Vykonanie dôkazu sa teda týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie v prejednávanej veci v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. V konaní, v ktorom boli fotografie predložené, sa musí vyriešiť i procesná prípustnosť takého dôkazu.

Na niektoré ďalšie odvolacie námietky týkajúce sa priebehu konania vo veci reaguje iná časť tohto odôvodnenia.

V súhrne rozhodnutí súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu (ktoré tvoria jednotu) je teda náležite zistená podoba skutku zodpovedajúcemu bodu 1 obžaloby a táto je aj správne právne kvalifikovaná.

K bodu II. - 1 a II. - 2 napadnutého rozsudku

V týchto bodoch (zodpovedajúcich bodoch 14 a 15 obžaloby) zostal napadnutý rozsudok skutkovo aj právne nedotknutý. K odôvodneniu ŠTS najvyšší súd len dodáva, že pri skutku v bode II. - 2 už nebolo súčasťou konania obžalovaného D. násilie, len použitie jeho hrozby, vyplývajúcej so spáchania skutku v bode II. - 1 (nedostatok právnej vety nie je za skôr uvedených súvislostí podstatný, a teda nie je dôvodom na zrušenie rozsudku). Táto hrozba bola použitá s využitím ľsti (využitie omylu spočívajúcom v nevedomosti manželov Y. o osobách páchateľov a účele ich konania u skutku v bode II. - 1), čo je v súhrne oboch činov typický spôsob „výpalníckej“ trestnej činnosti, zodpovedajúcej aj bodom II. - 10 a II. - 11 napadnutého rozsudku, teda trestnej činnosti rovnakej povahy, spáchanej iným členom tej istej zločineckej skupiny.

K odvolacím námietkam (odvolanie podal obžalovaný a jeho manželka v prospech obžalovaného, voči týmto bodom napadnutého rozsudku prokurátor odvolanie nepodal):

Okolnosť, že obžalovaný bol podľa zápisu v Obchodnom registri spoločníkom spoločnosti s ručením obmedzeným I. na zistených skutočnostiach nič nemení, rovnako zamestnávanie otca svedka M. v tejto spoločnosti, taktiež dokladovaná činnosť obžalovaného pre exekútorsky úrad. To platí aj v prípade, ak by reálne išlo o kumuláciu legálnych a nelegálnych príjmov (uvedené sa týka súvzťažnosti bodu I. a bodov II. - 1 až 5 výroku napadnutého rozsudku).

Spochybňovanie výpovedí svedkov je založené na nepodstatných okolnostiach (napr. J. výpoveď o obsahu rozhovoru so S., keď si svedok nepamätá presné miesto tohto rozhovoru v Stupave). Také spochybnenie neobstojí oproti okolnostiam, na ktorých založil svoje rozhodnutie ŠTS.

Rozsudok vo veci Z. S. zo 16. augusta 2013 pri skutku v bode 2 korešponduje so skutkom v bode II. - 1 napadnutého rozsudku. Obžalovaný D. nie je v S. rozsudku označený menom, ale ako člen skupiny P., nakoľko nebol týmto rozsudkom uznaný za vinného.

V súvislosti s osobou D. C. a jeho účasťou na vyberaní prostriedkov, ŠTS správne vymedzil dobu páchania trestnej činnosti len do 7. septembra 2011 (bod II. - 2), nakoľko od doby zadržania obžalovaného D. bola už eliminovaná jeho riadiaca i celková činnosť v skupine. Až po tomto dátume došlo k zníženiu poškodeným poskytovanej sumy zo 170 eur na 100 eur a k zmene termínov výberu peňazí, čo je tiež namietané (ako svojvoľná zmena pravidiel, nezodpovedajúca štruktúrovanej hierarchii skupiny) - tieto okolnosti teda správne neboli súdom do skutku zahrnuté. Aj výpoveď svedka C. o jeho samostatných aktivitách v tejto oblasti sa týka obdobia po zadržaní D. a následne aj O.

Ku skutku v bode II. - 3 (skutok 2 obžaloby).

V tomto bode sa odvolal prokurátor v neprospech obžalovaného H. [oslobodený podľa § 285 písm. c) Tr. por.], odvolali sa aj obžalovaní D., T. a P. a v prospech obžalovaného D. jeho manželka.

U podaných odvolaní je v tomto bode dôvodné odvolanie obžalovaného D. a jeho manželky, a to vo vzťahu k posúdeniu činnosti u osoby tohto obžalovaného ako obzvlášť závažného zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Nie je síce dôvodná námietka, že poškodený N. si nepodrobením sa operácii dolnej sánky a následnej hospitalizácii takto kvalifikovateľný následok privodil sám, nakoľko podľa znaleckého posudku ide o ťažké zranenie, ktoré by sa (aj) po riadnej liečbe hojilo 2 až 3 mesiace.

Čo však nebolo dokázané, je priama príčinná súvislosť medzi individuálnym konaním obžalovaného D. a spôsobením predmetného zranenia.

Podľa súdom zohľadnených svedeckých výpovedí mali teleskopické obušky v rukách viacerí útočníci a vzhľadom na hektický charakter situácie nemožno akceptovať záver ŠTS, založený na vylučovacej metóde (v podobe obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku), a v tomto kontexte zo strany ŠTS uvádzanú okolnosť, že žiaden ďalší poškodený okrem P. N. nepotvrdil, že by i on bol bitý týmto nástrojom. Zranenie mohol poškodenému spôsobiť aj iný útočník.

Odvolací súd teda rozhodol o zrušení výroku o vine v bode II. - 3 napadnutého rozsudku v odsudzujúcej časti u obžalovaného D. (výrok I. tohto rozsudku) a rozhodol vo vzťahu k jeho osobe v bode 1 výroku II. tohto rozsudku, keď ustálil, že dotknuté zranenie spôsobila nezistená osoba spomedzi útočníkov. Vo vzťahu k trestnosti spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví, následok zásahu do telesnej integrity musí byť dôkazne pričítaný konkrétnej osobe, inak vo vzťahu ku každému z útočníkov (a teda aj ku z tohto skutku obžalovaným osobám) platí princíp „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“.

Tomuto potom zodpovedá u obžalovaného D. len právna kvalifikácia prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák., s použitím §138 písm. a) a písm. j) Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. (ktoré je v tomto prípade dané súhrnnom konaní viacerých páchateľov). Znak „so zbraňou“ podľa § 138 písm. a) Tr. zák. je aplikovaný v zmysle § 122 ods. 3 Tr. zák.

Takto malo byť kvalifikované aj konanie obžalovaných P. a T. (viď ďalšiu časť odôvodnenia), dokvalifikácii potrebných znakov však bráni nedostatok odvolania prokurátora v ich neprospech.

Odvolanie obžalovaného D. a jeho manželky v prevyšujúcom rozsahu i ostatné odvolania sú nedôvodné a vo vzťahu k osobám obžalovaného P., obžalovaného T. a obžalovaného H. (u naposledy menovaného oslobodzujúci výrok) zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Pokiaľ ide o prokurátora a jeho odvolacie námietky:

Výpoveď obžalovaného P. je skutočne nevierohodná v časti, v ktorej uvádza účel svojej účasti na mieste činu, u H. však prítomnosť na tomto mieste popiera, čo zapadá do kontextu výpovede svedka M. Na dokázanie viny nestačí predpoklad okruhu osôb, ktoré sa akcie mali potenciálne zúčastniť.

Čo sa týka obžalovaných D., P. a T., ich účasť na výtržníckom čine je spoľahlivo dokázaná tak, ako to uzatvára a dôvodí ŠTS.

Neobstojí spochybnenie účasti týchto osôb na skutku tvrdením, že P. N. napadol V. M. - túto okolnosť obžalovaný D. spája s nedokázaním spôsobenia zranenia poškodenému jeho osobou, v čom mu odvolací súd vyhovel.

Nie je vierohodná námietka obžalovaného P., že na miesto činu prišiel riešiť otázku pôžičky na kúpu pozemku v S. s V. M. Taká verzia je vzhľadom na účel predmetnej akcie, a teda na dôvod, pre ktorý sa do nej zapojil samotný M., evidentne účelová.

Nezodpovedá skutočnosti, že z výpovede svedka N. a D. vyplýva, že útočníci vystupovali len z prvých troch vozidiel, ako prví prišli na miesto činu fyzicky útočiaci (bijúci) členovia výjazdu.

Rovnako podľa výpovede M. N. a D., k verbálnej časti útoku („kto je ich boss, kto ich platí“) došlo počas incidentu, nie už pred ním, ako tvrdí odvolateľ. To bolo sprevádzané aj zákazom používania mobilných telefónov, čo zodpovedá zabráneniu nahlásenia polícii už prebiehajúceho incidentu.

Identifikácia obžalovaného P. ako autora príslušných slovných výrokov, uvedená v odôvodnení rozsudku ŠTS je správna, pričom už jeho príchod na miesto činu v skupine charakteru zasahujúcej „jednotky“ je súčasťou fyzického výtržníckeho prejavu, keďže vzhľadom k počtu útočníkov, ich prevahe a počtu poškodených

nebol potrebný fyzický atak všetkých členov výjazdu (takto napádali poškodených len niektorí z nich). Ostatní demonštrovali silu a zabezpečovali nehlásenie incidentu polícii.

Pokiaľ ide o obžalovaným ako dôkaz navrhovaný záznam z bezpečnostnej kamery, tento bol cestou kriminálnej polície preskúmaný a vyhodnotený ako nepoužiteľný z hľadiska identifikácie osôb a vozidiel vo vzťahu ku skutku z 25. marca 2011.

Skutok v bode II. - 4 (bod 3 obžaloby) a oslobodzujúci výrok podľa § 285 písm. a) Tr. por. vo vzťahu k obžalovanému D. a skutku vyčlenenému zo skutku v bode 2 obžaloby (záverečná časť skutkovej vety).

V tomto prípade ide podľa obžalobnej postupnosti jednak o časť skutkového deja vyčleneného zo skutkovej vety v bode 2 obžaloby (oslobodzujúci výrok), a jednak o skutok v bode 3 obžaloby (skutok II .- 4 napadnutého rozsudku).

Proti oslobodzujúcemu výroku sa odvolal prokurátor, ako aj proti nesprávnosti odsudzujúceho výroku v bode II. - 4 s tým, že ak došlo k zmene skutkového stavu v otázke času činu, mal byť skutok len upravený, avšak nemalo dôjsť k oslobodeniu obžalovaného. V nadväznosti na to (uvádza prokurátor) súd rozhodol tak, že obžalovaného odsúdil (po skutkovej úprave) a zároveň o prakticky totožnom skutku rozhodol oslobodzujúcim výrokom.

Proti odsúdeniu v bode II. - 4 sa odvolal obžalovaný D. a jeho manželka.

Sčasti je dôvodné len odvolanie prokurátora, na základe ktorého (v neprospech obžalovaného) zrušil najvyšší súd výrok v bode II.- 4 napadnutého rozsudku (výrokom I. tohto rozsudku) a rozhodol sám o žalovanom skutku, a to v bode 2 výroku II. tohto rozsudku.

Podstatou skutkovej zmeny je dostatočné skutkové vyjadrenie okolnosti, že obžalovaný spáchal trestný čin vydierania ako člen nebezpečného zoskupenia, teda zločineckej skupiny [§ 141 písm. a) Tr. zák.], teda že dotknutý čin spáchal ako obzvlášť závažný zločin podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák.

Táto okolnosť je v kontexte skutku v bode 2 výroku II. tohto rozsudku vyjadrená vo vecnej nadväznosti na skutok v bode II. - 3 napadnutého rozsudku (resp. vo vzťahu k obžalovanému D. na skutok v bode 1 výroku II. tohto rozsudku), a to v súlade s výsledkami dokazovania, keďže išlo o nadväznosť o „robenie poriadku“ v „ochraňovanom“ podniku, keď po výtržníckom fyzickom útoku nasledovalo udelenie „pokuty“ sankcionovanej osobe.

Táto okolnosť je v napadnutom rozsudku dostatočne odôvodnená, avšak nebola v popise skutkového deja jasne vyjadrená.

Skutok uvedený v oslobodzujúcej časti bol v podobe, v akej bol žalovaný, správne vyčlenený z bodu 2 obžaloby. Predstavuje totiž samostatný skutkový dej a v prípade uznania viny by išlo o viacčinný súbeh trestných činov. ŠTS však správne zistil, že sa tento skutok nestal, pričom za podstatu skutku (v žalovanej podobe) považoval vyhrážanie sa M. N. fyzickým násilím v prípade nahlásenia predchádzajúceho výtržníckeho útoku na polícii.

ŠTS naopak (a opäť správne) zistil, že sa stal skutok uvedený v bode 3 obžaloby, a že ho spáchal obžalovaný D. Za podstatu skutku považoval vyhrážanie sa obžalovaného poškodenému N. fyzickým násilím v prípade, ak nezaplatí 5000,00 eur, pričom čas spáchania skutku (ku ktorému malo podľa obžaloby dôjsť 26. marca 2011) bol na základe výsledkov dokazovania zmenený na 25. marca 2011 medzi 18,00 h až 20,07 h (podoba skutku bola potom najvyšším súdom dotvorená tak, ako je uvedené vyššie).

Žalované boli teda dva skutky, vymedzené ich vecnou podstatou (zameranie požiadavky sprevádzanej bezprávnou vyhrážkou), z ktorých o jednom bolo rozhodnuté oslobodzujúcim a o jednom odsudzujúcim výrokom - po skutkovej úprave tohto skutku zmenou času jeho spáchania. Napriek časovo rovnakej (súdom upravenej) lokalizácii skutku, ktorý bol dokázaný, s obžalobou predpokladaným skutkom, ktorý dokázaný nebol (25. marca 2011 medzi 18,00 h až 20,07 h, resp. 25. marca 2011 o cca 19,00 h), teda nejde o duplicitné rozhodnutie ŠTS, resp. následne najvyššieho súdu o tom istom skutku.

Čo sa týka dokazovaných okolností pri skutku v bode II. - 4, teda telefonicky pod hrozbou fyzického násilia uloženej „pokuty“, za základ ich zistenia považoval ŠTS aj najvyšší súd výpoveď poškodeného M. N. v súvislosti s výpoveďami svedkov J. a M., a to vo vecnej nadväznosti na skutkové zistenia v predchádzajúcom bode.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam možno odkázať na predchádzajúcu časť tohto odôvodnenia, vzhľadom na spoločný skutkový a dôkazný kontext (a zároveň na vo všetkých v prospech obžalovaného podaných odvolaniach spoločne uplatnené odvolacie námietky k skutkom v bodoch II .- 3 a II. - 4 napadnutého rozsudku).

Právna kvalifikácia v bode II. - 4 je dostatočne odôvodnená v napadnutom rozsudku.

Oslobodzujúci výrok vo vzťahu k skutku kumulatívne obsiahnutému v bode 2 obžaloby je tiež v napadnutom rozsudku odôvodnený, i v tomto odôvodnení je zdôraznené, že reálne došlo len k jednému výhražnému konaniu (oproti dvom žalovaným), ktoré je popísané v odsudzujúcom výroku (v konečnom dôsledku) najvyššieho súdu.

Ku skutku v bode II. - 5 (bod 8 obžaloby)

Proti tomuto bodu sa odvolal obžalovaný D. a jeho manželka v jeho prospech (nie prokurátor).

Uplatnené odvolacie námietky však nie sú dôvodné.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že k odsúdeniu za predmetný drogový delikt, spočívajúci v zadovážení, prechovávaní a sprostredkovaní kúpy a predaja omamnej a psychotropnej látky môže dôjsť aj bez toho, aby bola taká látka fyzicky zaistená a podrobená znaleckému skúmaniu. Zákon (opäť v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov) nepredpisuje, akým spôsobom (s použitím akých dôkazných prostriedkov) má byť manipulácia s drogami, popísaná v § 172 ods. 1 Tr. zák., dokázaná.

Potreba kvantifikácie konkrétneho množstva, resp. hodnoty drogy vyvstáva v prípade jej prechovávania len pre vlastnú potrebu, na rozlíšenie posúdenia činu podľa § 171 alebo podľa § 172 Tr. zák., resp. pri použití ustanovenia § 172 Tr. zák., ak má byť ako kvalifikačný moment uplatnená okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby - rozsah činu (väčší, značný alebo veľký) v zmysle 172 ods. 2 písm. e), alebo ods. 3 písm. c), alebo ods. 4 písm. c) Tr. zák.

Taká okolnosť v prejednávanej veci kvalifikačne uplatnená nebola (potreba rozlíšenia medzi kvalifikáciou podľa § 171 ods. 2 a § 172 ods. 1 Tr. zák. vyvstala pri skutku v bode II. - 8).

Rovnako neobstojí argument, že neboli identifikovaní koncoví užívatelia drogy v jednotlivých prípadoch jej finálneho predaja. Tu obdobne platia predchádzajúce závery, týkajúce sa fyzického zaistenia predmetnej látky, pričom pre použitie dotknutej právnej kvalifikácie nie je potrebné konkrétne určiť drogu fyzicky užívajúce osoby.

Celkovo teda nemožno spochybniť záver ŠTS, že došlo k zadovažovaniu, a po prechodnom prechovávaní, k sprostredkovaniu predaja látky metamfetamín obžalovaným D. v časopriestorových a personálnych súvislostiach uvedených vo výroku napadnutého rozsudku.

Je zrejmé, že keď predmetná látka bola opakovane (pravidelne) vo vzťahu k dílerovi (J.) zobchodovaná, nemohlo ísť o žiaden „neškodný“ produkt. Taká úvaha je len prirodzenou súčasťou obrany obvineného. Z hľadiska vecnej logiky faktov je však evidentné, že skutočne išlo o reťazec predaja psychotropnej látky, s takými na ľudskú psychiku ovplyvňujúcimi vlastnosťami, aké charakterizoval znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (u svedka Š. i všeobecne) a z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická toxikológia a kriminalistická súdna chémia, a to konkrétne vo vzťahu k látke metamfetamín.

Neobstojí ani spochybňovanie výpovedí svedkov, na ktorých ŠTS založil svoje skutkové zistenia, najmä pokiaľ ide o J. a M. Nimi uvedené údaje vecne a logicky zapadajú do okolností spáchania ostatných skutkov uvedených v bode II. výroku o vine napadnutého rozsudku, najmä pokiaľ ide o bod II - 9 a taktiež vo vzťahu k popisu štruktúry zločineckej skupiny v bode I. - to sa týka okrem iného aj rozdelenia teritórií medzi členmi skupiny na druhom stupni riadenia do roku 2009 a od tejto doby, vrátane „pôsobnosti“ obžalovaného D.

(aj keď pri dodávke pervitínu do Stupavy došlo k dvojkoľajnosti odberu dílera J. zároveň od obžalovaného D. i od obžalovaného B., podriadeného obž. A., čomu zodpovedá i popis skutku v bode II. - 9).

Z popisu skutku je (rovnako ako u skutkov v bode II. - 1, II. - 2 a v bode 1 a 2 výroku II. tohto rozsudku) zrejmé, že obžalovaný spáchal čin ako člen zločineckej skupiny, teda nebezpečného zoskupenia.

Skutok v bode II. - 6 [skutky v bode 10 až 12 obžaloby, pričom oslobodzujúci výrok u obžalovaných O. a Š. podľa § 285 písm. a) Tr. por. sa týka časti textu v bode 12 obžaloby].

V tomto rozsahu sa odvolali proti výroku o vine obžalovaní O., Š., P. a D. Prokurátor sa odvolal proti oslobodeniu obžalovaného B. zo skutku v bode 10 obžaloby a obžalovaného B. zo skutku v bode 11 obžaloby [§ 285 písm. c) Tr. por.] a proti oslobodeniu O. a Š. zo skutku označeného ŠTS ako skutok v bode 12 obžaloby [§ 285 písm. a) Tr. por.].

Štruktúra tohto bodu (obdobne ako bodu II. - 9) pozostáva z návetia a z nadväzujúcich písmen (tieto časti tvoria celok), pričom v rámci uvedeného celku sa niektorého z obžalovaných môže týkať text len v určitej časti.

Vo vzťahu k bodom 10 až 12 obžaloby je bod II. - 6 napadnutého rozsudku správne vymedzený ako jeden skutok. Zabraňuje sa tak duplicite popisu úvodu dejovej línie skutku, ktorá tvorí aj z hľadiska konania v tejto fáze činných páchateľov jeden celok (jeden pokyn obžalovaného O. na tri útoky a na to nadväzujúce prípravné aktivity).

K odvolacím námietkam:

Obžalovaný O. - okolnosť, že bol R. H. v inom konaní oslobodený spod obžaloby zo skutku spočívajúceho v zadovážení výbušniny, následne použitej na útok na dom R. M., je v jej podstate vysvetlená vyššie. V každom konaní je hodnotenie dôkazov autonómne, v prejednávanej veci (v ktorej R. H. nie je obžalovaným) vychádzal ŠTS z celého spektra dôkazov a nimi zistených okolností, a to u všetkých dotknutých osôb (spoluobžalovaných v tejto veci) a v kontexte vecne súvisiacich skutkov, ktorých naviazanie na existenciu zločineckej skupiny (bod I.) je taktiež vysvetlené vyššie. Priestor na negáciu týchto úvah odvolací súd nezistil.

Námietka obžalovaného O., že V. M. mohol spáchať skutok s inými než obžalovanými osobami a s možným motívom konfliktu s osobou I. S. ohľadom predaja drog v Hlohovci, je oproti dokazovaním zisteným okolnostiam v ich relevantných súvislostiach hypotetickým a účelovým predpokladom. M. bol nepochybne súčasťou štruktúry skupiny „P.“, v rámci ktorej trestnú činnosť naozaj páchal, avšak práve v súčinnosti s členmi skupiny, na účel presadzovania záujmov skupiny a pri rešpektovaní postavenia jej vodcu O. M. konflikt s inými osobami (prepojenie M., S., T.) o sféry vplyvu na drogovom trhu teda mohol byť a bol vždy zároveň konfliktom M. reprezentovanej skupiny „P.“ Bezprostredným impulzom na vydanie pokynu na predmetný útok zo strany obžalovaného O. však boli iné okolnosti, popísané vo výroku napadnutého rozsudku.

V odvolaní tvrdený deficit konfliktu medzi O. a T. je možný z hľadiska priamej fyzickej konfrontácie. Vo výroku i odôvodnení je však vysvetlený faktický rozpor záujmov medzi týmito osobami a nimi vedenými štruktúrami, vyplývajúci z boja o sféry vplyvu (ktorý sa otvoril po stretnutí na Kamennom mlyne).

Je pravdou, že R. H. mal možnosť odmietnuť v prejednávanej veci vypovedať ako svedok, ako uvádza odvolateľ. Je však zrejmý vonkajší (pre R. H. pozitívny) efekt popretia vlastnej trestnej činnosti (a tým aj trestnej činnosti obžalovaných v tejto veci) pri H. svedeckej výpovedi - rovnako je zrejmý opačný efekt v prípade, ak by R. H. odmietol vypovedať ako svedok pre možnosť privodiť si trestné stíhanie.

Ak odvolateľ poukazuje na niektoré oslobodzujúce rozhodnutia súdov v iných veciach a aj na vlastné oslobodenie z časti skutku v bode 12 obžaloby, uplatnenie princípu *in dubio pro reo* v súvislostiach takého rozhodovania nič vo vzťahu k odvolateľom namietanému svedkovi M. nemení na vyhodnotení podstaty obsahu jeho výpovede súdom ako zodpovedajúcej reálne nastalým skutočnostiam.

Namietaná úvaha súdu, že ak P. v čase M. telefonátu o akcii už vedel, tak o nej vedel od O., je vzhľadom na okruh a vzťahy zainteresovaných osôb dôvodná. Na akceptácii M. požiadavky na zabezpečenie výbušnín zo strany P. by však nič nezmenilo, keby o dotknutých okolnostiach P. nevedel - išlo totiž o

požiadavku od jedného z riadiacich členov skupiny a v rámci jej činnosti. Požiadavka sa pritom týkala nelegálneho zabezpečenia výbušniny, čo je u obžalovaného P. kvalifikačne relevantné.

Aj obžalovaný Š. namieta nevierohodnosť svedka M. v súvislosti s oslobodzujúcou časťou výroku ŠTS vo vzťahu k skutku v bode 12 obžaloby, všeobecnú motivačnú nevierohodnosť výpovede tohto svedka a oslobodenie R. H. v inej veci - tieto okolnosti sú vysvetlené vyššie, rovnako okolnosť, že R. H. v prejednávanej veci neodmietol vypovedať ako svedok.

Okolnosť, či poškodený D. vo svojej výpovedi označil rovnaké vozidlo, ktorým prišiel na stretnutie na Kamennom mlyne, ako vozidlo, ktoré mu bolo pri útoku poškodené, je typickým príkladom vyhľadávania okrajového rozporu vo výpovedi svedka, ktorý je z hľadiska podstaty dokazovaných okolností irelevantný (ako je uvedené v úvode tohto odôvodnenia). Pri výpovedi s časovým odstupom je evidentné, že svedok sústredí pamäťové schopnosti na esenciálne prvky toho, čo má v obžalobných súvislostiach objasniť.

V osobnom odvolacom podaní obžalovaný namietal údajný nátlak zo strany policajnej operatívy a vyšetrovateľov Národnej kriminálnej agentúry, spojený s hrozbou vysokého trestu v prípade nevypovedania proti O.

Samotné také tvrdenie nemôže postup štátneho orgánu spochybniť, jeho nelegálna činnosť by musela byť dokázaná, rovnako ako spáchanie trestného činu (i trestného činu spáchaného pri výkone právomoci verejného činiteľa). Inak platí prezumpcia správnosti takého postupu (rovnako, ako prezumpcia neviny v trestnom konaní).

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného P., okolnosť jeho nevedomosti o O. pokynoch na predmetné útoky je objasnená vyššie (vrátane kvalifikačnej rovnocennosti alternatívy požiadavky na zaobstaranie výbušniny len od M.). Skutok v bode II .- 6 vo svojom návetí (kde je popísaná trestná činnosť obžalovaného P.) výslovne uvádza, že tento konal z podnetu osoby z riadiacej a rozhodovacej zložky (M.). Je teda nepodstatný priamy kontakt s O. (aj keď je dôvodná úvaha súdu o P. vedomosti o pripravovanom útoku v čase jeho kontaktovania M. - viď vyššie). Podstatou trestnosti konania obžalovaného P. je tu zadováženie, prevoz a prechovávanie hromadne účinnej zbrane bez príslušného povolenia. Trestnosť takého činu a okolnosť jeho spáchania páchateľom ako členom nebezpečného zoskupenia je nepochybná i v prípade, ak by kritickú činnosť požadoval len priamo M. (a to, ako už bolo uvedené, vzhľadom na charakter takého protiprávneho konania a personálne súvislosti). Bolo by tomu tak teda i vtedy, ak by obžalovaný P. nevedel o konkrétnom účele použitia výbušniny (samotné útoky sa mu za vinu nekladú).

Pokiaľ je obžalovaným P. výpoveď svedka M., resp. pozitívne hodnotenie jej logických súvislostí vo vzťahu k priebehu skutkového deja spochybňovaná tým, že svedok sám páchal dotknutú trestnú činnosť, platí, že svedok ju skutočne páchal. Zodpovedá tiež priebehu skutkového deja, že P. výbušninu uschovával až do ním vykonanej demonštrácie spôsobu jej použitia a účinkov na Chorvátskom ramene. Rovnakú vecnú logiku vôbec nepostráda (ako je to namietané) okruh na demonštrácií zúčastnených osôb, ktoré boli zúčastnené aj na predmetných útokoch (D., Š., M.).

Znalci nevylúčili spôsob prevozu výbušniny, skutkovo ustálený súdom, ako sa domnieva odvolateľ. ŠTS objasnil tieto súvislosti znaleckého dokazovania vo vzťahu k odolnosti tritolových náložiek proti mechanickým podnetom. To platí bez ohľadu na vylúčenie kontaktnej prepravy rozbušiek a výbušniny v tesnej blízkosti bezpečnostnými predpismi, ktoré zohľadňujú možné riziká s adekvátnou rezervou. Pri dotknutých skutkových zisteniach však ide o faktickú, nie právnu možnosť takej prepravy. Právna nemožnosť evidentne nebola pre páchateľov dôležitá.

Nepotrebnosť inštruktáže pre M. v dôsledku jeho predchádzajúcej skúsenosti s výbušninami je možná, výbušnina bola však predvedená i voči ďalším vykonávateľom, resp. realizačnému tímu útokov. Navyše, svoju (odvolateľom namietanú) skúsenosť spojenú s útokom na vozidlo M. A. by V. M. neprezentoval pred zainteresovanými osobami, najmä pokiaľ ide o P., blízkeho O. a ním priamo riadeného.

Ak obžalovaný D. spochybňuje tvrdenia M. tým, že ich nepotvrdil O., táto okolnosť je v dôsledku procesnej pozície naposledy menovaného (ako obžalovaného) zrejmá.

Pokiaľ ide o poškodených, osobný kontakt (len dvoch z nich - D., M.) s obžalovaným D. neprekročil rámec stretnutia na Kamennom mlyne, kde mal viesť aj podľa svedka D. rokovanie M. (nie D.). Toto stretnutie

tvorilo len predpolie následných udalostí, v ktorých spočíva trestnosť konania obžalovaného a ktoré už neprebiehali v osobnom kontakte s poškodenými. Preto nie je potrebné dokazovať osobnú známosť obžalovaného s poškodenými alebo opoznávať ho poškodeným D. (ako obžalovaný namieta vo vzťahu k priebehu hlavného pojednávania).

Okolnosť osobnej nekomunikácie O. s H. v predmetnom čase akceptuje a v kontexte činu vysvetľuje napadnutý rozsudok.

Okolnosť predpokladanej skúsenosti M. s použitou výbušninou, jeho znalosť priebehu skutkového deja v dôsledku vlastnej účasti na ňom, obžalovaným D. (aj ďalšími odvolateľmi, vrátane B. D.) tvrdená nemožnosť prepravy výbušniny M. uvedeným spôsobom, i okolnosti týkajúce sa oslobodenia R. H. sú vysvetlené vyššie.

Odvolateľ namieta, že obžalovaný Š. herňu A. v Trnave v predmetnom čase neprevádzkoval, nakoľko bola prevádzka už zatvorená. Skutkové zistenie súdu sa však nevzťahuje k prevádzkovaniu herne, ale k tomu, že obžalovaný Š. (teda nie dotknutý odvolateľ) v priestore herne výbušninu uschovával (z hľadiska trestnosti činu ani nie je dôležité miesto držby výbušniny, ale jej držba samotná, ďalšie odovzdanie výbušniny obžalovanému D. a jeho nadväzujúca činnosť).

Pokiaľ ide o oslobodenie obžalovaných B. a B. a odvolanie prokurátora:

Ak ŠTS založil svoj záver na dôkaznej núdzi voči M. B. (útok na poškodeného T.) na tom, že jediným dôkazom je výpoveď V. M. - v tomto prípade ako nepriame svedectvo (o tejto osobe mal vedieť od obžalovaného D., ktorý dotknutý informáciu v konaní nepotvrdil), nie je priestor na spochybnenie tohto záveru.

To platí rovnako v prípade obžalovaného B. a útoku na J. D. (svedok M. ho označil na základe oznámenia Š., ktoré pripúšťalo viacero možných páchateľov).

V konečnom dôsledku, najvyšší súd rešpektuje i úvahu ŠTS o pochybnostiach súvisiacich s výsledkami znaleckého skúmania ohľadom výbušniny použitej na útok na dom R. T., oproti popisu údajne O. osobne odovzdaného a použitého predmetu, prezentovaného V. M. Prokurátor v odvolaní ani tento rozpor nenamieta, poukazuje len na to, že v ostatných sekvenciách skutkového deja sa ukázal M. opis ako vierohodný.

V konfrontácii objektivizujúceho dôkazu znaleckým posudkom a subjektívnych údajov svedka je potrebné ponechať skutkový záver, ktorý bol podkladom oslobodzujúceho výroku rozsudku, nedotknutý, a teda pripustiť aj omyl (pamäťovú nepresnosť) svedka, aj keď svedok je inak súdom považovaný za vierohodného. V tomto (ale aj v iných odôvodnených prípadoch) bol princíp pričítania pochybností v prospech obžalovaného uplatnený dôsledne, čo najvyšší súd akceptuje.

To však neplatí o procesnom riešení uvedenej situácie vo výroku rozsudku.

V prípade dotknutého oslobodzujúceho výroku je zo skutku v bode 12 obžaloby vyňatá integrálna časť skutkového deja - poskytnutie výbušniny obžalovaným O. V. M., pričom následne sa M. spolu s obžalovaným Š. rozhodli použiť výbušninu na útok smerujúci voči poškodenému T. (po čom nasledoval útok samotný).

Nejde o samostatný skutok, ani o čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, preto nebolo potrebné túto časť skutku pokryť oslobodzujúcim výrokom, len ju redukovať (odstrániť) z formulácie skutkovej vety v odsudzujúcom výroku. K tomu aj došlo pri skutku v bode II. - 6 (v návetí, ktoré je východiskom pre vyústenie skutkového deja do troch útokov, popísaných v písmenách a/, b/ a c/). Po vykonaní takej úpravy bol už oslobodzujúci výrok, týkajúci sa vyššie uvedených okolností, nadbytočný, preto ho odvolací súd na základe odvolania prokurátora zrušil bez náhrady [procesne z dôvodu uvedeného v § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda pre vyššie popísanú chybu príslušnej časti odvolaním napadnutého výroku rozsudku].

Odvolací súd nebol obmedzený ustanovením § 322 ods. 4 písm. a) Tr. por., nakoľko po zrušení príslušnej časti oslobodzujúceho výroku o vine, ktorá bola vzhľadom na redukciu odsudzujúceho výroku v bode II. - 6 (obsahovo oproti bodu 12 obžaloby) nadbytočná, neuznal obžalovaných J. O. a A. Š. za vinných (ani v tomto smere nepotreboval ponechať dokazovanie otvorené vrátením veci súdu prvého stupňa).

Okolnosť pôvodu výbušniny je skutkovo riešená v bode II. - 6b (obstaranie výbušniny nezisteným spôsobom V. M.).

Bod II. - 7 (bod 13 obžaloby).

Proti tomuto skutku sa odvolali obaja obžalovaní, prokurátor sa odvolal v neprospech obžalovaného B., pre nepoužitie znaku spáchania činu páchateľom ako členom nebezpečného zoskupenia v zmysle § 245 ods. 4 písm. b) Tr. zák.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného Š.:

Poškodený K. síce nevedel, kto mu podpálil vozidlo, skupina ľudí, ktorá ho navštívila, mu však oznámila, že namiesto náhrady škody (pôvodne dohodnutých 500,00 eur) bude platiť sumu až 3000,00 eur, čo je typickým príkladom „pokuty“ za incident v bare P., ktorý postup je charakteristický pre činnosť dotknutej zločineckej skupiny, rovnako ako následné zapálenie vozidla.

Platenie „za ochranu“ T. P., uvádzané svedkom F., do rámca týchto okolností (objektivizovaných zistením poškodenia vozidla), jednoznačne zapadá.

Otázka, či boli potrebné tri osoby na podpálenie vozidla je zodpovedaná tým, že F. robil vodiča, kým čin vykonali Š. s B.

K celej akcii došlo na podnet svedka P., takéto „mimosúdne“ vymáhanie škodovej pohľadávky (navýšenej príslušnou penalizáciou) má však charakter trestného činu a neobstojí námietka splnomocnenia Š. P. na požadovanie náhrady škody, ktorý (P.) túto okolnosť navyše nepotvrdil [za popísaných okolností by inak išlo o trestný čin hrubého nátlaku vo forme „vymáhačstva“ podľa § 191 Tr. zák., vrátane okolnosti podľa ods. 4 písm. c) tohto ustanovenia].

Čo sa týka prokurátora, uplatnenú námietku vecne neodôvodnil, v kontexte však možno dôvodiť, že má za to, že účasť na podpálení vozidla potvrdzuje členstvo obžalovaného B. v zločineckej skupine. Ako je uvedené aj v predchádzajúcej časti odôvodnenia, týkajúcej sa skutku v bode I, nemožno takú dôkaznú úvahu akceptovať. Ide o trestný čin spáchaný spoločne s členom zločineckej skupiny (Š.), ktorý však sám osebe nepredstavuje ani členstvo v tejto skupine, ale ani činnosť pre zločineckú skupinu alebo jej podporu. U obžalovaného B. je činnosť pre skupinu charakterizovaná v bode I. (konanie zodpovedajúce súčinnosti s obžalovaným O.), tamtiež súčasne uvedená okolnosť spáchania trestného činu v bode II - 7 má dokresľujúci charakter.

Čin teda nebol obžalovaným B. spáchaný ako členom nebezpečného zoskupenia.

Pokiaľ ide o odvolania obžalovaného B., namieta, že jediným svedkom je svedok nepriamy, ktorý mal informácie len od Š. To však nezodpovedá skutočnosti. Svedok F. je svedkom priamym, na akcii sa ako vodič podieľal, aj keď auto poškodeného nezapaľoval. Podpálenie vozidla však obsahom svojej výpovede jednoznačne potvrdzuje.

Skutok v bode II. - 8 (bod 5 obžaloby).

Prokurátor sa v tomto bode odvolal proti oslobodeniu obžalovaného O. podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Obžalovaný B. odvolanie podané po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní (proti výroku o vine a treste) v písomnom odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom obhajcu špecifikoval tak, že „smeruje čo do viny a trestu v bode I. rozsudku“. To zodpovedá i obsahu odôvodnenia a záverečnému návrhu (petitu) písomného odvolania, kde navrhuje oslobodiť jeho osobu spod obžaloby po zrušení výroku napadnutého rozsudku v bode I. a za skutok v bode II. - 8 mu uložiť, pri zachovaní súdom použitej právnej kvalifikácie, miernejší trest.

Oproti tomu v rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí obžalovaný (osobne, nie prostredníctvom obhajcu) navrhol vo vzťahu k skutku v bode II. - 8 zohľadniť jeho zvýšenú toleranciu (rezistenciu) na marihuanu, získanú dlhodobým užívaním. Preto nájdené množstvo u neho neprekračuje desaťnásobok obvykle jednorazovej dávky na použitie, a teda navrhuje čin prekvalifikovať v zmysle § 171 (namiesto § 172 ods. 1) Tr. zák.

Ak bolo odvolanie podané len proti niektorému výroku, nemožno ho po uplynutí lehoty na podanie odvolania (§ 309 Tr. por.) podať proti inému výroku napadnutého rozsudku, a to ani v odôvodnení už podaného odvolania; na rozšírenie odvolania nemožno použiť ani konečný návrh na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu (§ 295 ods. 3 Tr. por.) To platí aj v prípade, ak bolo odvolanie podané proti viacerým výrokom rozsudku a vzaté späť (§ 312 ods. 2 Tr. por.) len čiastočne, teda vo vzťahu k niektorému z pôvodné napadnutých výrokov. Vzatie odvolania späť sa však berie na vedomie podľa § 312 ods. 4 Tr. por. len pri úplnom späťvzatí odvolania.

Napriek tejto okolnosti, k námietke obžalovaného uplatnenej v konečnom návrhu najvyšší súd uvádza, že rezistencia získaná predchádzajúcou opakovanou aplikáciou omamnej alebo psychotropnej látky nemôže byť dôvodom na priaznivejšiu právnu kvalifikáciu (§ 171 namiesto § 172 Tr. zák., resp. § 171 ods. 1 namiesto § 171 ods. 2 Tr. zák.). Taký prístup by popieral zmysel a zameranie dotknutej trestnoprávnej úpravy, ktorá má prechovávaniu a iným formám disponovania s drogou (a sprostredkovane jej konzumácii) zabrániť.

„Obvykle jednorazovou dávkou na použitie“ v zmysle § 135 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. sa rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer.

Čo sa týka odvolania prokurátora vo vzťahuje k oslobodeniu obžalovaného O., tvrdí prechovávanie marihuany v priestoroch vrátnice obžalovaným B. nielen pre svoju vlastnú potrebu, ale zároveň na to, aby ju mohol užívať aj O. To má dokazovať svedecky a znalecky preukazované dlhodobé užívanie marihuany naposledy menovaným.

Táto úvaha nemá logickú oporu vo vykonaných dôkazoch. Samotný B. marihuanu užíval - a na ten účel aj prechovával, za čo bol obžalovaný a aj odsúdený. Ak mala vrátnica zabezpečovať chránený vstup do O. domu, vzniká prinajmenšom pochybnosť, prečo by mal O. skladovať drogu určenú na vlastné použitie na vrátnici, a nie v samotnom dome. Prechovávanie v priestoroch vrátnice je prechovávaním B., pričom samotné užívanie drogy nie je trestným činom a nič iné než indikované a nekonkretizované užívanie marihuany nebolo u O. zistené.

K bodu II. - 9 (body 7, 9 a 19 obžaloby).

Proti tomuto bodu sa odvolali obžalovaní A., B., A. a K.

Prokurátor sa odvolal proti obžalovanému A. pre nepoužitie znaku spáchania činu páchateľom ako členom nebezpečného zoskupenia, teda nekvalifikácii tomu zodpovedajúcej okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 171 ods. 4 písm. b) Tr. zák., a u obžalovaného K. pre nepoužitie okolnosti podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák., teda páchanie činu po dlhší čas.

Bod II. - 9 je opätovne (ako bod II. - 6) tvorený návetím a písmenami - a/ a b/, ktoré v súhrne tvoria celok (písmená prináležia k návetiu a naopak), pričom trestná činnosť toho - ktorého obžalovaného môže byť popísaná v ľubovoľnej časti uvedeného celku. Z tohto sa však vymyká popis trestnej činnosť obžalovaného K., vo vzťahu ku ktorému bol dotknutý odsudzujúci výrok zrušený a o jeho trestnej činnosti v príslušnom žalovanom rozsahu bolo rozhodnuté odvolacím súdom, a to tak, že bola zakomponovaná do dvoch samostatných skutkov (ako viaccinný rovnorodý súbeh trestných činov).

Takým spôsobom bol rozhodnutím oboch súdov (rozsudkami ŠTS a najvyššieho súdu) pokrytý rozsah bodov 7, 9 a 19 obžaloby a takáto preformulácia je vecne, procesne a hmotnoprávne správna.

Treba ešte poznamenať, že vo vzťahu k obžalovanému A. zostáva rozhodnutím najvyššieho súdu nedotknutá právna kvalifikácia v bode II. - 9 podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. v znení účinnom od 1. augusta 2013 (chyba výroku napadnutého rozsudku vo formulácii „do 31. augusta 2013“ nebola dôvodom na zrušenie rozsudku v tomto bode, nakoľko zásadne neovplyvnila postavenie obžalovaného, ako je to predoslané v úvodnej časti tohto odôvodnenia).

Na takej nedotknutej právnej kvalifikácii (vrátane príslušnej právnej vety) zodpovedajúcej vyššie označenému ustanoveniu nič nemení zrušenie výroku o vine napadnutého rozsudku v odsudzujúcej časti v bode I. u obžalovaného A. To je potrebné poznamenať vo vzťahu k okolnosti, že ŠTS do bodu I. (teda iného skutku) nesprávne naformuloval výlučne odlišné, tomu skutku nezodpovedajúce konanie obžalovaného A., a to formou odkazu na bod II. - 9a, a túto situáciu hodnotil ako jednočinný súbeh trestných činov. V nadväznosti na postup

odvolacieho súdu pri skutku v bode I. (bod 1 obžaloby) - zrušenie a oslobodenie vo vzťahu k obžalovanému A., je celkovým výsledkom odvolacieho konania ponechanie odsúdenia tohto obžalovaného v bode II. - 9a tak (s tou kvalifikáciou), ako je uvedená vyššie.

K odvolacím námietkam:

Obžalovaný A. namieta, že súd ustálil jeho vinu „výlučne“ na základe výpovedí svedkov R., P., J., M., G. a M. Už tento výpočet ukazuje, že nejde o jediný a izolovaný dôkaz.

Odvolateľ podáva vlastnú analýzu výpovedí týchto svedkov, pri ktorých poukazuje na časové a vecné okolnosti, ktoré považuje za sporné alebo rozporné, čím tieto výpovede spochybňuje. Poukazuje pritom aj na okolnosti (diskotéka v Pustých Úľanoch) a svedecké výpovede (svedok Š.), resp. iné dôkazy (zápisník K. Š.), ktoré neboli východiskovým bodom pre úvahy súdu k predmetnému skutku.

Poukazuje ďalej na okolnosti, ktoré nie sú z hľadiska znakov spáchania kvalifikovaného trestného činu podstatné a je evidentné, že ani nemožno očakávať presnosť, resp. zhodu výpovedí svedkov pri rozpamätaní sa na sprievodné podrobnosti (namietané odpovede na otázky týkajúce sa interiéru vozidla obžalovaného B., okolnosť, či obžalovaný A. v roku 2008 priviezol drogy na tom motorovom vozidle, ktoré nadobudol až v roku 2008 alebo inom vozidle tohto typu, alebo či pri miešaní drogy pred jej ďalším predajom boli vždy súčasne prítomní M., G. aj Š. (tieto aspekty hodnotenia svedeckých výpovedí sú generálne komentované v predchádzajúcej časti odôvodnenia, týkajúcej sa skutku v bode I.).

Súvislosti vykonaných dôkazov a priebehu skutkového deja, ustáleného v napadnutom rozsudku, sú vo vzťahu k právne relevantným okolnostiam v odôvodnení napadnutého rozsudku (s čiastočnou výnimkou jeho záverov týkajúcou sa obžalovaného K.) dostatočne prezentované a vysvetlené. To sa, pokiaľ ide o obžalovaného A., týka i jeho postavenia v reťazci distribúcie omamných a psychotropných látok, zodpovedajúceho zaradeniu na vyššiu úroveň (druhý stupeň riadenia) v rámci spoločenstva „P.“ Z toho vyplýva i smerovanie finančných tokov (predajná cena drogy a vybraté poplatky od dílerov) finálne cez jeho osobu k obžalovanému O. (s územným obmedzením od roku 2009).

Neobstojí námietka, že nebolo dokázané, kedy a kde naposledy menovaný schválil drogové aktivity, ktorým sa sám ani nevenoval. Pozícia J. O. zastrešovala trestnú činnosť predovšetkým riešením personálnych otázok pri rozdelení regiónov, zabezpečením kontaktov na štátne orgány a v konečnom dôsledku, finálnym vyberaním „daní“ z nelegálneho príjmu nižších zložiek (bez čoho by činnosť skupiny i O. postavenie v nej stratilo materiálny základ, ktorý sa v týchto súvislostiach javí ako dominantný).

K namietanej otázke svedkov, ktorí boli zároveň páchateľmi dotknutej alebo súvisiacej trestnej činnosti a boli voči ním použité príslušné procesné postupy (označovaných ako „kajúcnici“), sa toto odôvodnenie opäť koncepčne vyjadrilo v predchádzajúcej časti, týkajúcej sa bodu I. V nadväznosti na to, v bode II. - 9 považuje najvyšší súd závery ŠTS za výsledok hodnotenia dôkazov, ktorý je reálny a v odvolacom konaní nebol spochybnený. Oproti tomu, verzia obhajoby o púhej (policajnej) fikcii činnosti spoločenstva „P.“ v oblasti predaja narkotík, resp. verzia o páchaní trestnej činnosti len inými osobami okrem obžalovaných, je evidentne účelová.

Rovnako v predchádzajúcej časti tohto odôvodnenia, týkajúcej sa bodu II. - 5 (obžalovaný D.) je objasnená namietaná otázka (tvrdenej) závislosti odsúdenia za predmetný drogový delikt na fyzickom zaistení konkrétnej omamnej alebo psychotropnej látky, zistení jej pôvodu a ustálenia osôb konečných užívateľov, a to vo vzťahu k podstate tejto otázky a osobitne vo vzťahu k možnému kvalifikačnému momentu rozsahu činu ako okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (tu rovnako nebola dotknutá okolnosť uplatnená). Na príslušnú pasáž odôvodnenia tu odvolací súd odkazuje, nakoľko je rovnako použiteľná aj v dôkazných súvislostiach tohto bodu.

K ďalšej namietanej otázke - psychostimulačné účinky látky metamfetamín a kokaín boli z hľadiska legálnej definície § 130 ods. 5 Tr. zák. objasnené znaleckým posudkom.

Čo sa týka kvalifikácie spáchania činu páchateľom ako členom nebezpečného zoskupenia [§ 172 ods. 4 písm. b/ Tr. zák.], táto okolnosť jasne vyplýva z konštrukcie skutkovej vety bodu II. - 9 v jej návetí, čo sa vzťahuje (okrem obžalovaného A.) aj na obžalovaného B.

Rovnako neobstojí námietka totožnosti skutku, ktorej kritéria sú rozobraté vyššie (skutok v bode I.).

Tu je potrebné podotknúť, že skutky v bode 7 obžaloby (obžalovaný A. a obchod s kokaínom) a v bode 9 obžaloby (obžalovaní A., B., K. a obchod s metamfetamínom aj kokaínom) sú vymedzené tak, že totožnosť skutku je (vo vzťahu k obžalovanému K. by bola i bez zahrnutia do obžaloby bodu 19) nepochybne zachovaná a drogová trestná činnosť obžalovaných je v príslušnom časopriestore nezameniteľná.

Správne potom postupoval ŠTS, keď širšie obžalobné formulácie upravil vo vzťahu ku konkrétnym špecifickým okolnostiam, zisteným dokazovaním (s potrebnými korekciami u obžalovaného K., vykonanými odvolacím súdom).

K otázke totožnosti skutku smeruje i odvolacia námietka obžalovaného B., že obžalobe, vo vzťahu k jeho osobe, zodpovedá len časť návetia skutku v bode II. - 9, týkajúca sa odovzdávania metamfetamínu M., a teda, že skutok zistený súdom bol doplnený o čiastkové skutky (útoky), ktoré neboli predmetom obžaloby (odovzdávanie metamfetamínu prostredníctvom mŕtvej schránky a dodávky tej istej látky do Stupavy - díler J.). Rovnako (tvrdí), predmetom na neho podanej obžaloby neboli okolnosti uvedené v písmene b bodu II. - 9. V nadväznosti na to namieta, že nebol uznaný za vinného zo skutku v bode II. - 9, ale len II. - 9b.

Otázka konštrukcie II. - 9 (a, b) už bola vysvetlená skôr - v tejto súvislosti sa obžalovaného B. týka popis trestnej činnosti v návetí a k nemu pripojenom písmene b (vo vzťahu k jeho osobe nebol dotknutý bod zrušený, čo sa z pohľadu písmena b týka dodávok drogy K. prostredníctvom M. a právnej charakteristiky látky metamfetamín - tieto okolnosti zostali súčasťou skutkových zistení práve k osobe obžalovaného B.).

Komplexnosť popisu skutku v bode 9 obžaloby a vyššie vysvetlená možnosť, resp. povinnosť súdu upraviť predmet obžaloby podľa výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní, pri zachovaní kritérií totožnosti skutku v jej skôr uvedenom ponímaní (teda i pri zmene okolnosti spáchania činu, ak je zachovaná jeho podstata), vyvoláva jednoznačný záver, že totožnosť skutku oproti obžalobe bola zachovaná (nebola porušená).

U skutku v bode 9 obžaloby je popísaný reťazec distribúcie kokaínu a metamfetamínu a finančných tokov s tým spojených, pokiaľ ide o drogu samotnú i o sprievodné dílerské poplatky, rovnako je popísaná pozícia obžalovaného B. v dotknutej štruktúre medzi A. a dílermi M., G. a inými.

V súdnom rozhodnutí bol upravený začiatok páchania trestnej činnosti na údaj o už skoršom období, čo zodpovedá výsledkom dokazovania a (popri iných upresneniach) jednotlivé realizačné aktivity obžalovaného pri obchode s drogami boli konkretizované podľa vykonaných dôkazov. Táto okolnosť je pridanou hodnotou kvality skutkových zistení rozsudku oproti obžalobe, pritom vykonaná diferenciácia neznamená, že by sa jednotlivé činnosti, predtým pokryté obžalobným celkom, vymykali zo žalovaného rámca. To platí aj pre prípad, že sa takto (oproti homogénnemu popisu dejovej línie v obžalobe) javia ako čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu. Ak sú také časti vybraté zo skôr procesne vytvoreného celku (ktorý pokrýva i čiastkové konania), nie je už (duplicitne, resp. opakovane) potrebné začínať trestné stíhanie a vznášať obvinenie, ani podávať obžalobu.

Najvyšší súd sa nevyjadruje k možným, v neprospech obžalovaných smerujúcim skutkovo - diferenciačným a kvalifikačným zmenám [vrátane použitia kvalifikácie podľa § 172 ods. 2 písm. c), § 138 písm. b) Tr. zák.], vzhľadom na nedostatok odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného B. a rovnako aj A. (zákaz *reformatio in peius* v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por.), pričom tieto zmeny by zásadne (pri ukladaní trestu) nezmenili postavenie obžalovaných.

Vo vzťahu k trestno-procesnému postupu proti osobám G., Š. a M. a v tomto kontexte proti ich svedeckým výpovediam, ako ich namieta obžalovaný B., najvyšší súd odkazuje na vyššie uvedené okolnosti, rovnako pokiaľ ide o nezaistenie konkrétnej drogy v trestnom konaní a pokiaľ ide o (obsahovo zhodne s obžalovaným A.) namietané rozpory vo výpovediach svedkov G., Š. a M.

Úprava skutkových zistení súdom oproti obžalobe vo vzťahu k nezaradeniu do skutkovej vety fyzického trestania určitých osôb, ako aj vo vzťahu k výške vyberaných poplatkov, je prípustná a na finálnych záveroch nič nemení.

Nedostatok zaradenia látky metamfetamín do zoznamu podľa prílohy zákona o omamných a psychotropných látkach je namietaný obžalovaným B. vo vzťahu k obžalobe, pričom rozsudok toto zaradenie

obsahuje. Naviac, ide o právnu charakteristiku omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá by nemusela byť súčasťou skutkovej vety výroku rozsudku, aj keď je také riešenie obvyklé.

Použitie okolnosti spáchania činu páchateľom ako členom nebezpečného zoskupenia je dané členstvom obžalovaného v zločineckej skupine „P.“ so zameraním aj na drogovú trestnú činnosť a spáchaním trestnej činnosti uvedenej v bode II. - 9b v rámci činnosti tejto skupiny a v rámci podriadenosti obžalovaného B. obžalovanému A. (čo je zrejmé z návetia tohto bodu).

Obžalovaným B. namietaná okolnosť, že nie je závislý na drogách, je v kvalifikačnej rovine irelevantná. ŠTS pritom dôvodí práve touto okolnosťou, pričom poukazuje na kontext s omamnými a psychotropnými látkami zistený znaleckým skúmaním stôp (sterov) a súčasný nedostatok závislosti na drogách, čo poukazuje na distribučnú činnosť.

Pokiaľ ide o výpoveď T., vypočutého v prípravnom konaní v neskôr spojenej veci, pôvodne vedenej len proti obžalovanému K., ktorá (výpoveď) bola na hlavnom pojednávaní čítaná, táto výpoveď sa z hľadiska uznania viny týka len osoby obžalovaného K., resp. jeho trestnej činnosti pri predaji metamfetamínu (bod 4 výroku II. tohto rozsudku). Dodávok drogy K. (bod 3 výroku II. tohto rozsudku) sa týka najmä výpoveď svedka M., ktorý túto látku nadobúdal prostredníctvom obžalovaného B.

Okolnosti údajnej manipulácie vyšetrovateľa so spisom nie sú ničím potvrdené a je potrebné ich považovať za súčasť obrany obžalovaného, rovnako neobstojí spochybňovanie odborného postupu smerujúceho k znaleckému skúmaniu KEÚ, ktoré je vecne i procesne korektnou súčasťou dokazovania. Na podstate obžalovaným spáchanej trestnej činnosti nič nemenia ani obžalovaným tvrdené finančné machinácie Č., M. a M. voči jeho osobe, ktoré sa majú týkať predstieranej stavebnej činnosti. Účasť všetkých menovaných osôb na predaji omamných a psychotropných látok je dokázaná, líši sa len ich procesná pozícia v tomto konaní.

Záver o vine obžalovaného nespochybňuje redukcia skutkových zistení oproti obžalobe, teda účasť len na predaji metamfetamínu, nie aj kokaínu.

Okolnosti zabezpečovania služieb biletára osobne aj rozdeľovaním služieb, zabezpečovania príchodu výjazdu, pozícia ochrancu a vykonávanie výcviku (skutok v bode I.) nemusia byť spojené s členstvom v zločineckej skupine [v tom prípade by pri skutku v bode II. - 9b nebol použitý znak podľa § 172 ods. 4 písm. b) Tr. zák.], u obžalovaného B. však išlo aj o členstvo spojené so zaradením do rozhodovacej a riadiacej zložky na treťom stupni úrovne riadenia. Tým je súdom použitá kvalifikácia vecne podložená (ako to vyplýva zo skorších právnych záverov).

Obžalovaný namieta nepomer výťažku vytvoreného z predaja 30 - 50 g metamfetamínu za 30,00 eur za gram (údaje uvedené v návetí bodu II. - 9 vo vzťahu k dodávkam M. v rokoch 2008 až 2010) pri obžalovaným B. predpokladanej miere zisku 15%, čo zodpovedá nákupu za 26,00 eur za gram, a zisk z predaja (zodpovedajúceho 30 až 50 g dodanej látky) zodpovedá 120,00 až 200,00 eur mesačne, pričom túto sumu nepovažuje odvolateľ za neadekvátnu riziku dlhoročného väzenia.

K tomu je potrebné uviesť, že dotknuté skutkové zistenia hovoria o odovzdávaní metamfetamínu v presne nezistených množstvách, jednorázovo od 30 do 50 g. Nejde teda o mesačne, ale len jednorázovo zobchodované množstvo.

Obžalovaný A. uplatnil odvolacie námietky, ku ktorým sa toto odôvodnenie vyjadruje v predchádzajúcich častiach (nezistenie konkrétnej drogy, poukazovanie na alternatívne procesné postupy voči svedkom, ktorí vypovedajú o trestnej činnosti, aj keď sú sami jej páchateľmi a z toho vyplývajúce nižšie tresty pre ich osoby, rozhodnutie v trestnej veci R. H.).

Okolnosť, že obžalovaný mal uložené telefónne číslo A., ho neusvedčuje zo spáchania drogovej trestnej činnosti (ako obžalovaný A. namieta), súd použil túto okolnosť vo svojich úvahách len doplnkovo, ako nepriamy dôkaz nadväzujúci na svedecké výpovede.

Čo sa týka svedeckých výpovedí (M., G.), obžalovaný ich spochybňuje v rovnakom kontexte ako obžalovaný A. Zameriava sa na sprievodné okolnosti (podrobnosti dopravy, balenia a následného riedenia drogy), kde požaduje detailnú zhodu výpovedí svedkov oproti tvrdeným nepresnostiam v nimi uvádzaných údajoch. Opomína podstatu toho, čo sa mu v napadnutom rozsudku kladie za vinu, a to dvojnásobné odovzdanie

kokaínu jednak G. a jednak M. ŠTS jasne popísal úvahy, na základe ktorých k zisteniu týchto okolností dospel, pričom všeobecne formulovaný skutok v bode 7 obžaloby vyselektoval do podoby vyššie uvedených konkrétnych a spoľahlivo dokázaných zistení. Zároveň konštatoval, že obžalovaný nekonal ako člen zločineckej skupiny (nebezpečného zoskupenia). To sa odrazilo jednak v kontexte oslobodenia zo skutku v bode I. obžaloby po zrušení rozsudku v bode I. výroku o vine vo vzťahu k obžalovanému A., jednak pri posúdení ním spáchaného činu len podľa § 172 ods. 1, teda nie aj podľa ods. 4 písm. b) Tr. zák., a teda finálne aj v otázke trestu.

Kvalifikačne potom nie je podstatné množstvo ani hodnota (cena) drogy, keďže nebol použitý kvalifikačný moment rozsahu činu.

Nie je reálne vo svetle vykonaných dôkazov zohľadniť obhajobou ponúkanú alternatívu, že obžalovaný nevedel, čo vlastne odovzdáva a mohol sa domnievať, že ide o „neškodný“, bežne dostupný produkt. Je naopak vzhľadom na okolnosti prípadu nepochybné, že si bol vedomý zapojenia sa do reťazca predaja drogy.

Prokurátor viaže svoje námietky smerujúce k uznaniu viny v bode I. vo forme členstva, nie len činnosti pre zločineckú skupinu a ku kvalifikácii v bode II. - 9a aj podľa § 172 ods. 4 písm. b) Tr. zák. na okolnosť, že A. mal v minulosti pôsobiť ako ochranca A. popri M. Z toho má vyplývať jeho členstvo v skupine na základe úvahy, že znášať A. „vrtochy“ mohla iba blízka osoba v zmysle jej príslušnosti k spoločenstvu „P.“ Od členstva v skupine sa potom odvíja i prísnejšia kvalifikácia drogového deliktu, ktorý mal obžalovaný A. spáchať ako člen nebezpečného zoskupenia.

Taká úvaha nemá potrebný dôkazný podklad ani obsahovú jednoznačnosť. Jednak, pozícia ochrancu vyššie postaveného člena skupiny nemusí znamenať členstvo v skupine, môže byť zabezpečovaná externe, a to najmä, ak osoba ochrancu zároveň nezohráva významnejšiu rolu v niektorej zo sfér zamerania činnosti skupiny, produkujúcej zisk (čo je podľa finálneho posúdenia A. prípad).

Pozícia ochrankára by mohla byť považovaná za činnosť pre zločineckú skupinu, ŠTS však k takému záveru nedospel, a to (čo je podstatné) vo výroku napadnutého rozsudku, ale ani v jeho odôvodnení, ako tvrdí prokurátor. V odôvodnení len uvádza, že dôvodil A. vedomosť o existencii skupiny od okolnosti, že M. vypovedal o pôsobení A. ako A. ochrancu popri ňom samotnom.

Záver ŠTS, že na tomto základe nemožno považovať za dokázanú A. pozíciu ochrancu (u skutku v bode I. ju neuviedol), odvolací súd nespochybňuje.

Okolnosť A. vedomosti ako dopravného policajta o P. používaní B. vozidla (ktorou tiež dôvodí ŠTS), znamená len jeho vedomosť o dotknutých osobách, ktorá nemá povahu činnosti pre zločineckú skupinu.

V súhrne, nebolo dokázané členstvo obžalovaného v zločineckej skupine ani jeho činnosť pre skupinu, v dôsledku čoho najvyšší súd ponechal skutok v bode II. - 9 nedotknutý a u skutku v bode I. vo vzťahu k obžalovanému A. rozhodol tak, ako je uvedené vyššie.

Čo sa týka obžalovaného K., najvyšší súd vyhovel jeho odvolaniu jednak vo vzťahu k nedokázaniu časti trestnej činnosti kladenej mu za vinu v bode II. - 9b, a jednak vo vzťahu ku skutku v bode I., z ktorého bol oslobodený, ako je odôvodnené vyššie. Odvolaniu prokurátora najvyšší súd nevyhovel.

Pokiaľ ide o bod II. - 9b, ŠTS o ňom rozhodol na podklade bodov 9 a 19 obžaloby, pričom bod 19 je obsahovo začleniteľný do bodu 9 ako časť z tam všeobecne popísaných aktivít obžalovaného pri obchode s drogami. V ich rámci mohli byť prokurátorom v obžalobe alebo súdom v rozsudku vyšpecifikované i ďalšie dielčie konania, ktoré by sa dostali do pozície čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu (ako u obžalovaného A.), alebo samostatne spáchaných trestných činov (skutkov v hmotnoprávnom ponímaní).

K takému postupu došlo zo strany ŠTS vo vzťahu k poskytovaniu metamfetamínu obžalovaným M. Š., s čím sa však najvyšší súd nestotožnil, v rozhodujúcej miere pre neopoznanie obžalovaného naposledy menovaným pri príslušnom procesnom úkone (rekognícii). Pri variabilnej spolupráci osôb v dílerskej komunite nemusel byť osobou, ktorá svedkovi Š. drogu predala práve obžalovaný, čomu nasvedčuje negatívny výsledok opoznávania. Následný výskyt vodičského preukazu menovaného svedka vo veciach obžalovaného nemožno jednoznačne spojiť s predchádzajúcim predajom drogy.

Túto časť bodu II. - 9b nebolo potrebné oslobodzovať spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. (ako vo vzťahu k čiastkovému útoku pokračovacieho trestného činu), nakoľko v obžalobe nebol takto špecifikovaný bod obsiahnutý, rozhodnutie oslobodením teda ani nebolo možné (aj keď v prípade dokázania tohto konkrétneho predaja drogy by bolo možné zaradiť ho do rozsudku, ako je to odôvodnené vyššie). Preto bolo uznanie viny o túto skutkovú líniu redukované.

Vo zvyšnej časti najvyšší súd upravil skutkový dej tak, ako je to uvedené v bodoch 3 a 4 výroku II tohto rozsudku.

Závery najvyššieho súdu zodpovedajú záverom ŠTS, s tým rozdielom, že pri obchodovaní s metamfetamínom nadobúdaným prostredníctvom M. najvyšší súd ohraničil konanie obžalovaného (vychádzajúc, tak ako ŠTS, zo začatia páchania činu na začiatku roka 2009), dobou nepresahujúcou jeden rok (tento údaj reflektoval aj ŠTS z výpovede svedka Č., ktorý spoločne s K. odoberal drogy od M.), pričom vymedzenie asi jeden rok bolo posúdené v prospech obžalovaného, teda uvedením maxima tejto doby. Uvedená doba však bola zároveň určená ako presne nezistená, ktorá jeden rok (určite) nepresiahla. Ako podklad pre právnu kvalifikáciu teda nemožno brať do úvahy celé ročné obdobie, ale, vychádzajúc z možnosti priaznivejšej pre obžalovaného, kratšiu (než jeden rok), presne nezistenú dobu.

Skutková úprava ďalej predznamenáva rozdelenie oboch častí skutkového deja (skutky 3 a 4) časovou diferenciou jeden a trištvrte roka, čím je prerušená objektívna súvislosť, ktorá by umožňovala tieto konania považovať za čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu (§ 122 ods. 10 Tr. zák.). Ide teda o opakovanie trestného činu, resp. viaccinný rovnorodý súbeh dvoch trestných činov kvalifikovaných podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák.

Na druhej strane, nie je v tejto situácii možné u žiadneho z oboch dotknutých, samostatne spáchaným trestných činov, aplikovať znak páchania činu po dlhší čas, ako to navrhuje prokurátor v odvolaní, a teda ani použiť prísnejšiu sadzbu podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. [v dôsledku aplikácie písmena c) tohto ustanovenia v nadväznosti na § 138 písm. b) Tr. zák.].

K odvolacím námietkam obžalovaného, ktorým nebolo priamo ani v kontexte vyhovené, týkajú sa samotného základu jeho trestnoprávnej zodpovednosti:

Na okolnosť, že neboli zaistené žiadne drogy, a že neboli zistení ich koneční užívatelia, reaguje predchádzajúca časť tohto odôvodnenia a uvedené vysvetlenie je relevantné pre body II. - 5 aj II. - 9.

Treba uviesť, že v dôsledku nesúladu so zákonom pri vydaní príkazu na prehliadku priestorov pivnice na ul. K. v Bratislave súd nebral do úvahy tam nájdené drogy, uvedené v bode 19 obžaloby, resp. nezahrnul ich do svojich skutkových zistení (ŠTS ani najvyšší súd). Nezákonnosť prehliadky však neznamená, že sú nezákonné ostatné úkony v prípravnom konaní v predmetnej trestnej veci. Dotknutá chyba mala za následok nepoužitie dôkazu, u ktorého bola táto chyba prítomná, ako podkladu pre rozhodnutie súdu. Iné dôkazy, vykonané v súlade so zákonom, však môžu byť použité.

Okolnosť, že sa svedkyňa T. F. pri výpovedi vyjadrovala o vyhrážkach policajtov, neznamená negáciu záveru o vine, a to jednak vzhľadom na nedostatok priameho súvisu tohto údaja so skutkovým dejom, jednak vzhľadom na blízky vzťah svedkyne k narkoobchodovateľovi T. a priateľský k obž. K., a aj vzhľadom na dôvod odmietnutia vypovedať pred súdom svedkyňou (možnosť privodiť si trestné stíhanie).

Bez ohľadu na to, na ktorú garáž ukázala svedkyňa F. pri previerke jej výpovede a na ďalšie okolnosti súvisiace s previerkou (čoho sa tiež týkajú odvolacie námietky obžalovaného), následná prehliadka bola vykonaná v garáži, o ktorú vo vzťahu k dotknutej veci naozaj ide, čo potvrdzujú i zaistené stopy, vrátane stotožnenej DNA.

Aj keď opäť ide o procesnú okolnosť, na ktorú sa táto časť odôvodnenia nezameriava, najvyšší súd v kontexte vyššie popísaných okolnosti uvádza, že práve na základe analýzy DNA je zrejmé, že obžalovaný bol užívateľom predmetnej garáže, a teda, že doručenie príkazu na prehliadku T. K. ako jej predpokladanému užívateľovi bolo procesne správne, zohľadňujúce účel prehliadky. Nešlo pri nej o práva majiteľa (M. K.), ale o kontext užívania garáže s predmetom trestného konania.

Mylný je aj záver obhajoby, že pri odbere vzoriek DNA ide o procesný úkon. Ide o zabezpečenie podkladov pre vykonanie dôkazu znaleckým posudkom.

Okolnosť použitia svedectiev „kajúcnikov“ bola v odôvodnení riešená.

Pokiaľ ide o obsah výpovedí, ŠTS dostatočne odôvodnil svoje závery ku konkrétnym skutkovým zisteniam (konkretizujúcim obžalobu oproti jej bodu 9). Tieto zistenia korigoval najvyšší súd len tam, kde to bolo vecne potrebné. Odvolateľom namietané požičanie 7000,00 eur M., ktoré podľa obžalovaného M. prevzal, avšak nevrátil, nie je ani pre prípad pravdivosti tohto tvrdenia okolnosťou, ktorá by vo svetle ostatných, a to aj objektivizujúcich dôkazov (znalecké skúmanie stôp) spochybnila záver o vine v podobe, ustálenej (v konečnom dôsledku) najvyšším súdom.

K bodom II. - 10 a II. - 11 (body 17 a 18 obžaloby).

Voči uznaniu viny v týchto bodoch sa odvolal obžalovaný Š., prokurátor sa odvolal v neprospech obžalovaného Š., M. a Š., ktorí boli oslobodení spod obžaloby v bode 18 obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Tieto body zostali rozhodnutím najvyššieho súdu nedotknuté. K odvolacím námietkam obžalovaného Š:

Je pravdou, že zo svedeckej výpovede P. F. je čerpaný údaj o tom, že viecha J. bola zapálená na podnet podnikateľa K., ktorý za to aj zaplatil 700,00 eur a túto sumu Š. medzi oboch aktérov činu rozdelil rovnakým dielom.

Táto informácia však nič nemení na dokázanom úmysle zároveň prinúť poškodeného T., aby platil výpalné (rovnako ako K.) skupine P., a nie konkurenčnej skupine S. Tomu zodpovedá i vedomosť svedka M. o takom účele útoku.

Ide o scenár, ktorý zodpovedá postupu použitému obžalovaným D. v bodoch II. - 1 a II. - 2, a ktorý teda nesie rukopis spoločenstva, resp. techniky vymáhania platieb „za ochranu“, v rámci ktorej je najprv potrebné vytvoriť hrozbu ako dôvod ochrany.

Pri stretnutí 19. júla 2011 v Bratislave, riadenom Š., išlo o priamy, vopred Š. neplánovaný kontakt s T. a zároveň aj Š., bez predchádzajúceho prebratia dotknutej otázky s naposledy menovaným. Š. preto pri rozhovore zatajil okolnosť, že útok na T. podnikol on sám, inak by pre T. dôvod na ochranu (práve „P.“) zanikol. Z hľadiska následných okolností nie je (ani spätné) poskytnutie tejto informácie Š. nijako dôkazne doložené, čo je aj dôvodom, prečo bol obžalovaný Š., ale aj ďalšie pri rozhovore prítomné osoby (M. a Š.) oslobodené spod obžaloby pre skutok v jej bode 18. Chýba u nich totiž prvok vnucovania poškodenému služieb „ochrany“ násilím alebo jeho hrozbou, resp. subjektívna stránka (úmysel) k takému vnucovaniu smerujúca [to malo byť dôvodom na oslobodenie podľa § 285 písm. b), nie písm. c) Tr. por.], čo však nebolo dôvodom na zrušenie rozsudku v príslušnom bode, nakoľko v danom prípade pre obžalovaných nevyznieva skutočne použitý dôvod oslobodenia menej priaznivo než ten, ktorý mal byť súdom prvého stupňa použitý (k čomu by inak došlo na základe odvolania prokurátora, aj keď bolo podané v neprospech obžalovaných).

Inak je tomu u obžalovaného Š., pri ktorom išlo evidentne o útok smerujúci k vyvolaniu atmosféry strachu, a teda potreby vyhľadania pomoci, čo súvisí aj s vytláčaním konkurenčnej skupiny z daného územia [a teda útok uľahčuje následné konanie uvedené v bode II. - 11, čo podmieňuje aplikáciu § 245 ods. 2 písm. b) - § 140 písm. c) Tr. zák.].

Na tejto okolnosti nič nemení eventuálne prevzatie finančných prostriedkov od K. (obžalovaný Š. na poškodeného T. nesmeroval žiadne požiadavky v súvislosti s ukončením podnikania naposledy menovaného a pod., naopak, výsledkom celej akcie bola predstieraná ochrana podnikania poškodeného, čo zapadá do obvyklej „výpalníckej“ schémy, a to aj podľa T. reakcie vyhľadaním ochrany). Ak teda Š. peniaze od K. prevzal (čo nie je súčasťou skutkových zistení súdu), išlo o vedľajší príjem, zatajený pred M., ktorý mohol podporiť motiváciu na spáchanie činu, záujem K. však nebol preferovaný do takej miery, aby obmedzoval zaradenie ďalšieho podnikateľa do siete „klientov“ spoločenstva P.

Špecifikom situácie je, že predpokladaný následok útoku (hľadanie ochrany) síce nastal, T. však svojou iniciatívou prekročil hranice regiónu a skontaktoval sa priamo do bratislavského centra skupiny, čo Š. zaskočilo (zároveň však uľahčilo jeho ďalšiu činnosť v tejto veci).

Opäť (ako v bode II. - 2 u iného páchateľa) bola potom obžalovaným vo vzťahu k poškodenému pri konaní v bode II. - 11 použitá hrozba násilia (prameniaca z útoku popísaného v bode II. - 10) so súčasným využitím ľsti [§ 122 ods. 6, § 138 písm. f), § 190 ods. 3 písm. d) Tr. zák.], keď obžalovaný využil omyl poškodeného o osobe páchateľa k skutku v bode II. - 10 a povedal mu, že gril nepodpálil on, resp. že ho podpálili členovia konkurenčnej zločineckej skupiny (čo je možné charakterizovať aj ako úskok) a že na odvrátenie hrozby je potrebné prostredníctvom jeho osoby mesačne platiť jeho „domovskej“ zločineckej skupine, čím mu takú „ochranu“ vnútil. Okolnosť nedostatku právnej vety, v ktorej sa uvádza nielen použitie hrozby násilím, ale aj použitie násilia (to bolo použité v rámci predchádzajúceho skutku) nemení právnu kvalifikáciu a nebola dôvodom na zrušenie rozsudku v tomto bode (z materiálnych dôvodov, vysvetlených v úvode tohto odôvodnenia).

Okolnosť dĺžky trasy presunu Š. s F. na miesto činu v bode II. - 10 (ďalšia odvolacia námietka) nijako závery ŠTS nespochybňuje, a namietaná ako absentujúca existencia submisívneho postavenia F. voči Š. je dokázaná do tej miery, že v kritickom čase bol Š. F. nadriadeným, čo vyplýva i z výpovede naposledy menovaného.

Čo sa týka navrhovaného ako dôkaz záznamu z K. hodiniek vo vzťahu k rozhovoru za účasti Š. - poškodeným je P. T., rozhovor smerujúci k plateniu za ochranu sa odohral predbežne v Bratislave medzi Š., T., M. a Š. (a ďalšími pasívne zúčastnenými osobami, medzi ktorými nebol K.), a finálne potom 21. júla 2011 medzi T., Š. a M. (z tohto rozhovoru pramenilo i Š. oznámenie T. svojho čísla prostredníctvom SMS). Ďalšie rozhovory (T. s K., ale i každého z nich so Š. a M.) sú obsahovo poznamenané mystifikáciou oboch podnikateľov (teda i už skôr platiaceho K.) členmi zločineckej skupiny na účel bezproblémového finančného plnenia z ich strany, kde obžalovaný Š. vystupuje ako osoba chrániaca ich záujmy proti domnelým útočníkom a svoju účasť na takých útokoch zatajil.

Pokiaľ ide o záznam z hodiniek, bol K. vyhotovený z jeho rozhovoru s T., ktorý nasledoval až po vyššie uvedenom rozhovore z 21. júla 2011 (uvedenom v bode II. - 11), keď po svojom privolaní K. požiadal Š. a M., aby ich nechali s T. osamote a aby si takto mohli vysvetliť svoje nezhody. V dôsledku vyššie uvedených okolností nie je záznam dôkazne relevantný.

Okolnosť, že Š. spáchal trestné činy v bodoch II. - 10 a II. - 11 ako člen zločineckej skupiny (nebezpečného zoskupenia), čo podmieňuje použitie ustanovenia § 190 ods. 5 písm. c) Tr. zák., je zrejmá z textu výroku napadnutého rozsudku, a z jeho aj z tohto odôvodnenia.

K námietkam prokurátora sa vyjadruje predchádzajúci text.

Na doplnenie je potrebné vo vzťahu k osobám M. a Š. odkázať na príslušnú pasáž odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorej je objasnené, že rozhovor menovaných s T. po zadržaní Š. je doložený len T. výpoveďou, podľa ktorej naviac tento rozhovor neobsahuje ponuku služieb spojenú s nátlakovým konaním, ani s vystupovaním v mene zločineckej skupiny.

K bodom II. - 12 a II. - 13 (bod 4 obžaloby).

Proti rozsudku sa v tomto bode odvolal obžalovaný C., proti oslobodeniu obžalovaného A. a B. spod obžaloby u skutku v jej bode 4 z dôvodu uvedeného v § 285 písm. c) Tr. por. sa odvolal prokurátor (kvalifikáciu činu u obžalovaného C. prokurátor nespochybnil).

Na základe odvolania obžalovaného súd zrušil výrok napadnutého rozsudku v dotknutej časti (zrušenie v bode II. - 12 podmienilo v dôsledku ukladania spoločného trestu aj zrušenie výroku v bode II. - 13) a nahradil odsudzujúce rozhodnutie o skutku v bode 4 obžaloby vlastným rozhodnutím v bode 5 výroku II. tohto rozsudku.

V zásade pritom vychádza zo skutkových zistení ŠTS, ani podľa nich však (ako to namieta aj odvolateľ) nie je možné v konaní obžalovaného zistiť znak nútenia užívateliek bytu „násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy“ k poskytnutiu majetkového plnenia za týmto osobám vnucované služby ochrany. Obavy poškodenej D. v tomto smere, vyvolané „z počutia“, oproti výrokom obžalovaného o nutnosti platiť za ochranu (bez iných verbálnych alebo fyzických prejavov) nie sú vo vyššie uvedených súvislostiach kvalifikačne relevantné. Dotknuté výroky nie sú v nastalej situácii ani použitím násilia, ani jeho hrozbou alebo hrozbou inej ťažkej ujmy, ktorá by umožňovala aplikáciu obžalobou a súdom prvého stupňa použitého ustanovenia § 190 Tr. zák., prípadne § 189 Tr. zák. (trestný čin vydierania).

Vo vzťahu k prečinu porušovania domovej slobody je opätovne potrebné prisvedčiť odvolateľovi, že svedkyňa D. pri vstupe obžalovaného a K. Š. do bytu podľa vlastnej výpovede spala a až následne bola nestotožnenou spolubývajúcou privolaná. Preto nemožno verifikovať v napadnutom rozsudku uvedenú okolnosť, že sa obžalovaný do bytu „vtlačil“, najmä v situácii vopred objednaného záujemcu o erotické služby.

Je však jednoznačné, že následné požadovanie platieb za ochranu je spojené s neoprávnením zdržiavaním sa v byte (na ktoré nie je potrebné násilie ani vyhrážky), ktoré negovalo vopred dohodnutý účel návštevy bežného „klienta“. K odstráneniu tohto stavu došlo potom v súvislosti s poskytnutím sumy 150,00 eur poškodenou D. To zodpovedá použitiu ustanovenia § 194 od. 1 Tr. zák., bez kvalifikácie jednočinného súbehu so zločinom hrubého nátlaku, po úprave skutku a právnej vety oproti napadnutému rozsudku (na len neoprávnené zotrvanie v obydlí iného, bez predchádzajúceho neoprávneného vniknutia).

V dôsledku uvedeného už nebol dôvod na použitie ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák. o spoločnom treste, nakoľko vo vzťahu k skutku uvedenému v bode II. - 13 (odsúdenie Okresným súdom Bratislava IV - rozsudok, sp. zn. 3T/191/2011, z 31. januára 2012) už nebol naďalej daný atribút rovnakej právnej kvalifikácie všetkých čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu v zmysle § 122 ods. 10 Tr. zák. (pokračovanie v páchaní toho istého trestného činu).

Preto bol odvolacím súdom v príslušnej procesnej nadväznosti zrušený tiež výrok napadnutého rozsudku o treste u obžalovaného C., do rámca čoho spadá aj zrušenie výroku o zrušení výroku o vine a treste skôr uvedeného rozsudku a čím zostal tento rozsudok Okresného súdu Bratislava IV nedotknutý.

Oslobodenie obžalovaného C. zo skutku v bode I. obžaloby a kontext takého rozhodnutia k skutku v bode II. - 12 je odôvodnený v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozsudku, ktorá sa týka skutku v bode I.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora proti oslobodzujúcemu výroku týkajúcemu sa obžalovaných A. a B. zo skutku v bode 4 obžaloby, takto zamerané odvolanie nie je výslovne odôvodnené, preto odvolací súd odkazuje na príslušnú pasáž odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Ku skutku v bode 6 obžaloby.

Pri tomto skutku (a skutku v bode 16 obžaloby) nebol žiaden z obžalovaných napadnutým rozsudkom uznaný za vinného. Proti oslobodzujúcemu výroku podľa § 285 písm. a) Tr. por. podal odvolanie prokurátor.

Jeho námietky, rámcovo sa týkajúce svedeckých výpovedí M., G., M. a R. sú eliminované podrobnejším dôkazným rozborom ŠTS, na ktorý je potrebné odkázať. Opiera sa najmä o okolnosť, že výpovede o drogovej trestnej činnosti „E.“ sú len nepriame. Záver súdu prvého stupňa o pochybnostiach o tom, že sa žalovaný skutok stal, najvyšší súd nespochybňuje. Táto úvaha je podporená okolnosťou, že skutok je v bode 6 obžaloby formulovaný do značnej miery abstraktne vo všetkých okolnostiach, vrátane osôb distribuujúcich drogy, pričom jediná u skutku konkrétne uvedená osoba spolupáchateľa (P. H.) z tohto činu obžalovaná nebola.

Čo sa týka návrhu prokurátora na opätovný výsluch svedka P. v súvislosti s jeho aktuálnym trestným stíhaním, tento svedok bol vypočutý na hlavnom pojednávaní 15. apríla 2014 (krátko pred rozhodnutím vo veci), kedy prokurátor navrhoval výsluch svedka odmietnuť. Vykonaným výsluchom súd vyčerpal dôkazné možnosti v tomto smere, pričom v inom konaní je M. P. v pozícii obvineného, s čím súvisia úplne odlišné procesné náležitosti jeho výpovede (a nič to nemení na právnych súvislostiach a možných právnych konzekvenciách jeho v tomto konaní učinenej svedeckej výpovede). Návrh teda nie je dôvodný.

Skutok v bode 16 obžaloby.

Proti oslobodeniu obž. A. spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. sa odvolal prokurátor.

Jeho námietky sa týkajú okolnosti, že svedok P. mal mať na hlavnom pojednávaní „evidentne strach“. Táto okolnosť je hypotetická a v dôsledku väzobného stíhania obžalovaného (a ďalších spoluobžalovaných) relevantne nezohľadniteľná.

Na to, aby odvolací súd revidoval záver ŠTS o nedokázaní spáchania činu obžalovaným (vychádzajúci z konkrétnu osobu neusvedčujúcich výpovedí poškodeného P. a svedka B.), nepostačuje námietka prokurátora, súvisiaca s dôkazným odmietnutím zo strany ŠTS korešpondencie obžalovaného A., zaistenej v inom konaní. Z

listu označeného „Pondelok 20. august 2012“ má vyplývať, že obž. A poškodeného P. pozná a že menovaný si skutok zle pamätá.

Formulácia s takým obsahom by vzhľadom k skôr popísanej dôkaznej situácii nezmenila rozhodnutie o vine, pokiaľ ide o okolnosť členstva a postavenie obžalovaného na druhom stupni riadenia v zločineckej skupine, tá je dokázaná, ako je to odôvodnené v napadnutom rozsudku pri skutku v bode I., bez potreby ďalšieho dôkazného potvrdenia. Ide teda o okolnosti, ktoré boli dostatočne zistené inými už vykonanými dôkazmi (§ 272 ods. 3 Tr. por.), preto nemá význam ďalej skúmať procesnú prípustnosť dôkazu.

K procesným námietkam podaných odvolaní.

K niektorým parciálnym otázkam sa v tomto smere vyjadrovali predchádzajúce časti odôvodnenia.

K ďalším viacnásobne uplatneným námietkam, ktoré sa teda konania, resp. personálneho spektra obžalovaných týkajú prierezovo:

Použitie zariadenia na prenos zvuku a obrazu (telemost) pri výsluchu svedka M. na hlavnom pojednávaní, námietka smeruje k nedostatku bezpečnostných alebo iných dôvodov na takýto postup.

Samotná okolnosť, že ide o chráneného svedka, indikuje bezpečnostné riziká, ktoré sú najmä v prípade svedectva o násilnej trestnej činnosti „iným vážnym dôvodom“ - to sa týka kontextu primeraného použitia § 134 ods. 1, v zmysle § 134 ods. 3 Tr. por.

Pri použití § 134 ods. 3 Tr. por. v nadväznosti na ods. 1 tohto ustanovenia sú zohľadniteľné „vážne dôvody“. Takým dôvodom je nepochybne bezpečnostné hľadisko súvisiace s podstatou inštitútu chráneného svedka, a to aj vo vzťahu k účasti na hlavnom pojednávaní, preprave na hlavné pojednávanie a utajeniu miesta pobytu (ako na to obsahovo odkázal ŠTS vo svojom uznesení z 12. septembra 2015).

Výsluch prostredníctvom prenosového zariadenia, procesne garantovaný účasťou náhradného sudcu pri výsluchu, spĺňa všetky kritériá bezprostrednosti a nie je prekážkou uplatnenia práv obžalovaných.

To platí aj v prejednávanej veci a spochybňovanie riadneho priebehu výsluchu svedka M., teda výsluchu bez technickej alebo inej manipulácie, je garantované účasťou náhradného sudcu na výsluchu.

Tejto okolnosti sa týka aj ďalšia odvolacia námietka, a to že náhradný sudca sa nezúčastnil zvyšku hlavného pojednávania.

Tu platí, že ustanovenie § 246 ods. 1 a 2 Tr. por. je potrebné vo vzťahu k odseku 3 tohto ustanovenia vyložiť z hľadiska účelu dotknutého inštitútu (výsluch ohrozeného svedka, chráneného svedka alebo svedka s utajenou totožnosťou s využitím technického zariadenia na prenos zvuku a obrazu), teda reštriktívne. To znamená, že náhradný sudca sa v takom prípade zúčastní len výsluchu svedka, nie prevyšujúcej časti hlavného pojednávania. V tom je rozdiel oproti účasti náhradného sudcu na hlavnom pojednávaní z dôvodu predpokladu jeho dlhšieho trvania.

Bez ohľadu na uvedené, práva obžalovaných v tejto súvislosti nemôžu a v prejednávanej veci nemohli byť nijako dotknuté, keďže nevznikla potreba nahradiť sudcu (člena senátu) v konaní a pri rozhodovaní. Účasť náhradného sudcu (prítomného pri dotknutom výsluchu) na zvyšku hlavného pojednávania by teda na zložení senátu pri rozhodovaní vo veci (hlasovaní) nič nezmenila ani v zmysle § 246 ods. 2 Tr. por.

Namietaná technická manipulácia s mobilnými telefónmi v súvislosti so znaleckým dokazovaním je len hypotetickým predpokladom obhajoby, ktorý pri výsluchoch znalcov nebol potvrdený. Okrem toho, údaje z mobilných telefónov (konkrétne uložené telefónne čísla) boli v rozsahu uznania viny brané do úvahy ako podklad pre rozhodnutie len ojedinele a parciálne, ako doplnkový dôkaz, bez rozhodujúceho alebo podstatného významu (ako vyplýva i z odôvodnenia napadnutého a tohto rozsudku a sčasti z obsahu tohto odôvodnenia).

Námietka, že na znalecké preskúmanie mobilných telefónov bol vzhľadom k ich operačnému systému potrebný príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov podľa § 90 Tr. por., a teda nepostačovalo vydanie, resp. odňatie veci podľa § 89, § 91 Tr. por., rovnako nie je dôvodná, ako na to poukázal aj ŠTS.

Možno dodať, že napriek niektorým podobným alebo zhodným technickým komponentom a spôsobu prevádzky, mobilný telefón nemožno stotožniť s počítačom a tento rozdiel sa prejavuje i pri ponuke a predaji príslušných zariadení ako rozdielnych druhov tovaru.

Bez ohľadu na uvedené a vo vzťahu k samotným počítačovým údajom, vzhľadom k možnému obsahu príkazu podľa § 90 ods. 1 písm. a) až písm. e) Tr. por. a k adresátovi príkazu (vrátane „poskytovateľa takých služieb“), ide o údaje uložené prostredníctvom počítačového systému (nie mobilného telefónu), ktoré uchová, umožní ich vyhotovenie alebo skopírovanie, znemožní k nim prístup, odstráni ich z počítačového systému alebo ich na účely trestného konania vydá osoba, v držbe alebo pod ktorej sú kontrolou (vrátane poskytovateľa služieb), u ktorej nie je potrebné žiadať o vydanie alebo odňať samotný počítač (napr. osoba disponujúca s údajmi z dôvodu poskytovania služieb súvisiacich s prevádzkou počítača alebo iných služieb).

Ak ide o samotného páchateľa (obvineného), takým spôsobom (príkazom) by nebolo možné údaje spoľahlivo zabezpečiť, nakoľko po jeho obdržaní (bez súčasného odňatia veci) by mal páchateľ možnosť údaje odstrániť alebo zničiť samotné zariadenia. Preto je odňatie počítačových údajov v zmysle § 91 Tr. por. možné len ako súčasť odňatia veci (zariadenia s údajmi), čomu však predchádza výzva na vydanie veci (§ 89 ods. 1 Tr. por.), nie príkaz podľa § 90 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Vydanie a odňatie veci je tradičný trestno-procesný inštitút, ktorý nie je potrebné vo vyššie popísanom prípade dopĺňať príkazom na vydanie počítačových údajov, nakoľko po vydaní veci je už zákonne súladným spôsobom zabezpečený aj príslušný údaj (po jeho bežnou manipuláciou vyvolanom zobrazení na zariadení, resp. zistení znaleckým dokazovaním).

Konaniu bolo vytýkané aj nerozhodovanie o námietkach zaujatosti v priebehu hlavného pojednávania - o takých námietkach sa v zmysle § 32 ods. 6 Tr. por. nerozhoduje, ak je dôvodom námietky len procesný postup súdu v konaní (vrátane rozhodovania o postupnosti dokazovania a okruhu vykonaných dôkazov). Ide o otázky podstaty rozhodnutia vo veci samej a postupu pri prejednávaní veci, ktoré sa preskúmavajú v konaní o opravných prostriedkoch, nie v námietkovom konaní, zameranom na osobnú zaujatosť sudcu z dôvodov uvedených v zákone (§ 31 ods. 1 Tr. por.).

Rozsiahle je namietaná otázka zachovania totožnosti skutku, ktorej kritériá sú vymedzené v úvodnej časti tohto odôvodnenia a je potrebné opakovane konštatovať, že vzhľadom k ich relatívnej voľnosti a štruktúre jednotlivých skutkov jednak v obžalobe a jednak v odsudzujúcej časti výroku rozsudku bola totožnosť skutku vo všetkých prípadoch zachovaná - ŠTS teda z nej nevybočil (pri skutku v bode 12 obžaloby vytvoril nadbytočný oslobodzujúci výrok, čo je však iná otázka a čo bolo najvyšším súdom korigované).

Niektoré bližšie podrobnosti vo vzťahu k tejto otázke sú uvedené pri jednotlivých bodoch výroku napadnutého rozsudku v predchádzajúcom obsahu tohto odôvodnenia.

Vo zvyšnom rozsahu namietaných procesných chýb, ak sa je k námietkam potrebné vyjadriť (pri posúdení tejto otázky podľa kritérií uvedených v úvode odôvodnenia), je jednak potrebné opätovne odkázať na niektoré okolnosti uvedené už skôr pri jednotlivých bodoch výroku napadnutého rozsudku, a jednak uviesť nasledovné:

Odvolacie námietky obžalovaného A. (niektoré ním uplatnené námietky boli použité aj ďalšími obžalovanými):

Vylúčenie a opätovné spojenie konania proti obžalovanému A. (vylúčené konanie bolo vedené pod sp. zn. 2T/34/2013) - tento postup nie je procesnou chybou a nemožno spochybniť aplikáciu ust. § 21 Tr. por., nakoľko išlo o evidentne potrebu urýchlenia konania (na účel neodročenia hlavného pojednávania u všetkých spoluobžalovaných z dôvodu neúčasti jedného z obhajcov a nevykázania lehoty na prípravu druhého z obhajcov u obž. A.). Rovnako je procesne konformné opätovné spojenie vecí, čomu nebráni formulácia „veci, v ktorých boli podané samostatné obžaloby“ v ust. § 21 ods. 3 Tr. por. Toto ustanovenie je potrebné interpretovať extenzívne a zaužívanej súdnej praxi zodpovedá spojenie vecí, ktoré boli skôr „rozdelené“ vylúčením konania o niektorom skutku alebo proti niektorému obvinenému zo spoločného konania (uvedené platí aj o vylúčení a opätovnom spojení konania proti obž. K. - 2T/13/2014, v štádiu záverečných rečí).

Vykonanie časti hlavného pojednávania bez dodržania lehoty na prípravu obhajcu obž. A. - táto námietka taktiež nie je dôvodná. O hlavnom pojednávaní konanom 12. augusta 2013 nebol dostatočne včas

upovedomený obhajca JUDr. S. a obhajca JUDr. K. nebol prítomný, preto bola vec obž. A. vylúčená zo spoločného konania. O hlavnom pojednávaní 9. septembra 2013 (na ktorom došlo k opätovnému spojeniu veci) už bol obhajca JUDr. S. včas upovedomený a bol aj prítomný.

Obhajca JUDr. K. bol včas upovedomený o hlavnom pojednávaní konanom 12. augusta 2013 (na verejnom zasadnutí o predbežnom prejednaní obžaloby 8. júla 2013), pričom hlavné pojednávanie 9. septembra 2013 (po vylúčení veci obž. A. a jej opätovnom spojení s vecou ostatných spoluobžalovaných) bolo vecne prvým hlavným pojednávaním vo vzťahu k osobe tohto obžalovaného, na ktorom bol aj vypočutý (na hlavnom pojednávaní vo vylúčenej veci nebol vykonaný žiaden dôkazný úkon). Včasné upovedomenie o hlavnom pojednávaní 12. augusta 2013 teda konvaliduje dokladové nevykázanie dostatočne včasného upovedomenia jedného z obhajcov obžalovaného A. (JUDr. K.) o hlavnom pojednávaní 9. septembra 2013.

Pokiaľ ide o medzitým vykonanie dôkazov - výsluchov spoluobžalovaných na hlavnom pojednávaní 12. až 14. augusta 2013, každý z nich bol vypočutý v neprítomnosti doposiaľ nevypočutých spoluobžalovaných - žiaden z obžalovaných teda nemal možnosť byť prítomný pri výsluchu obžalovaných, ktorí boli vypočutí pred ním. Každý z obžalovaných mal potom možnosť sa k výpovediam spoluobžalovaných vyjadriť po tom, čo mu boli doručené prepisy z hlavného pojednávania konaného 12. až 14. augusta 2013, v obžalovanými samotnými zápisnične konštatovanom dostatočnom predstihu, k vyjadreniu sa došlo na hlavnom pojednávaní 20. januára 2014, teda v ďalšom priebehu dokazovania. Tým je splnená podmienka uvedená v § 260 Tr. por., a to vo vyššej kvalite, než len pri ústnom oboznámení takých výpovedí.

Tieto okolnosti sa teda týkajú i obžalovaného A., pričom aj zápisnice o výsluchoch z prípravného konania obžalovaných D. a B., čítané na hlavnom pojednávaní konanom 12. až 14. augusta 2013 (popri vykonaných výsluchoch), boli opätovne prečítané na hlavnom pojednávaní 9. septembra 2013.

Čo sa týka možnosti pokladať otázky spoluobžalovaným vypočutým na hlavnom pojednávaní 12. až 14. augusta 2014 zo strany obžalovaného a obhajcov obžalovaného A., všetci spoluobžalovaní, ktorých sa týka jeho trestná (drogová) činnosť v rozsahu skutku v bode II – 9a výroku napadnutého rozsudku (dokonca všetci obžalovaní, okrem obž. P.), odmietli celkovo alebo po prvej časti svojej výpovede (samostatný popis obžalovaným okolností, ktoré sú predmetom výsluchu) vypovedať, preto kladenie otázok nebolo možné.

Ani v tomto smere teda neboli obhajovacie práva obžalovaného obmedzené.

Tvrdený nedostatok poučenia svedkov o práve odmietnuť vypovedať a tvrdený nedostatok ich vyjadrenia k poučeniu - také tvrdenie nie je reálne podložené.

Všetci svedkovia boli poučení v súlade so zákonom a ich vyjadrenie je obsahovo jasné, a to aj v otázke prejavu vôle vypovedať oproti možnosti odmietnuť výpoveď z dôvodu uvedeného v § 130 (ods. 2) Tr. por.

Obžalovaný B. namieta doručenie príkazu na domovú prehliadku vykonanú 15. novembra 2011 jemu a nie majiteľovi bytu, v ktorom sa zdržiaval.

Príkaz bol riadne vydaný a doručený B. ako užívateľovi bytu. Bez ohľadu na účelovosť jeho tvrdenia, že v byte bol len návštevníkom, ide o ochranu práv podozrivého, resp. obvineného, ktorým bol M. B. Možný zásah do práv majiteľa bytu nie je z hľadiska tohto konania procesne relevantný (vylučujúci použitie dôkazu).

Obžalovaným B. namietané vykonanie prehliadky motorového vozidla ako „iného“ priestoru bez doručenia príkazu na takú prehliadku - v prípade oboch vozidiel (VW Passat, Kia Sportage) bol príkaz vydaný a obžalovanému doručený a pred začatím prehliadky sa v oboch prípadoch na výzvu podľa § 104 ods.1 Tr. por. vyjadril, že v aute nemá zbrane ani drogy.

Obžalovaným A. namietaný výsluch svedkov Y. bez tlmočníka - tlmočník bol pri výsluchu prítomný a v spise je pripojený jeho sľub (tlmočník „ad hoc“).

Návrhy na doplnenie dokazovania.

Obžalovaní aj prokurátor uplatnili v priebehu súdneho konania pred súdom prvého stupňa dôkazné návrhy, z ktorých niektorým súd vyhovel, iným nevyhovel.

Viaceré námietky potom smerujú k nevyhoveniu týmto dôkazným návrhom.

K uvedenému je potrebné konštatovať nasledovné:

ŠTS odmietol návrhy na doplnenie dokazovania v celom rozsahu návrhov, v ktorom týmto návrhom nebolo z jeho strany vyhovené, a to na hlavnom pojednávaní 15. apríla 2014 (vo vzťahu k obhajobe aj prokurátorovi). Učinil tak procesne konformným spôsobom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. a uviedol aj dôvody takého rozhodnutia. Následne bolo dokazovanie vyhlásené za skončené podľa § 274 ods. 1 Tr. por.

Táto otázka je ďalej už vecou skutkových úvah (prípadne úvah o procesnej prípustnosti dôkazov) a je povinnosťou súdu návrh na vykonanie dôkazu odmietnuť, ak má za to, že sú splnené zákonné dôvody na také rozhodnutie.

Vecne, z hľadiska kritérií uvedených v § 272 ods. 3 Tr. por. (dôkaz sa týka okolnosti, ktorá pre rozhodnutie nie je podstatná alebo okolnosti, ktorú možno zistiť inými už skôr vykonanými dôkazmi), bolo vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa správne a oproti odvolacím námietkam sa s ním najvyšší súd stotožnil (niektorými konkrétnosťami vo vzťahu k návrhom na doplnenie dokazovania sa zaoberajú predchádzajúce časti tohto odôvodnenia pri konkrétnych otázkach).

Návrhy na doplnenie dokazovania boli uvedené aj v podaných odvolaniach, aj keď sa do určitej miery prekrývajú s už skôr uplatnenými dôkaznými návrhmi.

Dôkaznými návrhmi prokurátora sa zaoberalo toto odôvodnenie v jeho predchádzajúcom obsahu.

Samostatné podania v tomto smere (návrhy na vykonanie dôkazov) adresovali odvolaciemu súdu obžalovaní A., A. a D.

Podľa rovnakých kritérií, ako je uvedené vyššie (§ 272 ods. 3 Tr. por.), nepovažoval odvolací súd tieto návrhy po ich preskúmaní za dôvodné, ktoré by mohli na záveroch ŠTS alebo na záveroch najvyššieho súdu, ktorými výroky napadnutého rozsudku korigoval, niečo zmeniť.

Niektoré z návrhov smerujú k dokazovaniu okolností, ktoré s trestnou činnosťou priamo nesúvisia, resp. nemajú na ňu vplyv a niektoré účelovo a nereálne spochybňujú dokazovaním nepochybne zistené okolnosti.

Treba poukázať aj na ustanovenie § 240 ods. 3 Tr. por. a na oneskorené navrhovanie dôkazov, ktoré boli stranám známe už v čase doručenia výzvy na navrhovanie dôkazov, čím je daná možnosť odmietnutia takých dôkazov súdom. Najvyšší súd však dôkazné návrhy posúdil v celom rozsahu.

Formálno-procesne už odvolací súd dôkazy navrhnuté v odvolacom konaní osobitným rozhodnutím na verejnom zasadnutí ani mimo tohto úkonu neodmieta, túto okolnosť len uvedie v odôvodnení svojho rozhodnutia (a teda ju týmto uvádza).

Keďže dôkazy neboli vykonané, odvolací súd sa nimi bližšie nezaoberá. Len rámcovo - z hľadiska nedôvodnosti návrhov:

Obžalovaní A. a P. spoločným podaním:

Neprávoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava I, týkajúci sa oslobodenia iných, než v tejto veci obžalovaných osôb, spod obžaloby pre drogové delikty, je v príslušnom smere irelevantný, svedkovia označení v návrhu vypovedali v prejednávanej trestnej veci pred ŠTS (M., Š., Č.).

To platí aj o znaleckom posudku z inej trestnej veci, ktorý má doložiť použitie rovnakého druhu výbušniny voči vozidlu M. A. v roku 2009 (ktorý obhajoba spája prostredníctvom výpovede V. M. s jeho osobou) ako pri útoku v bode II. - 6a. K okolnostiam inštruktáže na Chorvátskom ramene (návetie bodu II. - 6) sa vyjadruje predchádzajúca časť tohto odôvodnenia, a to aj v dotknutej súvislosti (jej namietaná nepotrebnosť pre M.).

Obžalovaný P. samostatným podaním:

Doklady smerujúce k dokázaniu evidencie zamestnaneckého vzťahu V. M. v rokoch 2008 až 2009 na hodnovernosti jeho výpovede vo vzťahu k jej relevantným okolnostiam nemôžu nič zmeniť, rovnako okolnosť, že M. aj A. boli evidovaní v občianskom združení A. R. T. - ide o okolnosti nepodstatné pre rozhodnutie.

Obžalovaný D.:

Ním predložené doklady by rovnako na podstate záverov o vine v jej finálne uzavretej podobe nemohli priniesť zmenu.

Ide prevažne o informácie získané podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám, ktoré boli vyžiadané až v období po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku, a to ako operatívne (neprocesné) a evidenčné údaje k osobe obžalovaného D., čerpané z útvarov, ktoré sa vyšetrovaním predmetného druhu trestnej činnosti nezaoberajú a trestné stíhanie vo veci nimi nebolo vedené (OO PZ a OR PZ), resp. zaoberali sa konaním len pôvodne a potom vec prevzal prezidiálny útvar (vtedajší ÚBOK PPZ - skutok II. - 3 výroku napadnutého rozsudku), informácie týkajúce sa evidovania V. M. ako záujmovej a závadovej osoby (čo je nesporné), informácie o nevznesení obvinenia ďalším osobám, vrátane príslušníkov PZ, za spoluprácu s I. D. a za postup v jeho prospech (čo je irelevantné), doklady o oprávnení na podnikateľskú činnosť M. J. zhodnú s legálnym predmetom podnikania obžalovaného, o legálnej držbe zbrane osobou obžalovaného a o jeho (v konaní uvádzanom) zmluvnom vzťahu s exekútorským úradom (čo na závery o páchaní trestnej činnosti nemá žiaden vplyv), informácia o služobnom pomere osoby M. M. v PZ do roku 2008 (bez súvisu s vecou).

Rozsudok ŠTS o uznaní viny D. C. za účasť na skutku v bode II. - 2 je rozhodnutím v inej trestnej veci, vedenej proti jeho osobe, pričom oproti tvrdeniu obžalovaného D. nekoliduje so skutkovými zisteniami súdu v bode II. - 1 napadnutého rozsudku ohľadom účasti Z. S. na tomto skutku, irelevantné pre meritórne rozhodnutie v tejto veci je aj nepodanie obžaloby na M. J. na ŠTS podľa potvrdenia tohto súdu, rovnako aj vyjadrenie osoby označenej obžalovaným za odborníka v oblasti filozofie k významovým kontextom a alternatívam nápisu - tetovania na M. ruke.

Pokiaľ ide o prehliadku cely obžalovaného a tvrdené odňatie poznámok na prípravu obhajoby, z predloženého materiálu nie je okrem vyjadrenia obvineného určiteľné, či medzi písomnými materiálmi boli aj také poznámky, čo by však ani v opačnom prípade nezakladalo účelný dôvod na ďalšie dokazovanie vo vzťahu k predmetu konania.

Z hľadiska práva na obhajobu (chápuc učinený návrh ako odvolaciu námietku), v priebehu hlavného pojednávania nebolo také porušenie zistené, čomu zodpovedá aj spôsob a rozsah obhajoby obžalovaného, a to samostatne i prostredníctvom obhajcov.

V konečnom dôsledku, ani podľa návrhu učineného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, dokazovanie dodávok firmy I. (s majetkovou účasťou obžalovaného) do podniku „H.“ v Bratislave nie je dôvodné, nakoľko by záver o vine I. D. nijako nevylučovalo ani nespochybňovalo (nemohol zmeniť).

Vo všetkých prípadoch ide o okolnosti nepodstatné pre rozhodnutie alebo o okolnosti, ktoré možno zistiť, resp. boli zistené inými, už skôr vykonanými dôkazmi, čo zodpovedá situácii uvedenej v § 272 ods. 3 Tr. por.

Výrok o trestoch, spôsobe ich výkonu a o ochranných opatreniach.

Výrok o treste a spôsobe jeho výkonu bol zrušený u tých obžalovaných, u ktorých bol, čo i len sčasti, zrušený výrok o vine (uznaní za vinného) v zmysle § 321 ods. 3 Tr. por., teda obligatórne (avšak aj v týchto prípadoch sa vyskytli chyby výroku o treste, nezávislé od výroku o vine), ako aj v iných prípadoch, teda bez zrušenia výroku o vine u niektorých obžalovaných.

V oboch týchto kategóriách prípadov bol výrok o treste napadnutého rozsudku nahradený výrokom rozsudku odvolacieho súdu.

Výrok o ochrannom opatrení (ochrannom liečení) najvyšší súd zrušil u obžalovaného K. a nahradil ho obsahovo rovnakým výrokom, so správne právne označeným dôvodom uloženia ochranného liečenia.

Základné chyby výroku o treste, ktorých sa dopustil ŠTS:

Ak sa uplatňuje ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. na zvýšenie trestnej sadzby, nemožno už spáchanie viacerých trestných činov v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. považovať za priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. Ide totiž o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, aj keď nie je vyjadrená v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, ale v ustanovení v jeho všeobecnej časti (k tomu pozri aj stanovisko 1/2011 Zbierky stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky).

Tento vzájomne sa vylučujúci vzťah totiž platí pri výklade ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zák. aj vo vzťahu medzi okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby a všeobecne priťažujúcou okolnosťou podľa § 37 Tr. zák., pričom okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (v tomto prípade spáchanie dvoch alebo viacerých úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák.), sa uplatní prednostne.

Treba poznamenať, že ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. bolo pri rozhodovaní použité v znení účinnom od 21. decembra 2012, v súlade s čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky a § 2 ods. 1 Tr. zák. (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011), čo podmienilo nezvyšovanie dolnej hranice dotknutých trestných sadzieb nad jednu polovicu sadzby so zvýšenou hornou hranicou o jednu tretinu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., časť prvej vety za bodkočiarkou, v znení Trestného zákona účinnom do 20. decembra 2012. To prinieslo významné zvýhodnenie pre obžalovaných.

V dotknutých prípadoch (použitia § 41 ods. 2 Tr. zák., pri ktorom bola zvýšená horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu) priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. nebola použitá.

Naopak, bola použitá poľahčujúca okolnosť vedenia riadneho života podľa § 36 písm. j) Tr. zák., ak záver o nevedení riadneho života pred spáchaním dotknutého trestného činu (súbehu trestných činov, za ktoré bol ukladaný úhrnný alebo súhrnný trest) mohol súd vyvodiť len z predchádzajúceho odsúdenia (odsúdení), u ktorého už nastali účinky jeho zahladenia.

Ak sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený, a okrem predchádzajúceho odsúdenia s takými účinkami (účinkami jeho zahľadenia) nemožno na základe iných okolností konštatovať, že páchateľ neviedol pred spáchaním trestného činu, za ktorý súd ukladá trest, riadny život, na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. sa vždy prihliadne.

Vyššie uvedené závery ovplyvnili pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pri určovaní hraníc trestnej sadzby podľa § 38 ods. 2 až 4 Tr. zák., s prípadnou nadväznosťou na § 41 ods. 2 Tr. zák., a teda aj výšku uložených trestov (ak boli tieto okolnosti v konkrétnom prípade aktuálne).

K výroku o treste, spôsobe jeho výkonu a ochrannom opatrení u jednotlivých obžalovaných:

U obžalovaných Š., O. a T. zostal výrok o treste a spôsobe jeho výkonu, resp. u obžalovaného T. o podmienečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody, nedotknutý - v žiadnom z týchto prípadov nebol uložený ochranný dohľad alebo iné ochranné opatrenie.

Obžalovaný J. O. - oproti rozsudku ŠTS nebola použitá priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. a bola použitá poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., čo prvotne podmienilo úpravu sadzby uvedenej v § 295 ods. 4 Tr. zák. (pri ukladaní úhrnného trestu najprísnejšej z oboch dotknutých) nie podľa § 38 ods. 4, ale podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. (zníženie hornej hranice pre prevahu poľahčujúcich okolností o jednu tretinu základu uvedeného v § 38 ods. 8 Tr. zák.) a následne sa horná hranica v jej takto určenej absolútnej hodnote zvýšila o jednu tretinu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., teda výsledná sadzba činí 10 rokov až 17 rokov, 10 mesiacov a 10 dní trestu odňatia slobody (v tomto prípade bol trest uložený napadnutým rozsudkom nad správne vypočítanú hornú hranicu, za ktorú ŠTS mylne pokladal hranicu dvadsiatich rokov).

Najvyšší súd uložil obžalovanému ako primeraný trest odňatia slobody v trvaní 16 rokov so zaradením na výkon trestu zodpovedajúcemu výroku napadnutého rozsudku.

Výrok o ochrannom dohľade napadnutého rozsudku zostal rozhodnutím najvyššieho súdu nedotknutý.

Obžalovaný M. A. - oproti napadnutému rozsudku bola vypustená okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., čo podmienilo zníženie hornej hranice sadzby úhrnného trestu (pri použití najprísnejšej z dotknutých

trestných sadzieb, teda sadzby podľa § 172 ods. 4 Tr. zák.) podľa § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák., pred jej zvýšením podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. (ktoré už nemôže navýšiť hornú hranicu nad 25 rokov v zmysle naposledy označeného ustanovenia). Táto zmena podmienila zníženie trestu na 21 rokov odňatia slobody pri rovnakom zaradení na výkon trestu ako v napadnutom rozsudku.

Výrok o ochrannom dohľade napadnutého rozsudku zostal nedotknutý.

Obžalovaný M. B. - za rovnakých právnych okolností, ako u obžalovaného O. [vypustenie okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., použitie okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák.], pri použití tých istých ustanovení ako u obžalovaného A., najvyšší súd uložil obžalovanému B. zhodný trest odňatia slobody (21 rokov) so zaradením na jeho výkon ako v napadnutom rozsudku.

Výrok o ochrannom dohľade napadnutého rozsudku zostal nedotknutý.

Obžalovaný A. - po zmene výroku o vine mu nebol uložený úhrnný trest podľa § 41 Tr. zák. Trest mu najvyšší súd uložil v rámci sadzby podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., a teda pri znížení hornej hranice sadzby podľa § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. v trvaní 3 a pol roka so zaradeným do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Obžalovanému K. bol po zmene výroku o vine uložený trest podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., a to ako úhrnný podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. V dôsledku poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. bola horná hranica trestnej sadzby znížená podľa § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák., teda o jednu tretinu rozpätia medzi hornou a dolnou hranicou uvedenou v ustanovení osobitnej časti (§ 172 ods. 1 Tr. zák.), a následne bola takto určená horná hranica trestnej sadzby zvýšená o jednu tretinu jej absolútnej hodnoty podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. Takto bol obžalovanému uložený (v rámci sadzby 3 roky až 10 rokov, 2 mesiace a 20 dní) trest odňatia slobody v trvaní 4 a pol roka so zaradením ako v napadnutom rozsudku (minimálny stupeň stráženia).

U obžalovaných A. aj K. bolo použité ustanovenie § 172 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom od 1. augusta 2013, teda v znení, ktoré je pre nich priaznivejšie (podľa § 2 ods. 1 Tr. zák.) - dolná hranica sadzby bola teda oproti predchádzajúcemu zneniu zákona znížená zo štyroch na tri roky (na rozdiel od napadnutého rozsudku bolo najvyšším súdom správne označené znenie Trestného zákona, v ktorom bolo dotknuté ustanovenie pri rozhodovaní použité).

Ochranné liečenie bolo obžalovanému K. uložené z toho istého vecného dôvodu ako v napadnutom rozsudku (súvis trestnej činnosti s užívaním návykovej látky), avšak podľa správne označeného ustanovenia Trestného zákona, pričom ochranné opatrenie sa ukladá v zmysle § 2 ods. 3 Tr. zák. podľa zákona účinného v čase rozhodovania súdu.

U obžalovaného P. boli pri ukladaní trestu odstránené tie isté chyby a použité tie isté ustanovenia ako u obžalovaného O. Trest mu v dôsledku uvedeného bol znížený a takto bol uložení v trvaní 10 a pol roka s rovnakým zaradením na jeho výkon ako v napadnutom rozsudku, výrok napadnutého rozsudku o ochrannom dohľade ponechal najvyšší súd nedotknutý.

Obžalovanému D. bol uložený trest ako súhrnný podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. v rámci sadzby podľa § 190 ods. 5 Tr. zák. So zníženou (pred jej finálnym zvýšením podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.) hornou hranicou podľa § 38 ods. 3 zo základu uvedeného v § 38 ods. 8 Tr. zák., a to v dôsledku použitia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. [priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. nebola oproti napadnutému rozsudku použitá], čo celkovo podmienilo zníženie trestu na dvadsaťdva rokov (v rámci sadzby 20 až 25 rokov pri zohľadnení obmedzenia podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.) s rovnakým zaradením na výkon trestu ako v napadnutom rozsudku. Ďalší postup podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Trnava zo 6. novembra 2012, sp. zn. 4T/11/2012, a uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/147/2012, z 31. januára 2013 je rovnaký ako v napadnutom rozsudku. Výrok napadnutého rozsudku o ochrannom dohľade ponechal najvyšší súd nedotknutý.

U obžalovaného Š. bola odstránená tá istá chyba a bol uložený trest podľa tých istých ustanovení, v rovnakej výške a s tým istým spôsobom zaradenia na výkon trestu ako u obžalovaného D. Rozsudky, vo vzťahu ku ktorým bol ukladaný súhrnný trest (ktorý takto postihuje viacčinný súbeh trestných činov u tohto

obžalovaného aj nad rámec prejedávanej veci, rovnako ako u obžalovaných D. a B.), sú uvedené vo výroku tohto rozsudku, výrok o ochrannom dohľade napadnutého rozsudku zostal nedotknutý.

U obžalovaného P. B. došlo k zmene uvedením do výroku rozsudku aj ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. o súhrnnom treste a nebola použitá priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. (keďže pri ukladaní súhrnného trestu bolo použité aj ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák.), v dôsledku čoho sadzba podľa § 296 Tr. zák. nebola upravená podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. (zvýšením jej dolnej hranice ako v napadnutom rozsudku), pred zvýšením hornej hranice tejto sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. Na základe uvedeného bol u tohto obžalovaného trest znížený na sedem rokov odňatia slobody s rovnakým zaradením na jeho výkon ako v napadnutom rozsudku [§ 42 ods. 2 písm. a) Tr. zák.], rozsudok vo vzťahu ku ktorému bol ukladaný súhrnný trest (a tiež bolo postupované podľa § 42 ods. 2 Tr. zák.) je označený vo výroku tohto rozsudku, ochranný dohľad nebol uložený (nebol zákonný dôvod na jeho uloženie).

U T. B. ŠTS opomenul použiť ustanovenie o tzv. asperačnej zásade (§ 41 ods. 2 Tr. zák.), rovnako nesprávne však použil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. (ktorá nemá byť použitá práve v dôsledku aplikácie § 41 ods. 2 Tr. zák.).

To celkovo vyznieva v neprospech obžalovaného (horná hranica sadzby - 10 rokov sa zvýšila po jej znížení o dvadsať mesiacov v zmysle § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. o jednu tretinu takto vypočítanej hodnoty, teda celkovo na 11 rokov, 1 mesiac a 10 dní). Trest bol potom obžalovanému (na základe odvolania prokurátora podaného v jeho neprospech) uložený vo výmere 6 rokov so zaradením na jeho výkon ako v napadnutom rozsudku (minimálny stupeň stráženia). Ochranný dohľad nebol obžalovanému uložený (nebol zákonný dôvod na jeho uloženie).

U obžalovaného C. nebol ukladaný po zmene rozhodnutia vo výroku o vine spoločný trest (vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/191/2011, z 31. januára 2012 chýbal prvok rovnakej právnej kvalifikácie, nejde teda o ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu). Keďže trest uložený označeným rozsudkom za zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 32 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (po schválení dohody o vine a treste) je na účel ochrany spoločnosti a nápravu páchateľa dostatočný (zohľadniac právne aspekty zmeny znenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 106/2011), najvyšší súd upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava IV podľa § 44 Tr. zák.

Trest prepadnutia majetku zostal nedotknutý zrušením u obžalovaných Š. a O., zo zvyšných deviatich obžalovaných, ktorým bol uložený napadnutým rozsudkom, a u ktorých bol výrok o treste zrušený, nebol trest prepadnutia majetku týmto rozsudkom uložený T. K., nakoľko bol oslobodený zo skutku v bode 1 obžaloby s právnou kvalifikáciu podľa § 296 Tr. zák., čo vyvolalo nedostatok podmienok na uloženie takého trestu v zmysle § 58 ods. 3 Tr. zák.

Treba v reakcii na uplatnené odvolacie námietky uviesť, že (ako to uviedol aj ŠTS) ide o obligatórne uloženie trestu prepadnutia majetku podľa vyššie označeného ustanovenia (§ 58 ods. 3 Tr. zák.), ak bol spáchaný trestný čin uvedený v tomto ustanovení (v tomto prípade podľa § 296 Tr. zák. alebo § 172 ods.4 Tr. zák.). To bolo relevantné u tých páchateľov, ktorí sa takej trestnej činnosti aspoň sčasti dopustili (ich trestná činnosť bola ešte páchaná) od 1. septembra 2011 (vrátane tohto dňa), čo vyplýva zo znenia dotknutých skutkov, teda dotknutá trestná činnosť bola páchaná po nadobudnutí účinnosti zákona č. 262/2011 Z. z., ktorým bolo do Trestného zákona zavedené ustanovenie § 58 ods. 3, v dôsledku čoho bol Trestný zákon v tomto znení použitý na posúdenie trestnosti činu a ukladanie trestu ako zákon účinný v čase spáchania činu (§ 2 ods. 1 Tr. zák.). Nebolo teda potrebné dokazovať, že ten - ktorý obžalovaný nadobudol majetok aspoň v značnom rozsahu trestnou činnosťou alebo z príjmov z nej pochádzajúcich. Tým je aj daná odpoveď na uplatnené odvolacie námietky v tomto smere.

Výrok o náhrade škody.

Tento výrok zostal rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý. Bol síce sčasti zrušený výrok napadnutého rozsudku o vine u obžalovaného I. D. u skutku v bode II. - 3, ktorého sa týka výrok o náhrade škody vo vzťahu k J. D., ktorý je však vecne správny a v napadnutom rozsudku dostatočne odôvodnený. Výsledkom postupu (zrušením dotknutého výroku) podľa § 321 ods. 3 Tr. por. by bolo teda opätovné odkázanie poškodenej na občianske súdne konanie, ktoré sa vo výroku rozsudku uvádza bez špecifikácie vo vzťahu k jednotlivým dotknutým obžalovaným (tu D., P., T.). Išlo by teda o dva rovnako znejúce výroky (jeden v

napadnutom rozsudku a druhý v tomto rozsudku ako náhrada prvého označeného výroku, zrušeného najvyšším súdom len vo vzťahu k obžalovanému D.). Preto odvolací súd ponechal pôvodný výrok nedotknutý.

30.
ROZHODNUTIE

Trestnosť činu „podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti“ podľa poslednej aliney § 424 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2016 nesmeruje k ochrane individuálnych práv a slobôd príslušníkov národa, národnosti, rasy alebo etnickej skupiny, ale k ochrane kolektívnych práv a slobôd takých zoskupení (napr. čl. 34 Ústavy Slovenskej republiky). Až znenie dotknutého ustanovenia účinné od 1. januára 2017 pokrýva aj národnostne, rasovo a etnicky motivované podnecovanie, smerujúce k násiliu alebo nenávisti (aj) voči jednotlivcovi, alebo k obmedzovaniu jeho práv a slobôd.

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. marca 2018, sp. zn. 5 Tdo 51/2017)

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom z 1. marca 2018, sp. zn. 5 Tdo 51/2017, v trestnej veci obvineného F. Z. pre pokračovací zločin podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., o dovolaní obvineného F. Z. podanom proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 1. februára 2017, sp. zn. 3To/133/2016, rozhodol tak, že:

I. podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým rozsudkom krajského súdu ako i rozsudkom Okresného súdu Revúca z 5. októbra 2016, sp. zn. 1T/17/2016, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. porušený zákon v ustanovení § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s účinnosťou do 31. decembra 2015 v neprospech obvineného F. Z.;

II. podľa § 386 ods. 2 Tr. por. v celom rozsahu zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a rozsudok Okresného súdu Revúca z 5. októbra 2016, sp. zn. 1T/17/2016, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad;

III. podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Revúca prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Revúca (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 5. októbra 2016, sp. zn. 1T/17/2016, uznal obvineného F. Z. v bodoch 1/ až 3/ vinným z pokračovacieho zločinu podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. a v bode 4/ z prečinu hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

1/ v meste Revúca a na iných miestach, prostredníctvom internetovej sociálnej siete Facebook podnecoval k obmedzovaniu pasívneho volebného práva občanov Slovenskej republiky pre ich príslušnosť k maďarskej národnostnej menšine návrhom na prijatie ústavného zákona takým spôsobom, že dňa 11. augusta 2015 na verejnom facebookovom profile Slovenská ľudová strana - ZO Revúca uverejnil text: „Zákaz činnosti maďarských politických strán na Slovensku! Je nemysliteľné, aby v slovenskom parlamente rozhodovali o Slovákoch príslušníci maďarskej menšiny! Vari Slováci sedia v maďarskom parlamente? Ústavným zákonom zastaviť činnosť maďarských politických strán a odstrániť krivdy páchané na Slovákoch v južnej časti Slovenska! Na stráž!“, a v rámci textu umiestnil znak Slovenskej ľudovej strany, pričom tento text videlo a vzápätí zdieľalo najmenej 42 užívateľov, následne sa uvedený text dňa 4. septembra 2015 objavil aj na facebookovom profile Nezávislé Slovensko s obmenou znaku Slovenskej ľudovej strany za fotografiou muža s tetovaním na krku, pričom tento text videlo a vzápätí zdieľalo najmenej 44 užívateľov,

2/ v meste Revúca a na iných miestach, prostredníctvom internetovej sociálnej siete Facebook podnecoval k obmedzovaniu práva na súkromie, práva na nedotknuteľnosť obydlia, práva na osobnú slobodu a práva na ľudskú dôstojnosť občanov Slovenskej republiky pre ich príslušnosť k rómskej menšine takým spôsobom, že dňa 19. marca 2015 na verejnom facebookovom profile Slovenská ľudová strana - ZO Revúca uverejnil text: „Cigáni sú nadpočet pre slovenský rozpočet. Mylne sa domnievajú niektoré jedince, že chcem vyvraždiť cigánske etnikum! Celkom postačí legislatívne upraviť niekoľko zákonov, aby neboli financovaní za nič a za príslušnosť k cigánskemu etniku. Cigánska reforma? Ani cent zadarmo! Zrušiť funkciu splnomocnenca vlády pre cigánsku menšinu, okamžite pozastaviť vyplácanie dávok a všetkých ďalších „humánnych“ príspevkov, nedať ani cent osobám, ktoré neprispievajú do štátnej pokladnice, nedať ani cent osobám, ktoré neplatia dane a odvody, neplatiť za nezodpovedné rozmnožovanie, neplatiť za plodenie detí deťmi a príbuznými, neplatiť za príslušnosť k cigánskemu etniku, neplatiť za chodenie do školy, odobrať právo voliť a byť volený

analfabetom, neplatičom daní a odvodov, žiadne stavanie domov zadarmo, odstránenie cigánskych osád na cudzích pozemkoch a obydlí bez stavebného povolenia, segregácia detí od mentálne zaostalých, špinavých a chorých, ochrana životov, zdravia a majetku Slovákov oddelením agresívnych, zaostalých a primitívnych tlúp, eliminovať činnosť pseudohumánnych organizácií a zastaviť ich činnosť v súvislosti so spravovaním štátu ohľadne cigánskeho etnika, tvrdé trestné postihy a zamedzenie plodeniu detí deťmi a príbuznými. Nulová tolerancia! Nulová falošná humanita! Nulová diskriminácia Slovákov! Pravda! Rovnoprávnosť! Spravodlivosť! Stop Slovensku ako výchovnému ústavu cigánskemu! F. Z.“, pričom tento text videlo a následne zdieľalo najmenej 50 užívateľov sociálnej siete Facebook,

3/ v meste Revúca a na iných miestach, prostredníctvom internetovej sociálnej siete Facebook podnecoval k obmedzovaniu práva na súkromie, práva na nedotknuteľnosť obydlia, práva na osobnú slobodu a práva na ľudskú dôstojnosť občanov Slovenskej republiky pre ich príslušnosť k rómskej menšine takým spôsobom, že dňa 20. mája 2015 na verejnom facebookovom profile F. Z. uverejnil text: „Cigánska otázka!!! Žiadna tolerancia a žiadna falošná humanita. Dosť bolo! Neplatíš si dane, neplníš si povinnosti voči štátu, tak ti automaticky zaniká nárok na všetko! Žiadne dávky, žiadna sociálka, žiadne pôrodné, žiadne detské prídavky, žiaden byt, žiadna zdravotná starostlivosť, žiaden dôchodok! Proste nič! Dosť bolo nekontrolovaného a nezodpovedného množenia sa cigánskeho etnika! Nič zadarmo cigáňom, stačilo živenie daromných, lenivých cigáňov, ktorí sa nechcú vzdelávať a pracovať! Cigáni nie sú na tom tak ako sú vinou Slovákov, ale sami sú si vinní, sami to tak chcú! Slováci nie sú povinní živiť darebákov a Slovensko nie je výchovný a dobročinný ústav! Vyhnať ich z nezákonne okupovaných pozemkov a sústrediť ich do cigánskej rezervácie. Aj to iba dočasne, kým im ich mecenáši nekúpia časť priestoru, alebo si ich nevezmú na ich územie, na ktorom si ich budú vykrmovať! Na Slovensku nie a nie za peniaze Slovákov. Na stráž Slováci!“, a v rámci textu umiestnil fotografiu svojej osoby s tetovaním na krku, pričom tento text videlo a vzápätí zdieľalo najmenej 26 užívateľov sociálnej siete Facebook,

4/ v meste Revúca a na iných miestach, prostredníctvom internetovej sociálnej siete Facebook hanil príslušníkov rómskej menšiny takým spôsobom, že dňa 15. septembra 2015 na verejnom facebookovom profile Nezávislé Slovensko uverejnil text: „Voľby 2016. Volebné právo. Žiadam upraviť volebný zákon! Odobrať volebné právo všetkým, ktorí neodviedli do štátnej pokladnice ani cent! (dane, odvody, sociálne, zdravotné...t. j. 99% cigáňov a 1% ďalší). Odobrať volebné právo analfabetom, ktorí neukončili základnú školu a mentálne nespôsobilým (99% cigáňov). Odobrať právo byť volený analfabetom, jedincom, ktorí nemajú ukončenú základnú a strednú školu a všetkým, ktorí si neplnia záväzky voči štátu (99 % cigáňov). Odobrať cudzincom právo byť volený do EP a v komunálnych voľbách. Po odhlasovaní by mal byť každý jeden volič povinný odovzdať všetky zvyšné hlasovacie lístky osobe na to určenej ešte v priamo vo volebnej miestnosti, po kontrole zničené! Na stráž!“, a v rámci textu umiestnil fotografiu svojej osoby s tetovaním na krku, znak orlice s dvojkrížom a nápis Slovenský štát, pričom tento text videlo a následne zdieľalo najmenej 79 užívateľov sociálnej siete Facebook.

Za to okresný súd obvineného F. Z. odsúdil podľa § 424 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 4 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený F. Z. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 1. februára 2017, sp. zn. 3To/133/2016, tak, že napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák. zrušil v celom rozsahu a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného F. Z. v bodoch 1/ až 4/ vinným z pokračovacieho zločinu podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. Za to ho podľa § 424 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienečne odložil so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov.

Proti tomuto rozsudku bolo dňa 8. júna 2017 doručené krajskému súdu dovolanie obvineného F. Z. podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. A. K., advokátky so sídlom K.; okresnému súdu odstúpené 15. júna 2017.

V podanom dovolaní obvinený Z. uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), i) Tr. por., tzn. zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

K hmotnej stránke obvinený uviedol, že bol odsúdený za výroky prednesené na jeho facebookovom statuse, ktoré sú jeho vyjadrovaním sa k téme osobných, občianskych, volebných a sociálnych práv osôb a občanov, ohľadne ktorých kriticky vyjadroval svoj názor smerom k zmene a novelizácii ich zákonnej a ústavnej úpravy. Len využil svoje právo podľa čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Odhliadnuc od uvedeného, trestného činu podľa § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa objektívne nemohol dopustiť, pretože to by sa musel vyjadrovať k právam a slobodám niektorého národa, národnosti, rasy alebo etnickej skupiny, ktoré sú upravené v IV oddiele II. hlavy ústavy. On sa však vyjadroval len k právam upraveným v druhom, treťom a piatom oddiele druhej hlavy ústavy, ktoré práva a slobody patria každému, alebo občanovi, nie špeciálnemu subjektu v zmysle citovanej skutkovej vety Trestného zákona, teda národom, národnostným menšinám, rasám, alebo etnickým skupinám.

Ku skutku 1/ uviedol, že sa vyjadril proti prítomnosti maďarskej (zahraničnej) strany v slovenskom parlamente. Skutku sa nemohol dopustiť, pretože neprípustnosť zahraničných politických strán je v našom parlamente daná už zákonom č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 85/2005 Z. z.“). Ohľadne skutkov 2/ až 4/ sa vyjadruje k občianskym a sociálnym právam, teda právam každého a právam občanov, čím sa nemohol dopustiť skutku voči právam niektorého národa, menšiny, rasy, či etnika, v danom prípade cigánskeho etnika. K skutku 4/ navyše poukázal na percentuálnu skladbu cigánskeho etnika ohľadne prednášanej a kritizovanej problematiky. Uviedol, že zákon nepozná zločiny myšlienkové a názorové a už vôbec predmetom trestného stíhania nemôže byť informácia (i keby nesprávna) o štatistickom, resp. percentuálnom údaji prednášaných vecí. Zdôraznil, že osobné, občianske, volebné a sociálne práva nie sú právami cigánskeho etnika, ale právami všetkých, alebo občanov.

Odvolaciemu súdu vytýkal, že sa riadne nevysporiadal s jeho hmotnoprávnymi námietkami a poukázal pritom na uznesenie najvyššieho súdu z 19. marca 2013, sp. zn. 4 Tdo 49/2012, v zmysle ktorého v otázkach vyjadrovania sa k určitej skutočnosti nejde bez ďalšieho o trestný čin. Jeho výroky nie sú namierené proti cigánskemu etniku (a maďarskej menšine) ako takému, ide o témy, ktorými kritizuje spoločensky neakceptovateľné správanie (všetkých) osôb, z ktorých percentuálne väčšinovú účasť na diskutovanom probléme pripisuje jednotlivcom z tohto etnika. V konaní nebol preukázaný žiaden argument smerujúci k naplneniu úmyslu podnecovať k obmedzovaniu práv cigánskeho etnika alebo maďarskej menšiny ako takých.

K procesnej stránke uviedol, že v konaní došlo k hrubému porušeniu zákona, keď za účelom posúdenia právnej otázky - trestnosti skutku, pre účel vznesenia obvinenia, bola do konania v rozpore s § 1 ods. 2 písm. f) zákona č. 308/1993 Z. z. prizvaná organizácia - Slovenské národné stredisko pre ľudské práva (ďalej len „SNSĽP“). SNĽSP nemá žiadnu kompetenciu na vydávanie odborných stanovísk do trestného konania. Vyšetrovateľ preto absolútne nekompetentnej osobe odovzdal vyšetrovací spis a na podklade takto nezákonne vyhotoveného stanoviska vydal uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. por. V poslednej časti poukázal na rozpor vo vyjadreniach odvolacieho súdu, keď tento na jednej strane skonštatoval, že jeho odvolanie je dôvodné, aby následne skonštatoval správnosť postupu podľa § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. Namietal, že odvolací súd „zľahčil, zhojil a procesne nevybavil“ nezákonnosť odborného vyjadrenia SNSĽP. Namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, resp. protirečivosť viacerých jeho častí. V tomto smere predovšetkým poukázal na tú časť, kde odvolací súd odmietol vyjadrenie SNSĽP, aby toto následne vo forme „pomôcky“ pre sudcu pripustil. Takýto postup svedčí o absolútnej svojvôli a zneužívania jeho právomocí. Vysvetlil, že spáchanie skutkov nikdy nepopieral, namietal len nezákonnosť procesu a fakt, že skutky nekorešpondujú s aplikovanými skutkovými podstatami trestných činov.

Na podklade týchto skutočností obvinený F. Z. navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prerokovanie a rozhodnutie.

K podanému dovolaniu sa 30. augusta 2017 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca (ďalej len „prokurátor“), ktorý ho navrhol odmietnuť.

Uviedol, že súdy pri právnej kvalifikácii postupovali správne. Na s. 9 - 13 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu sú všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 424 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. dostatočne rozobraté. Pripomenul, že právo na slobodu prejavu nemožno chápať absolútne a priamo v ústave sú prípady, kedy ho možno zákonom obmedziť. Jedným z takýchto prípadov je § 424 Tr. zák. Uviedol, že z použitých slovných spojení (stačilo živenie daromných, lenivých, cigáňov, sústrediť ich do cigánskej rezervácie, segregácia detí od mentálne zaostalých, špinavých, cigáni sú nadpočet) musí byť každému zrejmé, že ide o útoky, o podnecovanie smerujúce k obmedzovaniu práv a slobôd iných, ktoré je jednoznačne spôsobilé vzbudiť nenávisť. Uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 4 Tdo 49/2012, nemá všeobecnú záväznosť,

týkalo sa iného trestného činu [hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák.] s odlišnou skutkovou situáciou. Na odborné vyjadrenie SNSĽP odvolací súd neprihliadal. Na okraj prokurátor dodal, že pozdrav „Na stráž!“ bol pozdravom militantného zoskupenia Hlinkovej mládeže 1938 - 1945, ktorý pôsobil v rámci totalitného Slovenského štátu, potláčajúceho základné práva a slobody občanov. Záverom tiež dodal, že právo obvineného nemôže byť porušené tým, že súd vyhodnotí vykonané dôkazy spôsobom, ktorý nezodpovedá jeho predstavám.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním najvyššiemu súdu predložený na rozhodnutie 4. septembra 2017. Následne predseda senátu doručil na vedomie vyjadrenie prokurátora obvinenému a jeho obhajcovi.

Dňa 16. októbra 2017 obvinený Z. označil vyjadrenie prokurátora za príliš všeobecné, nijako sa nevysporadúvajúce s jeho námietkami. Poukazujúc na princíp právnej istoty, spochybnil záver prokurátora ohľadne nemožnosti aplikácie uznesenia, sp. zn. 4 Tdo 49/2012, na posudzovaný prípad. V uznesení najvyšší súd ustálil otázku regulárnosti pojmu „cigán“ ako príslušníka cigánskeho, resp. rómskeho etnika. Zopakoval, že odvolací súd sa nezaoberal žiadnou z jeho hmotnoprávnych námietok a že k vzneseniu obvinenia došlo výhradne na podklade nezákonne vyhotoveného posudku SNSĽP. Rozviedol, že jeho zámer nebol podnecovať k nenávisti, ale naopak tento bol „pozitívne konštruktívny“, keď v celospoločenskom záujme poukazoval na problém časti cigánskeho etnika. Vo vzťahu k pozdravu „Na stráž!“ odkázal na rozhodnutie najvyššieho súdu z 1. júna 2016, sp. zn. 8 Sr 1/2014, ako aj na uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava I zo 16. júna 2009, sp. zn. 2 Pv 301/09-17, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie za skutok spočívajúci vo verejnom prednesení takéhoto pozdravu.

Pokiaľ ide o snahu „sústrediť ich do cigánskej rezervácie“, vysvetlil, že nejde o nič iné, len o okopírovanie amerického riešenia s indiánskymi rezerváciami. Výrok „cigáni sú nadpočet pre slovenský rozpočet“ poukazuje na problematiku zneužívania štátnych dávok na úkor ostatnej spoločnosti zo strany niektorých jedincov tohto etnika. K výzve na „segregáciu detí od mentálne zaostalých, špinavých a chorých, ochrana životov, zdravia a majetku Slovákov oddelením agresívnych, zaostalých a primitívnych tlúp“ vyhlásil, že by mu to malo slúžiť ku cti, keďže sa zaujíma o mentálny rozvoj, hygienu a zdravie cigánskych detí. Ide o racionálny výrok a to isté platí aj pre „oddelenie agresívnych, zaostalých a primitívnych tlúp“. Dodal, že výroky treba posudzovať objektívne a nie ideologicky - vyjadruje sa o cigánskom etniku a nie napr. o rusínskom alebo maďarskom, keďže tam nedochádza k incestu medzi príbuznými, rodičmi a deťmi. Výrok „stačilo živenie daromných lenivých cigánov“ je objektívne pravdivý, keďže spoločnosť vie o absencii ich záujmu o vzdelávanie, resp. o prácu. Vo všetkých prípadoch navrhuje zákonné riešenia a nie brojenie k nenávisti.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného F. Z. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Po zistení, že niet žiadneho zákonného dôvodu pre odmietnutie dovolania (§ 382 Tr. por.), preskúmal najvyšší súd na neverejnom zasadnutí podané dovolanie a zistil, že **dôvody dovolania sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 Tr. por. a § 388 ods. 1 Tr. por.**

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Vzhľadom na charakter posudzovanej trestnej činnosti (tzv. verbálne trestné činy), ako aj dovolacie námietky obvineného Z., si najvyšší súd dovoľuje na úvod pripomenúť, že ani právo na slobodu slova, podobne ako iné práva a slobody, nie je absolútne. Už z čl. 26 ods. 4 ústavy plynie, že slobodu slova možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Dokonca z čl. 20 ods. 2 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (vyhláška MZV ČSSR č. 120/1976 Zb.) plynie Slovenskej republike pozitívny záväzok, aby zákonom (rozumej Trestným zákonom) zakázala akúkoľvek národnú, rasovú alebo náboženskú nenávisť, ktorá predstavuje podnecovanie k diskriminácii, nepriateľstvu alebo násiliu. Rovnako podľa čl. 4 písm. a) Medzinárodného dohovoru o odstránení všetkých foriem rasovej diskriminácie (vyhláška MZV ČSSR č. 95/1974 Zb.) sú zmluvné štáty povinné za trestný čin vyhlásiť akékoľvek podnecovanie k rasovej diskriminácii, pod ktorou možno podľa čl. 1 ods. 1 považovať aj diskrimináciu založenú na národnostnom alebo etnickom princípe. A napokon, čl. 1 písm. a) rámcového rozhodnutia Rady EÚ 2008/913/SVV o boji proti niektorým formám a prejavom rasizmu a xenofóbie

prostredníctvom trestného práva vyžaduje, aby členské štáty EÚ za trestné vyhodnotili úmyselné verejné podnecovanie k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo členovi takejto skupiny vymedzenej podľa (o. i.) národného alebo etnického pôvodu. Z citovaných právnych noriem možno vyvodiť, že **existencia takej zákonnej úpravy, ktorá umožňuje trestnoprávny postih za presne špecifikované verbálne trestné činy nielenže nie je a priori vylúčená** (ako to obvinený Z. naznačuje), **ale plne zodpovedá našim medzinárodným a európskym záväzkom**.

Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESĽP“), ktorý dlhodobo zdôrazňuje, že sloboda prejavu podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) sa netýka len prejavov, ktoré sú prijímané priaznivo a ktoré sa považujú za neškodné a indiferentné, ale tiež takých, ktoré sú konfliktné, šokujúce alebo znepokojivé (viď napr. rozsudky *Perinçek proti Švajčiarsku* z 15. októbra 2015, č. 27510/08; príp. *Rekvényi proti Maďarsku* z 20. mája 1999, č. 25390/94), **v zmysle čl. 17 dohovoru zásadne odmieta poskytovať ochranu prejavom, ktorými sa toto právo zneužíva. Ide o najzávažnejšie nenávistné prejavy, ktoré útočia na podstatu demokracie, prejavy, ktorými sa rozširuje nacistická ideológia, popiera alebo zľahčuje holokaust, príp. prezentujú antisemitské názory** (viď napr. rozsudok *Witzsch proti Nemecku I* z 20. apríla 1999, č. 41448/98; *Garaudy proti Francúzsku* z 24. júna 2003, č. 65831/01; príp. *Ivanov proti Rusku* z 20. februára 2007, č. 35222/04). Ako ESĽP vysvetlil, ak demokratický štát poskytne úplnú slobodu hnutiam a osobám, ktoré ho chcú zničiť, povedie to k jeho zničeniu. Preto sa demokratický štát musí voči takýmto osobám brániť (viď koncept tzv. brániacej sa demokracie v rozsudku *Vogt proti Nemecku* z 26. septembra 1995, č. 17851/91).

Ochranu však podľa čl. 10 ods. 2 dohovoru nemusia požívať ani expresívne prejavy s rasistickým či xenofóbnym podtónom alebo prejavy hanobiace etnické skupiny (viď napr. rozsudky *Glimmerveen a Hagenbeek proti Holandsku* z 11. októbra 1979, č. 8348/78, č. 8406/78; *Norwood proti Veľkej Británii* zo 16. novembra 2004, č. 23131/03). Rozhodnutie, ktorému z kolidujúcich práv (právo na slobodu prejavu vs. ochrana práv a slobôd iných) dá v tom - ktorom prípade ESĽP prednosť, závisí od toho, či obmedzenie slobody prejavu je stanovené zákonom, sleduje legitímny cieľ a predovšetkým, či je v demokratickej spoločnosti nevyhnutné. Vo všeobecnosti však platí, že takéto obmedzenie môže mať povahu trestnej sankcie a štrasburský súd v tomto smere dáva členským štátom určitý priestor na vlastný výklad a aplikáciu dohovoru (ku konceptu tzv. voľného uváženia viď rozsudok vo veci *Handyside proti Spojenému kráľovstvu* zo 7. decembra 1976, č. 5493/72).

Na Slovensku je ochrana základných práv a slobôd v nadväznosti na príslušnosť k určitej národnosti alebo etnickej skupiny chránená v § 424 Tr. zák.

Podľa § 424 ods. 1 Tr. zák. s účinnosťou do 31. decembra 2015 kto sa vyhráža jednotlivcovi alebo skupine osôb pre ich príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, farbe pleti, etnickej skupine, pôvodu rodu alebo pre ich náboženské vyznanie, ak je zámienkou pre vyhrážanie sa z predchádzajúcich dôvodov, spáchaním zločinu, obmedzovaním ich práv a slobôd alebo kto také obmedzenie vykonal alebo kto podnecuje k obmedzovaniu práv a slobôd niektorého národa, národnosti, rasy alebo etnickej skupiny, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 424 ods. 3 písm. b) Tr. zák. s účinnosťou do 31. decembra 2015 odňatím slobody na dva roky až šesť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 verejne.

Z takto postavenej konštrukcie skutkovej podstaty trestného činu plynie, že obvinený Z. by naplnil znaky trestného činu v prípade, že by sa úmyselne:

i) vyhrážal jednotlivcovi / skupine osôb pre ich príslušnosť k niektorej rase / národu / národnosti / farbe pleti / etnickej skupine / pôvodu rodu / náboženské vyznanie, spáchaním zločinu; alebo
ii) vyhrážal jednotlivcovi / skupine osôb pre ich príslušnosť k niektorej rase / národu / národnosti / farbe pleti / etnickej skupine / pôvodu rodu / náboženské vyznanie, obmedzovaním ich práv a slobôd; alebo
iii) vykonal obmedzenie práv a slobôd jednotlivca / skupiny osôb pre ich príslušnosť k niektorej rase / národu / národnosti / farbe pleti / etnickej skupine / pôvodu rodu / náboženské vyznanie; alebo
iv) podnecoval k obmedzovaniu práv a slobôd niektorého národa / národnosti / rasy / etnickej skupiny.

Ako z právnych viet napadnutých rozhodnutí plynie, obvinený Z. bol uznaný vinným podľa § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., keďže v čiastkových útokoch pod bodmi 1/ - 4/ podnecoval k obmedzovaniu práv a slobôd niektorého národa, národnosti, rasy alebo etnickej skupiny a čin spáchal verejne. Podľa mienky

dovolacieho súdu, **jeho konanie túto a ani žiadnu inú alternatívu vyššie citovanej objektívnej stránky trestného činu nenaplnilo**.

Obvinený Z. v bode 1/ podnecoval k obmedzovaniu pasívneho volebného práva príslušníkov maďarskej menšiny (čl. 29 ods. 2 a 30 ods. 4 ústavy), v bodoch 2/ a 3/ podnecoval k obmedzovaniu práva na súkromie, nedotknuteľnosť obydlia, osobnú slobodu, ľudskú dôstojnosť (pozn. podľa mienky dovolacieho súdu, skôr osobnú slobodu, ochranu súkromného a rodinného života, ochranu obydlia, slobodu pohybu a pobytu podľa čl. 17 ods. 1, čl. 19 ods. 1, ods. 2, čl. 21 ods. 1, čl. 23 ods. 1 ústavy, ako aj niektorých hospodárskych, sociálnych a kultúrnych práv podľa V. oddielu II. hlavy ústavy - napr. čl. 39, čl. 40, čl. 41 ods. 4, ods. 5) a napokon v bode 4/ ani nie je uvedené k obmedzovaniu akých práv a slobôd mal obvinený podnecovať (pozn. z výrokov sa však javí, že išlo o aktívne volebné právo podľa čl. 30 ods. 1, ods. 3 ústavy). Z uvedeného plynie, že vo všetkých čiastkových útokoch ide **o výsostne individuálne práva a slobody dané každému občanovi Slovenskej republiky (resp. jednotlivcovi) bez ohľadu na jeho** pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické, či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, **príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine**, majetok, rod alebo iné postavenie (čl. 12 ods. 2, ods. 4 ústavy).

Posledná alternatíva objektívnej stránky však nesmeruje k ochrane individuálnych práv a slobôd, ale k ochrane kolektívnych práv a slobôd národa, národnosti, rasy a etnickej skupiny. Inými slovami, na rozdiel od ostatných alternatív, ktoré sa v súvislosti s konaním páchateľa výslovne vyjadrujú o právach a slobodách jednotlivcov alebo skupiny osôb, v poslednej alternatíve sú chránené práva a slobody niektorého (v zmysle každého, ktoréhokoľvek) národa, národnosti, rasy alebo etnickej skupiny. Medzi takéto - kolektívne práva a slobody národa, národnosti, rasy alebo etnickej skupiny možno subsumovať napr. právo národa na sebaurčenie podľa čl. 1 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, resp. tie práva národnostných a etnických skupín, ktoré sú špecifikované v čl. 34 ústavy (napr. právo spolu s ostatnými príslušníkmi rozvíjať vlastnú kultúru, rozširovať a prijímať informácie v ich materinskom jazyku, združovať sa v národnostných združeniach, zakladať a udržiavať vzdelávacie a kultúrne inštitúcie) alebo v Rámcovom dohovore na ochranu národnostných menšín (oznámenie MZV SR č. 160/1998 Z. z.). Možno teda súhlasiť s námietkou obvineného, že posledná alinea skutkovej podstaty **neviaže prejav páchateľa na práva a slobody príslušníkov chránených menšín, ale na práva a slobody menšín ako takých**.

Aj historický vývoj skutkovej podstaty nasvedčuje správnosti zvoleného výkladu. Trestný čin podnecovania k národnostnej a etnickej nenávisti bol do § 198a Trestného zákona (č. 140/1961 Zb.) zavedený zákonom č. 557/1991 Zb. s účinnosťou od 1. januára 1992 nasledovne: „Kto verejne podnecuje k nenávisti k niektorému národu alebo rase alebo k obmedzovaniu práv a slobôd **ich príslušníkov**, potresce sa odňatím slobody až na jeden rok.“ Takto - s drobnými zmenami (viď hlavne novelu č. 253/2001 Z. z.), boli zákonné znaky definované až do prijatia nového Trestného zákona (č. 300/2005 Z. z.). S nadobudnutím jeho účinnosti, t. j. od 1. januára 2006 sa skutková podstata zmenila nasledovne: „Kto verejne a) sa vyhráža jednotlivcovi alebo skupine osôb pre ich príslušnosť k niektorému národu, národnosti, rase alebo etnickej skupine alebo pre ich farbu pleti, obmedzovaním ich práv a slobôd alebo kto takéto obmedzenie vykonal, alebo b) podnecuje k obmedzovaniu **práv a slobôd niektorého národa, národnosti, rasy alebo etnickej skupiny**, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.“

Od účinnosti nového **Trestného zákona (č. 300/2005 Z. z.) sa zákonodarca výslovne nevyjadruje o právach a slobodách príslušníkov menšín, ale o „menšinových právach“ ako takých** (porovnaj § 356 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, ktorý si ponechal znenie z § 198a Trestného zákona č. 140/1961 Sb.). V nezmenenej podobe - pokiaľ ide o tento znak, zostala právna norma až do prijatia zákona č. 316/2016 Z. z., kedy s účinnosťou od 1. januára 2017 došlo k takej (v dôvodovej správe opäť nevysvetlenej) úprave, ktorá opätovne chráni práva a slobody príslušníkov menšín.

Momentálne platná a účinná právna úprava trestného činu podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 ods. 1 Tr. zák. tak znie:

„Kto verejne podnecuje k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre ich skutočnú alebo domnelú príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, etnickej skupine, pre ich skutočný alebo domnelý pôvod, farbu pleti, sexuálnu orientáciu, politické presvedčenie, náboženské vyznanie alebo preto, že sú bez vyznania, alebo verejne podnecuje k obmedzovaniu **ich práv a slobôd**, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.“

S prihliadnutím na charakter popísaných zmien, len ťažko možno rezultovať, že tieto nemali nijaký vplyv na posudzovanie podmienok trestnej zodpovednosti. A hoci možno predpokladať, že **schválením nového Trestného zákona** (č. 300/2005 Z. z.) **došlo v rozoberanej časti k legislatívnej chybe** (tomu nepriamo nasvedčuje osobitná časť dôvodovej správy k zákonu č. 257/2009 Z. z., ale aj názory odbornej literatúry, z ktorých sa javí, že účelom poslednej aliney § 424 ods. 1 Tr. zák. bola - napriek jej doslovnému zneniu, ochrana individuálnych práv a slobôd príslušníkov menšín), **jej existencia v žiadnom prípade nemôže ísť na ťarchu obvinenému**. Určovať, aké konanie bude a aké už nebude trestné, patrí medzi výsadné oprávnenia štátu, ktoré mu vyplývajú z jeho mocenského monopolu. Je teda na ňom, aby **v zmysle zásady *nullum crimen sine lege*** (vyjadrenej tiež v čl. 49 ústavy a čl. 7 dohovoru) **dostatočne jasne a so zreteľom na zamýšľaný následok aj dostatočne určito, vymedzil skutkové podstaty jednotlivých trestných činov**. V prípade, že sa tak nestane, ide táto jeho nedôslednosť na jeho škodu. Uvedené platí o to viac, že (ak skutočne išlo „len“ o legislatívnu nedokonalosť) „správne znenie“ skutkovej podstaty bolo dlhodobo súčasťou právnej úpravy a súčasťou právnej úpravy je opätovne od 1. januára 2017.

Účelom zásady „niet trestného činu, bez zákona“ je, aby nikto nebol trestaný za skutok, ktorý v čase jeho spáchania nebol trestným činom a aby tak adresáti trestných noriem mohli vopred prispôsobiť svoje správanie a toto eventuálne korigovať takým spôsobom, aby nebolo trestnoprávne postihnuteľné (k tomu viď rozsudok ESĽP *Kokkinakis proti Grécku* z 25. mája 1993, č. 14307/88, § 52). **Súdy nie sú povolané na taký výklad znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorý - napriek ich gramatickému a rozumne akceptovateľnému výkladu, rozšíri podmienky trestnej zodpovednosti v neprospech páchateľa, a to ani v prípade, že tým zrejme napĺňajú pôvodný zámer zamýšľaný zákonodarcom**. Ako bolo povedané, analyzované znenie nepripúšťa viacero interpretácií (žiadne individuálne „práva a slobody národa, národnosti, rasy alebo etnickej skupiny“ neexistujú, kým - naopak, kolektívne práva tohto druhu sú vo svete známe), a preto hoci zvolený výklad možno nereflektuje subjektívny zámer zákonodarcu, zodpovedá jeho gramatickému zneniu a nespôsobuje obsolétnosť rozoberaného ustanovenia. Pokiaľ teda obvinený Z. podnecoval k obmedzovaniu individuálnych práv a slobôd príslušníkov národnostnej menšiny a etnickej skupiny, nemohol naplniť znak iv) aliney skutkovej podstaty trestného činu podľa § 424 ods. 1 Tr. zák., ktorý až do 31. decembra 2016 (do účinnosti zákona č. 316/2016 Z. z.) chránil ich kolektívne práva.

Kvôli komplexnosti však najvyšší súd dodáva, že ani ii) alinea objektívnej stránky nebola konaním obvineného Z. naplnená. Znak „vyhrážania sa obmedzovaním práv a slobôd“ predstavuje taký vážne mienený prejav, ktorým páchateľ hrozí určitému jednotlivcovi / skupine osôb pre jeho príslušnosť k (zjednodušene) špecifickej menšine obmedzovaním jeho práv a slobôd, pričom prejav je spôsobilý vyvolať u osôb, ktorým sa hrozí, obavu z jeho naplnenia. Nejde pritom o to, či k obave reálne dôjde alebo nie, dôležité je, či páchateľ bol ochotný takúto vyhrážku naplniť. I napriek tomu, že obvinený vo väčšine prípadov svoje názory publikoval pod stránkou politickej strany, z jeho obsahu je zrejmé, že v ňom sám nehrozil obmedzovaním práv a slobôd, ale za takéto obmedzovanie sa zasadzoval, prihováral, k tomuto obmedzovaniu nabádal. **V prípade obvineného Z. ide o typické podnecovanie, tzn. o taký vážne mienený prejav, ktorý je určený tretím osobám (ostatnej - spravidla väčšinovej spoločnosti) a má u nich vyvolávať nenávisť alebo nepriateľstvo** voči niektorému národu, národnosti, rase alebo etnickej skupine, ktoré by odôvodňovalo následné obmedzenie ich práv a slobôd (opäť - po prijatí zákona č. 316/2016 Z. z. aj práv a slobôd ich príslušníkov).

Rezumujúc uvedené, konanie obvineného Z. pod bodmi 1/ - 4/ nenapĺňa znaky zločinu podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s účinnosťou do 31. decembra 2015 (k času spáchania skutku), a preto v týchto ustanoveniach dovolací súd skonštatoval porušenie zákona v jeho neprospech. Z uvedeného však nemožno vyvodiť, že popísaný skutok nenapĺňa znaky žiadneho z trestných činov. Do úvahy - pokiaľ ide o čiastkové útoky **pod bodmi 2/ - 4/, pripadá právna kvalifikácia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák. s účinnosťou do 31. decembra 2015**. I keď z obsahu výrokov plynie, že tieto primárne smerujú k podnecovaniu obmedzovania práv a slobôd Rómov, avšak toto (obmedzovanie) je „legitimizované“ takými útokmi na ich vážnosť, že **v niektorých častiach vykazujú znaky verejného hanobenia rómskeho etnika**. Napokon, čiastkový útok pod bodom 4/ bol pôvodne - v obžalobe prokurátora a rozsudku okresného súdu, takýmto spôsobom právne kvalifikovaný.

Podľa § 423 ods. 1 Tr. zák. s účinnosťou do 31. decembra 2015:

„Kto verejne hanobí a) niektorý národ, jeho jazyk, niektorú rasu alebo etnickú skupinu, alebo b) jednotlivca alebo skupinu osôb pre ich príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, farbe pleti, etnickej skupine, pôvodu rodu, pre ich náboženské vyznanie alebo preto, že sú bez vyznania, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až tri roky.“

O hanobení možno hovoriť v prípade takého subjektívneho verbálneho alebo neverbálneho prejavu, ktorým páchateľ hrubo uráža, resp. hrubo znevažuje (znižuje vážnosť) a) niektorý národ, jeho jazyk, niektorú rasu alebo etnickú skupinu, alebo b) jednotlivca alebo skupinu osôb pre ich príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, farbe pleti, etnickej skupine, pôvodu rodu, pre ich náboženské vyznanie alebo preto, že sú bez vyznania, pričom túto **hrubú urážku, resp. znevažovanie možno vyvodiť nielen z obsahu uskutočneného prejavu, ale aj zo spôsobu a okolností, za akých bol učinený**. Nejde pritom o hanobenie, ak sa len konštatuje objektívne existujúci fakt, ktorý môže vyvolať negatívne reakcie (napr. národ, ktorý nemá demokratickú tradíciu alebo jazyk, ktorý je primitívny).

Z obsahu predneseného prejavu plynie, že obvinený pod bodmi 2/ - 4/ priamo alebo nepriamo označuje Rómov za „nadpočet pre slovenský rozpočet“, etnikum, ktoré „neprispieva do štátnej pokladnice“, „neplatí dane a odvody“, „nezodpovedne sa rozmnožuje“, za „analfabetov“, ktorí žijú „v cigánskych osadách na cudzích pozemkoch a obydliach bez stavebného povolenia“, „mentálne zaostalých, chorých a špinavých“, ako skupinu „agresívnych, zaostalých a primitívnych tlúp“, „daromných a lenivých cigánov, ktorí sa nechcú vzdelávať a pracovať“, „darebákov“, ktorí „nezákonne okupujú pozemky“, príp. ako „mentálne nespôsobilých“. Podľa mienky najvyššieho súdu, **množstvo a intenzita prednesených urážok** (ale aj spôsob a okolnosti, za akých boli prednesené) **odôvodňujú záver o hrubom znevažovaní rómskeho etnika.** Nemožno sa stotožniť s obranou obvineného, že len poukazoval na problematiku zneužívania štátnych dávok na úkor ostatnej spoločnosti zo strany „niektorých jedincov tohto etnika“. Z obsahu, ale predovšetkým celkového kontextu prednesených výrokov jednoznačne vyplýva, že **obvinený medzi príslušníkmi rómskeho etnika nerozlišuje, ich správanie paušalizuje, a to práve v závislosti od príslušnosti k tomuto etniku** (v tomto smere viď rozsudok *Seurot proti Francúzsku* z 18. mája 2004, č. 57383/00, v ktorom ESĽP citlivo reagoval na zovšeobecňujúce negatívne tvrdenia o moslimských prisťahovalcoch). Súd preto nemal pochybnosť, že výroky obvineného nemali byť - jeho slovami „pozitívne konštruktívne“, nemali prispievať k celospoločenskej diskusii o tzv. rómskej otázke (a to prípadne aj legitímnou kritikou nežiaducich javov vyskytujúcich sa v rómskej populácii). Naopak, prejav obvineného mal útočný, až hrubo urážajúci charakter.

Z hľadiska spôsobu prednesenia namietaných výrokov treba doplniť, že išlo o statusy uverejnené na verejných facebookových profiloch, ktoré boli zdieľané desiatkami ďalších užívateľov, zásadne končili pozdravom „Na stráž!“, pričom v bode 4/ bol prejav doplnený o vyobrazenie tetovania obvineného, obsahujúceho orlicu s dvojkrížom a nápisom „Slovenský štát“. **I keď dokazovanie nebolo vedené v tom smere, či citovaný pozdrav s použitým vyobrazením napĺňa znaky niektorej zo skutkových podstát extrémistického trestného činu** (preto ani nebola podaná obžaloba), **už len samotné prednesenie citovaných výrokov, doplnené o pozdrav a fotografiu nepochybne vzbudzujúcu historické reminiscencie z čias vojnového Slovenského štátu** (ktorý sa podieľal na likvidácii vlastných občanov - medzi inými aj rómskeho pôvodu), **zvyšuje závažnosť takto predneseného prejavu**. Aj ostatné okolnosti prípadu, a to predovšetkým fakt, že facebookové profily boli určené na politickú činnosť obvineného (nešlo teda len o hrubú demagógiu osobnostne nezrelého jedinca, ale o vedomú činnosť politicky aktívnej osoby, ktorá sa takýmto spôsobom usiluje získať verejnú podporu), vedú najvyšší súd k záveru, že tieto boli spôsobilé hrubšieho útoku na vážnosť rómskeho etnika (viď rozsudok ESĽP vo veci *Féret proti Belgicku* zo 16. júla 2009, č. 15615/07, kde súd v neprospech sťažovateľa vyhodnotil, že jeho prejav bol učinený na predvolebných letákoch).

Pokiaľ v tomto smere obvinený poukazuje na rozsudok najvyššieho súdu pod sp. zn. 4 Tdo 49/2012, možno skonštatovať, že tento je založený na úplne odlišných skutkových okolnostiach. V tam prejednávanom prípade **išlo o jeden konkrétny výrok, vo vzťahu ku ktorému sa nepodarilo preukázať subjektívnu stránku trestného činu**. Navyše, súd v tejto súvislosti poukázal na jazykový význam pojmu „Cigán“, ktorý ako vysvetlil (na rozdiel od pojmu „cigáň“ - v zmysle klamár, luhár, ktorý v bode 3/ a 4/ používa obvinený Z.), nemožno považovať za urážlivý, keďže podľa Krátkeho slovníka slovenského jazyka, označuje príslušníka spoločenskej skupiny indického pôvodu žijúceho miestami ešte potulným životom (novšie Róm). **Obvinenému Z. sa však nekládlo za vinu, že by príslušníkov rómskeho etnika hanobil označením „Cigáni“.**

V novom konaní **bude preto úlohou okresného súdu nanovo posúdiť trestnosť konania obvineného Z. a vo vzťahu k tomu čiastkovému útoku, ktorý v čase spáchania skutku nevykazoval znaky žiadneho z trestných činov** (podľa Trestného zákona účinného do 31. decembra 2015), **postupovať podľa § 285 písm. b) Tr. por., aby následne so zreteľom na znenie druhej vety § 2 ods. 1 Tr. zák. a novelu č. 316/2016 Z. z. súd tie čiastkové útoky, ktoré vykazovali znaky trestného činu, správne právne kvalifikoval**.

Krajský súd totiž pochybil nielen vtedy, keď dospel k nesprávnemu záveru, že konanie obvineného naplnilo zákonné znaky pokračovacieho zločinu podľa § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s účinnosťou do

31. decembra 2015 a s trestnou sadzbou 2 - 6 rokov, ale aj vtedy, keď **v rozpore s druhou vetou § 2 ods. 1 Tr. zák. jeho konanie neposúdil podľa neskôr účinného a pre páchateľa priaznivejšieho zákona č. 316/2016 Z. z. s účinnosťou od 1. januára 2017 ako pokračovací prečin podľa § 424 ods. 1 Tr. zák. s trestnou sadzbou do 3 rokov**. Novelou č. 316/2016 Z. z. došlo totiž k takej zmene skutkovej podstaty, že z ods. 3 písm. b) vypadol kvalifikačný moment trestného činu spáchaného „verejne“ a tento sa stal súčasťou základnej skutkovej podstaty podľa ods. 1. Keďže k vyhláseniu napadnutého rozsudku došlo 1. februára 2017, t. j. po účinnosti predmetnej novely a žalovaná trestná činnosť bola páchaná prostredníctvom sociálnej siete Facebook - verejne podľa § 122 ods. 2 písm. a) Tr. zák., krajský súd (keď už vychádzal z nesprávneho právneho názoru) mal na túto okolnosť prihliadnuť a konanie obvineného prekvalifikovať.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

Pokiaľ ide o námietku obvineného Z., podľa ktorej mu bolo obvinenie vznesené nezákonne, keďže sa tak stalo výhradne na podklade odborného vyjadrenia SNSĽP, táto sa nezakladá na pravde.

So vznesenou námietkou sa vysporiadal už krajský súd, keď na s. 7 - 8 vysvetlil, že namietané odborné vyjadrenie **bolo nadbytočné a nemohlo mať vplyv na právne posúdenie veci**. Len orgánom činným v trestnom konaní a súdom je v rámci jednotlivých štádií trestného konania zverená úloha posudzovať, či určitý skutok ne / vykazuje znaky trestného činu (§ 145 ods. 1 Tr. por.). Pokiaľ si teda orgány činné v trestnom konaní za účelom právneho hodnotenia prednesených výrokov pribrali do konania SNSĽP, potom **takýto postup bol síce nesprávny, no nemal vplyv na zákonnosť vydaného uznesenia**.

Len kvôli úplnosti najvyšší súd dodáva, že k vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia vo vzťahu k čiastkovému útoku pod bodom 1/ došlo 4. novembra 2015, tzn. po tom, čo už niekoľko týždňov bol na sociálnej sieti zverejnený status Slovenskej ľudovej strany - ZO Revúca, ktorý bol podpísaný menom „F. Z.“ a v ktorom jeho autor vyzýval k obmedzovaniu práv a slobôd príslušníkov maďarskej národnostnej menšiny. Keďže v danom čase polícia mala poznatky, že osoba „F. Z.“ v roku 2014 kandidovala za túto politickú stranu do mestského zastupiteľstva v Revúcej, že predmetný profil bol verejný (viď znalecký posudok z 2. novembra 2015; č. l. 85) a že počas domovej prehliadky boli v byte obvineného nájdené notebooky, USB - kľúče, resp. DVD - nosiče (okrem iných aj s nápismi „ĽSNS - Krásna Hôrka 29. september 2012“, príp. „Tiso 13. október 2012“), bolo možné dôvodne predpokladať, že trestný čin spáchala konkrétna osoba (§ 206 ods. 1 Tr. por.). Totožný záver možno formulovať vo vzťahu k čiastkovým útokom pod bodom 2/ - 4/, kde bolo trestné stíhanie začaté a obvinenie vznesené podľa § 199 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 206 ods. 1, ods. 2 Tr. por. 7. januára 2016, a to na podklade ďalších, v skutkovej vete citovaných statusov uverejnených na verejnom facebookovom profile Slovenskej ľudovej strany - ZO Revúca, Nezávislého Slovenska, resp. osobnom profile „F. Z.“, autorom ktorých mala byť zakaždým osoba vystupujúca pod menom „F. Z.“. Táto jeho identita sa potvrdila výsluchom samotného obvineného Z., keď 4. novembra 2015 (v procesnom postavení obvineného vo vzťahu k bodu 1/) priznal, že menované facebookové profily vytvoril on (na účely jeho politickej činnosti) a rovnako len on do nich vkladal príspevky a mal od nich prístupové heslá (č. l. 31 a nasl.). Aj z výsledkov znaleckého skúmania zo 4. januára 2016 vyplynula obsahová zhoda fotografií zaistených počas domovej prehliadky u obvineného (na USB - kľúčoch a pevnom disku notebooka) s fotografiami umiestňovanými na predmetné facebookové profily (č. l. 99 a nasl.). Za tejto situácie **v žiadnom prípade nemožno dospieť k záveru, že k vydaniu uznesení došlo nezákonne, keďže im predchádzalo iba právne irelevantné odborné vyjadrenie SNSĽP**.

Na podklade vyššie formulovaných úvah dospel dovolací súd k záveru, že rozsudkami krajského a okresného súdu bol z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. porušený zákon v § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s účinnosťou do 31. decembra 2015, a preto tieto zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

I keď v danom prípade išlo o pochybenia rýdzo právneho charakteru a krajský súd ich v odvolacom konaní mal možnosť napraviť (k porušeniu § 2 ods. 1 Tr. zák. došlo práve na krajskom súde), v úsilí zaistiť obvinenému Z. čo možno najširší rozsah obhajovacích práv (predovšetkým právo podať proti rozsudku odvolanie), považoval najvyšší súd za vhodné vrátiť vec až na súd prvého stupňa.